

VĚRNÍ VÍŘE

SLOVNÍK EVANGELIA

VĚRNI VÍŘE

SLOVNÍK EVANGELIA

Vydala
Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů
Salt Lake City, Utah

Obálka: *Světlo a pravda*, Simon Dewey
© Simon Dewey

© 2004 Intellectual Reserve, Inc.
Všechna práva vyhrazena
Printed in the United States of America

Vydání v angličtině schváleno: 7/04
Přeložení schváleno: 7/04
Název v originále: *True to the Faith*
Czech

POSELSTVÍ PRVNÍHO PŘEDSEDNICTVA

Tato příručka je zamýšlena jako průvodce pro vaše studium písem a učení proroků posledních dnů. Doporučujeme vám, abyste ji využívali během studia zásad evangelia a při jejich uplatňování. Používejte ji, když si připravujete proslovy, když vyučujete lekce a když odpovídáte na otázky týkající se Církve.

Když se učíte pravdám evangelia, prohlubujete své porozumění věčnému plánu Nebeského Otce. Pokud se toto porozumění stane základem vašeho života, budete se umět moudře rozhodovat, budete schopni žít v souladu s Boží vůlí a život vám bude přinášet radost. Vaše svědectví se bude upevňovat. Zůstanete věrni víře.

Zvláště myslíme na mládež, na mladé svobodné dospělé a na nově obrácené. Slibujeme vám, že prostřednictvím pravidelné osobní modlitby a pravidelného studia písem a nauk evangelia budete připraveni odporovat vlivům zla, jejichž záměrem je oklamat vás a ublížit vám.

Kéž vás tato příručka posílí ve vašem úsilí přiblížit se ke Spasiteli a následovat Jeho příklad.

První předsednictvo

NÁMĚTY Z EVANGELIA

ABECEDNĚ USPOŘÁDANÉ

Abrahamova smlouva

Abraham obdržel evangelium a byl vysvěcen vysokým knězem (viz NaS 84:14; Abraham 1:2). Později uzavřel celestiální manželství, což je smlouva oslavení (viz NaS 131:1–4; 132:19, 29). V souvislosti se smlouvami, které učinil, obdržel od Pána veliká zaslíbení týkající se jeho rodiny. Šlo mimo jiné o tato zaslíbení:

- Jeho potomstvo bude početné (viz Genesis 17:5–6; Abraham 2:9; 3:14).
- Jeho símě neboli potomci obdrží evangelium a budou nositeli kněžství (viz Abraham 2:9).
- Službou, kterou jeho símě vykoná, „budou všechny rodiny země požehnány, a to požehnáními evangelia, která jsou požehnáními spasení, a to života věčného“ (Abraham 2:11).

Všechny smlouvy a zaslíbení, která Abraham od Pána obdržel, se společně nazývají Abrahamova smlouva. Je to věčná smlouva, která se vztahuje na veškeré Abrahamovo símě (viz Genesis 17:7). Aby člověk mohl být považován za Abrahamovo símě, musí dodržovat zákony a obřady evangelia. Potom může obdržet všechna požehnání Abrahamovy smlouvy, i když není doslovným potomkem Abrahama (viz Galatským 3:26–29; 4:1–7; NaS 84:33–40).

Jako člen Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů se stáváte dítětem smlouvy (viz 3. Nefi 20:25–26). Obdrželi jste věčné evangelium a zdělili jste tatáž zaslíbení, jež obdržel Abraham, Izák a Jákob. Podle toho, zda věrně přijmete obřady spasení a zda budete zachovávat příslušející smlouvy, máte

Adopce

právo na požehnání kněžství a na věčný život. Národy země budou požehnány díky vašemu úsilí a díky pracovitosti vašeho potomstva.

Viz také Kněžství; Obřady; Patriarchální požehnání; Smlouva; Věčný život

Adopce

Děti mají právo na to, aby je vychovávali rodiče, kteří ctí manželské smlouvy a kteří poskytují lásku a podporu. Adopce může být velkým požehnáním pro mnoho dětí, jež se narodily bez této možnosti.

Když je dítě počato mimo manželství, to nejlepší, co matka a otec dítěte mohou udělat, je uzavřít sňatek a usilovat o vytvoření věčných rodinných vztahů. Jestliže úspěšné manželství není pravděpodobné, mají dát dítě k adopci, nejlépe prostřednictvím agentury LDS Family Services [Rodinné služby SPD]. Předání nemluvněte v adopci prostřednictvím agentury LDS Family Services pomáhá neoddaným rodičům udělat to, co je pro dítě nejlepší. Zajistí se tím, že dítě bude připečetěno k matce a k otci v chrámu, a zvýší se tím naděje na požehnání evangelia v životě všech zúčastněných. Adopce je nesobecké a láskou vedené rozhodnutí, které přináší požehnání biologickým rodičům, dítěti i adoptivní rodině.

Jste-li oddáni a oba si přejete adoptovat dítě, dbejte na to, abyste znali všechny zákonné požadavky země a státních organizací, kterých se to týká. Poradte se se svými vedoucími kněžství a, je-li to možné, s pracovníky agentury LDS Family Services. Není-li ve vaší oblasti agentura LDS Family Services k dispozici, najdete ve spolupráci se svými vedoucími kněžství místní oprávněnou a schválenou agenturu nebo instituci, která poskytuje ochranu jak dítěti, tak adoptivním rodičům.

Alkohol *(Viz Slovo moudrosti)*

Apoštol (Viz Církevní správa; Proroci)

Aronovo kněžství

Když prorok Joseph Smith překládal Knihu Mormonovu, zjistil, že je tam zmínka o křtu na odpuštění hříchů. 15. května 1829 šel se svým písařem Oliverem Cowderym do lesa, aby se na křest zeptali Pána. Když se modlili, „v oblaku světla sestoupil z nebe posel“. Tímto poslem byl Jan Křtitel, prorok, který před staletími pokřtil Ježíše Krista. Jan Křtitel, nyní vzkříšená bytost, vložil ruce na Josepha a na Olivera a oběma předal Aronovo kněžství, jež bylo vzato ze země během velkého odpadlictví. Joseph a Oliver byli s touto pravomocí uschopnění vzájemně se pokřtít. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:68–72.)

V dnešní Církvě mohou způsobit členové mužského pohlaví obdržet Aronovo kněžství, jakmile dosáhnou věku 12 let. Dostávají mnoho příležitostí podílet na posvátných obřadech kněžství a sloužit. Když způsobí plní své povinnosti, jednají ve jménu Páně a pomáhají tak druhým obdržet pozhénání evangelia.

Úřady Aronova kněžství jsou: biskup, kněz, učitel a jáhen. Jáhnové roznášejí svátost, jsou-li k tomu oprávněni předsedajícím vedoucím kněžství (obvykle biskupem nebo presidentem odbočky). Pomáhají biskupovi nebo presidentovi odbočky bdít nad členy Církve tím, že slouží a pomáhají v časných záležitostech, jako je například vybírání postních obětí. Učitelé mohou vykonávat všechny povinnosti jáhna a ještě dostávají další příležitosti ke službě. Připravují chléb a vodu ke svátosti a slouží jako domácí učitelé. Kněží mohou vykonávat všechny povinnosti jáhna a učitele. Mohou také pozhénat svátost, křtít a vysvětit druhé do úřadu kněze, učitele a jáhna, jsou-li k tomu oprávněni předsedajícím vedoucím kněžství.

Aronovo kněžství „je přídatkem k většímu neboli Melchisedechovu kněžství“ (NaS 107:14). Často se nazývá

Bible

přípravným kněžstvím. Zatímco nositelé kněžství slouží v Aronově kněžství, připravují se na přijetí Melchisedechova kněžství, na přijetí požehnání chrámu, na službu na misií na plný úvazek, a na to, že se stanou milujícím manželem a otcem a že budou pokračovat ve službě Pánu po celý život.

Viz také Kněžství; Melchisedechovo kněžství

Bible (*Viz Písma*)

Biskup (*Viz Církevní správa*)

Blaho a sociální péče

Každý člen Církve má v oblasti blaha a sociální péče dvě základní zodpovědnosti: stát se soběstačným a pečovat o chudé a potřebné.

Rodiče mají posvátnou zodpovědnost starat se o fyzické a duchovní potřeby svých dětí. Jak děti dorůstají, přebírají větší míru zodpovědnosti za své vlastní blaho. Rodiče je mají učit základním zásadám blaha a tak jim pomáhat, aby se staly soběstačnými a aby v budoucnosti dokázaly zaopatřit svou vlastní rodinu. Rodiče mají také dávat dětem příležitost podílet se na péči o chudé a potřebné.

Jste-li dospělý člen Církve, všechny níže uvedené rady se týkají přímo vás. Jste-li mladý muž nebo žena, většina z těchto rad se vás týká také, i když jste ještě do značné míry závislí na svých rodičích.

Staňte se soběstačnými

Zodpovědnost za vaše sociální, emocionální, duchovní, fyzické a ekonomické blaho spočívá zaprvé na vás samotných, zadruhé na vaší rodině a zatřetí na Církvi. S inspirací Páně a svou vlastní prací máte zaopatřovat pro sebe a pro svou rodinu duchovní a časné životní nezbytnosti.

Když jste soběstační, máte větší schopnost pečovat o sebe a o svou rodinu. Jste připraveni přečkat doby protivenství, aniž byste byli závislí na druhých.

Můžete se stát soběstačnými tím, že 1) budete využívat příležitosti ke vzdělání; 2) budete uplatňovat zdravé zásady stravování a hygieny; 3) budete se připravovat na vhodné zaměstnání a na jeho získání; 4) budete uskladňovat zásobu potravin a oblečení v té míře, jak to umožňuje zákon; 5) budete moudře spravovat své zdroje, včetně placení desátků a obětí a toho, že se vyvarujete dluhu; a 6) budete rozvíjet duchovní, emocionální a sociální stabilitu.

Abyste se mohli stát soběstačnými, musíte být ochotni pracovat. Pán nám přikázal, abychom pracovali (viz Genesis 3:19; NaS 42:42). Poctivá práce je základním zdrojem štěstí, pocitu vlastní hodnoty a prosperity.

Jste-li dočasně neschopni uspokojit své základní potřeby svým vlastním úsilím nebo díky podpoře členů rodiny, Církve může být schopna vám pomoci. Církve často v těchto situacích poskytuje životně důležité zdroje, aby pomohla vám a vaší rodině opět získat soběstačnost.

Pečujte o chudé a o potřebné

Pán vždy přikazoval svému lidu, aby pečoval o chudé a o potřebné. Řekl: „Musíte navštěvovati chudé a potřebné a poskytovat jim úlevu.“ (NaS 44:6.) Také přikázal: „Pamatujte ve všech věcech na chudé a potřebné, na nemocné a sužované, neboť ten, kdo nečiní tyto věci, ten není učedníkem mým.“ (NaS 52:40.)

O chudé a potřebné můžete pečovat mnoha způsoby. Důležitým způsobem je půst a přispívání postními oběťmi, které biskup nebo president odbočky používá, aby pomohl členům sboru nebo odbočky, kteří strádají kvůli chudobě, nemoci nebo jiným těžkostem. Můžete také věnovat svůj čas a

využívat své schopnosti. Můžete sloužit bezdomovcům, postiženým, vdovám a dalším ve svém sousedství a ve své obci.

Kromě toho, že Církev poskytuje místní a individuální péči potřebným, pomáhá po celém světě lidem, kteří jsou postiženi následky přírodních katastrof, chudobou, nemocí nebo jinými krizemi, bez ohledu na jejich víru. Církev poskytuje životně důležité zdroje, aby pomohla rodinám a jednotlivcům zotavit se a pracovat, aby mohli dosáhnout soběstačnosti. Dary do Stálého vzdělávacího fondu Církve poskytují prostředky pro prohloubení vzdělání těch Svatých posledních dnů, kteří by tu možnost jinak neměli. Misionáři církevní služby dobrovolně věnují čas a prostředky, aby zlepšili gramotnost, učili dobrým zdravotním návykům a poskytovali školení.

Další odkazy: Jakub 1:27; Jákob 2:17–19; NaS 42:31; 104:15–18

Viz také Půst a postní oběti; Služba

Božstvo

První článek víry uvádí: „Věříme v Boha, Věčného Otce, a v Jeho Syna, Ježíše Krista, a v Ducha Svatého.“ Tyto tři bytosti tvoří Božstvo. Předsedají tomuto světu a všem dalším stvořením našeho Otce v nebi.

Pravá nauka o Božstvu se ztratila během odpadlictví, jež následovalo po Spasitelově působení ve smrtelnosti a po smrti apoštolů. Znovuzřízení této nauky započalo, když čtrnáctiletý Joseph Smith obdržel První vidění (viz Joseph Smith–Životopis 1:17). Z Prorokova záznamu o Prvním vidění a na základě jeho dalšího učení víme, že členové Božstva jsou tři oddělené bytosti. Otec a Syn mají hmatatelné tělo z masa a kostí a Duch Svatý je osobnost duchovní (viz NaS 130:22).

I když členové Božstva jsou různé bytosti s různými rolami, pokud jde o cíl a nauku, jsou jedno. Dokonale sjednocení uskutečňují božský plán spasení Nebeského Otce.

Další odkazy: Matouš 3:13–17; Jan 14:6–10; 17:6–23; Skutkové 7:55–56; 2. Nefi 31:18; Mormon 7:5–7; NaS 76:20–24

Viz také Bůh Otec; Duch Svatý; Ježíš Kristus

Bůh Otec

Bůh Otec je Nejvyšší Bytostí, ve kterou věříme a kterou uctíváme. Je nejvyšší Stvořitel, Vládce a Zachovávateľ všech věcí. Je dokonalý, má veškerou moc a zná všechny věci. „Má tělo z masa a kostí tak hmatatelné jako lidské“ (NaS 130:22).

Náš Nebeský Otec je Bohem soudu, síly, poznání a moci, ale je také Bohem dokonalého milosrdenství, laskavosti a pravé lásky. I když „neznám[e] význam všech věcí“, můžeme najít pokoj v jistotě, že nás miluje (viz 1. Nefi 11:17).

Otec našeho ducha

Jedna z nejdůležitějších životních otázek je: „Kdo jsem?“ Oblíbená píseň Primárek pomáhá dokonce i malým dětem odpovědět na tuto otázku. Zpíváme: „Já jsem dítě Boží, na svět mě On poslal.“ Poznání, že jsme děti Boží, nám dává sílu, útěchu a naději.

Vy jste doslovně děti Boží, duchovně zplozené v před-smrtném životě. Jako Jeho děti si můžete být jisti tím, že máte božské, věčné možnosti a že On bude podporovat vaše upřímné úsilí těchto možností dosáhnout.

Nejvyšší Stvořitel

Nebeský Otec je Nejvyšším Stvořitelem. Prostřednictvím Ježíše Krista stvořil nebe a zemi a všechny věci na nich (viz Mojžíš 2:1). Alma řekl: „Všechny věci ukazují, že Bůh jest; ano, dokonce země a všechny věci, jež jsou na její tváři, ano, a její pohyb, ano, a také všechny planety, jež se pohybují ve svém pravidelném uspořádání, dosvědčují, že jest Nejvyšší Stvořitel.“ (Alma 30:44.)

Čas od času uvažujte o krásách stvoření: o stromech, zvířatech, horách, o vlnách oceánu, o novorozenci. Najděte si čas na to, abyste pohlédli na oblohu, kde dráhy hvězd a planet jsou důkazem „Boha pohybujiícího se ve své majestátnosti a moci“ (viz NaS 88:41–47).

Autor plánu spasení

Náš Otec v nebi si přeje, abychom s Ním přebývali věčně. Jeho dílo a sláva je „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“ (Mojžíš 1:39). Aby to umožnil, připravil plán spasení. Poslal svého milovaného Syna, Ježíše Krista, aby uvolnil pouta smrti a usmířil hříchy světa: „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3:16.) Tato oběť je největším vyjádřením lásky, kterou k nám náš Otec chová.

Poznejte Boha Otce

Protože jsme děti Boží, máme k Němu zvláštní vztah, který nás odlišuje od všech Jeho dalších stvoření. Snažte se poznat svého Otce v nebi. Miluje vás, a když se modlíte, dává vám vzácnou možnost přiblížit se Mu. Vaším modlitbám, které pronášíte v pokoře a upřímnosti, naslouchá a odpovídá na ně.

Svého Otce můžete také poznat tím, že se budete učit o Jeho milovaném Synu a že budete používat evangelium ve svém životě. Spasitel své učedníky učil: „Byste znali mne, také i Otce mého znali byste... kdož vidí mne, vidí Otce“ (Jan 14:7, 9).

Když studujete písmo a slova proroků posledních dnů a když sloužíte, přibližujete se Bohu Otcovi. Když následujete Boží vůli a žijete tak, jak by si On přál, abyste žili, stáváte se více takovým, jako je On a Jeho Syn. Připravujete se na návrat do Jejich přítomnosti, kde budete žít s Nimi.

Další odkazy: Jan 14:6, 21–24; 17:3; Mosiáš 4:9; NaS 132:22–24; Články víry 1:1

Viz také Božstvo; Plán spasení; Stvoření;

Celestiální království (*Viz* Království slávy)

Církevní disciplinární rady

Biskup a president odbočky a president kůlu, misie a okrsku mají zodpovědnost pomáhat členům překonat přestupek pokáním. Nejzávažnější přestupky, například závažné porušení občanského práva, týrání nebo zneužívání partnera nebo dítěte, cizoložství, smilství, znásilnění a incest často vyžadují oficiální církevní disciplinární řízení. Oficiální církevní disciplinární opatření může zahrnovat omezení výsad spojených s členstvím v Církvi nebo ztrátu členství v Církvi.

Oficiální disciplinární řízení začíná, když vedoucí kněžství svolá disciplinární radu. Účelem disciplinárních rad je zachránit duše provinilců, ochraňovat nevinné a chránit čistotu, bezúhonnost a dobré jméno Církve.

Církevní disciplinární řízení je inspirovaný proces, který probíhá po určitou dobu. Prostřednictvím tohoto procesu a prostřednictvím usmíření, které vykonal Ježíš Kristus, může člen obdržet odpuštění hříchů, získat znovu pokoj mysli a získat sílu vyvarovat se přestupku v budoucnosti. Církevní disciplinární opatření se nepokládá za konec tohoto procesu. Je zamýšleno tak, aby dětem Nebeského Otce pomáhalo vyvíjet stále úsilí k návratu do plného společenství Církve a k jejím plným požehnáním. Žádoucím výsledkem je, aby osoba učinila jakékoli změny nutné k tomu, aby pokání bylo úplné.

Viz také Odpuštění; Pokání

Církevní správa

Ježíš Kristus stojí v čele Církve. Posláním Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů je pomáhat všem lidem přijít k Němu (viz Moroni 10:32). Církev, aby naplňovala toto poslání, je zorganizována podle vzoru zjeveného Pánem „pro [zdokonalování] svatých,... až bychom se sběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího“ (Efezským 4:12–13; viz také verš 11). Následuje stručný přehled organizace Církve.

Domov a rodina

Rodina je základní jednotkou Církve a domov je nejdůležitějším místem pro výuku evangelia. Žádná jiná organizace nemůže rodinu zastoupit. I když růst Církve pokračuje, jejím účelem vždy bude podporovat a posilovat rodiny a jednotlivce v jejich snaze žít podle evangelia.

Správa na generální úrovni

Pán vede v dnešní době svůj lid smlouvou prostřednictvím presidenta Církve, jehož podporujeme jako proroka, vidoucího a zjevovatele. President Církve předsedá celé Církvi. On a jeho rádcové, kteří jsou také proroci, vidoucí a zjevovatelé, tvoří Kvorum Prvního předsednictva.

Členové Kvora dvanácti apoštolů jsou také proroci, vidoucí a zjevovatelé. Oni, společně s Prvním předsednictvem, jsou „zvláštními svědky jména Kristova na celém světě“ (NaS 107:23). Pracují pod vedením Prvního předsednictva, „aby budovali církvev a usměrňovali veškeré záležitosti její ve všech národech“ (NaS 107:33). Otevírají „dveře [národům] hlásáním evangelia Ježíše Krista“ (NaS 107:35).

Členové Kvor Sedmdesáti jsou povoláváni, aby hlásali evangelium a budovali Církvev. Pracují pod vedením Kvora dvanácti apoštolů a pod vedením sedmi bratří, kteří jsou povoláni, aby sloužili jako Předsednictvo Sedmdesáti. Členové

Prvního a Druhého kvora Sedmdesáti mají statut generální autority a mohou být povoláni ke službě kdekoli ve světě.

Předsedající biskupstvo je předsednictvem Aronova kněžství pro celou Církev. Předsedající biskup a jeho rádčové slouží pod vedením Prvního předsednictva a spravují časné záležitosti Církvě.

Organizace Mladých mužů, Pomocného sdružení, Mladých žen, Primárek a Nedělní školy mají na generální úrovni svá předsednictva, aby zajišťovala pokyny a vedení.

Správa na územní úrovni

Území je největší zeměpisnou jednotkou Církvě. První předsednictvo pověřuje Předsednictvo Sedmdesáti, aby pod vedením Kvora dvanácti apoštolů přímo řídilo vybraná území Církvě. První předsednictvo pověřuje v ostatních územích Církvě předsednictva území, aby předsedala. Předsednictvo území tvoří president, jenž je obvykle pověřován z Prvního nebo Druhého kvora Sedmdesáti, a dva rádčové, kteří mohou být pověřeni z kteréhokoli Kvora Sedmdesáti. Předsednictva území slouží pod vedením Prvního předsednictva, Kvora Dvanácti a Předsednictva Sedmdesáti.

Někteří bratři jsou vysvěcováni do úřadu sedmdesátník, ale nezískávají statut generální autority. Jsou povoláváni sedmdesátníkem-územní autoritou a nestávají se členy Prvního ani Druhého kvora Sedmdesáti, ale dalších kvor, podle místa, kde žijí. Jejich pravomoc je omezena na určitou oblast, podle toho, kde žijí. Někteří sedmdesátníci-územní autority slouží v předsednictvu území.

Správa na místní úrovni

Sbory a odbočky. Členové Církvě jsou organizováni do kongregací, které se často scházejí za účelem duchovního a společenského obohacení. Velké kongregace se nazývají sbory. Každému sboru předsedá biskup, jemuž pomáhají dva rádčové.

Malé kongregace se nazývají odbočky. Každé odbočce předsedá president odbočky, jemuž pomáhají dva rádčové. Odbočka může být zorganizována tehdy, když v nějaké oblasti žijí alespoň dvě členské rodiny a když jeden ze členů je způsobilým nositelem Melchisedechova kněžství nebo způsobilým knězem v Aronově kněžství. Odbočku organizuje předsednictvo kůlu, misie nebo okrsku a řídí ji. Odbočka se může rozvinout do sboru, je-li umístěna v rámci kůlu.

Každý sbor nebo odbočka zahrnuje určité zeměpisné území. Různé organizace ve sboru nebo odbočce se podílejí na Pánově díle: skupiny vysokých kněží; kvora starších; Pomocné sdružení pro ženy od 18 let; kvora Aronova kněžství pro mladé muže od 12 do 18 let; program Mladých žen pro mladé ženy od 12 do 18 let; Primárky pro děti od 18 měsíců do 12 let; a Nedělní škola pro všechny členy Církve od 12 let. Každá z těchto organizací hraje důležitou roli při výuce evangelia, poskytování služby a podporování rodičů v jejich posvátné povinnosti pomáhat dětem, aby se obrátily k evangelium Ježíše Krista. Tyto organizace také společně pomáhají členům sdílet evangelium s druhými.

Kůly, misie a okrsky. Většina zeměpisných oblastí, kde je Církev organizována, je rozdělena na kůly. Termín *kůl* pochází od proroka Izaiáše, který prorokoval, že Církev posledních dnů bude jako stan, který budou zabezpečovat kůly (viz Izaiáš 33:20; 54:2). V kůlu je zpravidla 5 až 12 sborů a odboček. Každému kůlu předsedá president kůlu, jemuž pomáhají dva rádčové. President kůlu se zodpovídá Předsednictvu Sedmdesáti nebo předsednictvu území a dostává od nich pokyny.

Misie je jednotka Církve, která obvykle pokrývá oblast mnohem větší, než je oblast, již pokrývá kůl. Každé misii předsedá president misie, jemuž pomáhají dva rádčové. Presidenti misie se zodpovídají přímo generálním autoritám.

Tak jako je odbočka menší variantou sboru, okrsek je menší variantou kůlu. Okrsek je organizován tehdy, když existuje dostatečný počet odboček v nějaké oblasti, v níž lze snadno komunikovat a vyhovujícím způsobem cestovat na shromáždění okrsku. Pro okrsek je povoláván president okrsku, aby mu s pomocí dvou rádců předsedal. President okrsku se zodpovídá předsednictvu misie. Okrsek se může rozvinout do kůlu.

Programy pro svobodné členy. Mnozí členové Církve nikdy nebyli oddáni, jsou rozvedeni nebo ovdověli. Tito členové patří do jedné ze dvou skupin: mladí svobodní dospělí (od 18 do 31 let) a svobodní dospělí (od 31 let výše).

Celocírkevní program pro mladé svobodné dospělé a svobodné dospělé neexistuje. Místo toho, pokud je v oblasti dostatečný počet svobodných členů, jsou místní vedoucí kněžství vyzýváni, aby povolali zástupce pro svobodné členy, který pracuje pod jejich vedením. Zástupce pro svobodné členy plánuje různé činnosti, např. taneční večírky, projekty služby a firesidy. Tyto činnosti dávají svobodným členům příležitosti k tomu, aby se setkávali a vzájemně se posilovali. Svobodní členové jsou také povzbuzováni k tomu, aby se pravidelně setkávali s vedoucími kněžství, aby s nimi probírali své potřeby a příležitosti k duchovnímu růstu a ke službě.

Další odkaz: NaS 107

Viz také Kněžství; Pomocné sdružení

Cizoložství (*Viz Cudnost*)

Cudnost

Cudnost je sexuální čistota, stav, který je „Bohu [libý]“ (Jákos 2:7). Abyste byli cudní, musíte být morálně čistí v myšlenkách, slovech a skutcích. Nesmíte mít žádný sexuální

vztah předtím, než budete zákonně oddáni. Když jste oddáni, musíte být naprosto věrni svému manželovi nebo manželce.

Tělesná intimnost mezi manželem a manželkou je krásná a posvátná. Je ustanovena Bohem pro tvoření dětí a pro vyjadřování lásky v manželství.

Satan v dnešním světě svádí mnoho lidí k přesvědčení, že sexuální intimnost mimo manželství je přijatelná. Ale v očích Božích je to vážný hřích. Je to zneužití moci, již nám dal pro tvoření života. Prorok Alma učil, že sexuální hřích je závažnější než jakýkoli jiný hřích, kromě vraždy a zapření Ducha Svatého (viz Alma 39:3–5).

Někdy se lidé snaží přesvědčit sami sebe, že sexuální vztah mimo manželství je přijatelný, jestliže se tito lidé mají navzájem rádi. To není pravda. Porušit zákon cudnosti a podněcovat někoho druhého, aby to udělal, není projevem lásky. Lidé, kteří se mají rádi, nebudou nikdy hazardovat se štěstím a bezpečím toho druhého výměnou za dočasné osobní potěšení.

Když lidé vzájemně o sebe pečují natolik, že zachovávají zákon cudnosti, jejich láska, důvěra a oddanost se prohlubují a výsledkem je větší štěstí a jednota. Naopak vztah založený na sexuální nemorálnosti se rychle zprotiví. Ti, již se oddávají sexuální nemorálnosti, mají často pocit strachu, viny a studu. Hořkost, žárlivost a nenávisť brzy vystřídají jakékoli kladné pocity, které předtím existovaly v jejich vztahu.

Náš Nebeský Otec nám dal zákon cudnosti pro naši ochranu. Poslušnost tohoto zákona je zásadní pro osobní pokoj a sílu charakteru a ke štěstí v rodině. Když si budete uchovávat sexuální čistotu, vyvarujete se duchovnímu a citovému zničení, které vždy následuje tělesnou intimitu s někým mimo manželství. Budete vnímaví k vedení, síle, útěše a ochraně Ducha Svatého a budete splňovat jeden důležitý požadavek k tomu, abyste mohli obdržet chrámové doporučení a účastnit se chrámových obřadů.

Sexuální hříchy

Pán a Jeho proroci odsuzují sexuální nemorálnost. Veškeré sexuální vztahy mimo manželství porušují zákon cudnosti a jsou tělesně a duchovně nebezpečné pro ty, kdož jsou do nich zapojeni.

Desatero přikázání zahrnuje příkaz, že se nebudeme dopouštět cizoložství, což je sexuální styk mezi ženatým mužem a někým jiným než jeho manželkou, nebo mezi vdanou ženou a někým jiným než jejím manželem (viz Exodus 20:14). Apoštol Pavel řekl, že to je „vůle Boží“, abychom „se zdržovali od smilstva“, což je sexuální vztah mezi svobodným člověkem a někým jiným (1. Tessalonicenským 4:3). Proroci posledních dnů mluví znovu a znovu proti těmto hříchům a proti zlu sexuálního zneužívání.

Homosexuální chování, tak jako další porušení zákona cudnosti, je závažný hřích. Je v rozporu s účelem lidské sexuality (viz Římanům 1:24–32). Pokřivuje láskyplné vztahy a brání lidem přijmout požehnání, která doprovázejí rodinný život a spásné obřady evangelia.

Pro dodržování Pánova měřítka osobní čistoty nestačí pouze vyhýbat se sexuálnímu styku mimo manželství. Pán vyžaduje od svých učedníků vysoký morální standard, který zahrnuje naprostou věrnost své manželce v myšlenkách a v jednání. V Kázání na hoře řekl: „Slyšeli jste, že říkáno bylo starým: Nezcizoložíš. Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém.“ (Matouš 5:27–28.) V posledních dnech řekl: „Nezcizoložíš... ani nebudeš činiti nic tomu podobného.“ (NaS 59:6.) A znovu zdůraznil zásadu, kterou učil v Kázání na hoře: „Kdo hledí na ženu, aby jí byl žádostiv, neboli jestliže někdo zcizoloží v srdci svém, ten nebude míti Ducha, ale zapře víru a bude se báti.“ (NaS 63:16.) Tato varování se vztahují na všechny lidi, ať jsou ženatí, vdané, nebo svobodní.

Jestliže jste se dopustili sexuálního hříchu, promluvte si o tom s biskupem nebo presidentem odbočky, aby vám mohl pomáhat v procesu pokání (viz „Pokání“, strany 101–105).

Zjistíte-li, že zápasíte se sexuálními pokušeními, včetně pocitů přitažlivosti ke stejnému pohlaví, nepoddávejte se těmto pokušením. Buďte si jisti tím, že vy se můžete rozhodnout, že se tohoto chování vyvarujete. Když se budete modlit o sílu a budete pracovat na překonání problému, můžete obdržet Pánovu pomoc. V rámci tohoto procesu byste měli požádat o radu svého biskupa nebo presidenta odbočky. Pomůže vám.

Dodržování zákona cudnosti

Bez ohledu na to, jak silné se bude pokušení zdát, Pán vám pomůže mu odolat, jestliže se rozhodnete Ho následovat. Apoštol Pavel prohlásil: „Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad vaši možnost, ale způsobíť s pokušením také i vysvobození, abyste mohli snést.“ (1. Korintským 10:13.) Následující rady vám mohou pomoci překonávat častá a vtíravá pokušení dnešního světa:

Rozhodněte se nyní, že budete cudní. Toto rozhodnutí potřebujete učinit pouze jednou. Učinite toto rozhodnutí nyní, dříve než pokušení přijde, a nechte vaše rozhodnutí je tak pevné a naprosto závazné, aby nikdy nemohlo být otřeseno. Rozhodněte se nyní, že mimo hranice manželství nikdy neuděláte nic, co by vyvolalo mocné emoce, které smějí být vyjadřovány pouze v manželství. Nevyvolávejte tyto emoce v těle jiné osoby ani ve svém vlastním těle. Rozhodněte se nyní, že budete naprosto věrní své manželce (manželovi).

Kontrolujte své myšlenky. Nikdo se nedopustí sexuálního hříchu z ničeho nic. Nemorální činy vždy začínají nečistými myšlenkami. Dovolíte-li, aby se vaše myšlenky obíraly obscénními nebo nemorálními věcmi, již jste udělali první krok směrem k nemorálnosti. Vyhněte se bezodkladně situacím, jež

mohou vést ke hříchu. Modlete se o stálou sílu odolávat pokušení a kontrolovat své myšlenky. Učiňte to součástí svých denních modliteb.

Vyhýbejte se pornografii. Nedívejte se na nic, co zobrazuje lidské tělo nebo sexuální chování způsobem, který vyvolává sexuální pocity. Nic takového nečtěte ani ničemu takovému nenaslouchejte. Pornografické materiály jsou návykové a zničující. Mohou vás oloupit o sebeúctu a o schopnost vnímat krásy života. Mohou vás srazit do prachu a vést vás ke zlým myšlenkám a ke zneužívání a týrání.

Jste-li svobodní a míváte-li schůzky, vždy jednejte s partnerem (partnerkou) s úctou. Nikdy s druhým nejednejte jako s někým, kdo má uspokojovat vaše žádostivé touhy. Pečlivě plánujte pozitivní a tvořivé činnosti, abyste vy a váš partner (vaše partnerka) nezůstali o samotě a abyste vždy měli co dělat. Zůstávejte na bezpečných místech, kde se můžete snadno kontrolovat. Nikdy se neúčastněte rozhovorů nebo činností, které vyvolávají sexuální pocity. Vyvarujte se vášnivého líbání, neležte s druhou osobou ani na ní, ani se nedotýkejte intimních, posvátných částí těla druhé osoby, přes oblečení ani bez něj. Nikomu nedovolte, aby něco takového dělal s vámi.

Jste-li oddáni, buďte svému partnerovi (partnerce) věrni v myšlenkách, slovech a skutcích. Pán pravil: „Budeš milovati manželku svou celým srdcem svým a přilneš k ní a k nikomu jinému. A ten, kdo hledí na ženu, aby jí byl žádostiv, zapře víru a nebude mítí Ducha; a nečiní-li pokání, bude vyvržen.“ (NaS 42:22–23.) Nikdy nijak neflirtujte. Nakolik je to možné, varujte se toho, abyste byli sami s kýmkoli opačného pohlaví. Zeptejte se sami sebe, zda by vašeho partnera (partnerku) potěšilo, kdyby znal(a) vaše slova nebo skutky. Pamatujte na radu apoštola Pavla „od všeliké zlé tvárnosti se varujte“ (1. Tessalonicenským 5:22). Když se straníte všech těchto situací, pokušení nemá příležitost se rozvinout.

Odpuštění pro ty, kteří činí pokání

Nejlepší cestou je naprostá morální čistota. Je špatné dopouštět se sexuálního hříchu s myšlenkou na to, že později jednoduše učiníte pokání. Tento postoj je sám o sobě hříchem, který je projevem neúcty vůči Pánovi a smlouvám, které s Ním uzavíráte. Jestliže jste se však dopustili sexuálních hříchů, Pán nabízí odpuštění, budete-li činit pokání.

Pokání je obtížné, ale je možné. Můžete být opět čistí (viz Izaiáš 1:18). Zoufalství hříchu může být vystřídáno sladkým pokojem odpuštění. Abyste se dověděli, jak činit pokání, viz „Pokání“, strany 101–105.

Směřujte své úsilí ke dni, kdy budete hodni vstupu do chrámu, vedeni slovy žalmisty:

„Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho?“

Ten, kdož jest rukou nevinných, a srdce čistého.“ (Žalmy 24:3–4.)

Další odkazy: Exodus 20:14; 1. Korintským 6:18–20; Alma 38:12; 3. Nefi 12:27–30

Viz také Manželství; Pornografie; Umírněnost

Čaj (Viz Slovo moudrosti)

Čestnost

Trináctý článek víry uvádí: „Věříme, že máme býti čestní.“ Být čestným znamená být v každé chvíli upřímným, pravdivým a nepodvádět.

Když jste ve všech směrech čestní, můžete se těšit pokojné mysli a zachovávat si sebeúctu. Budujete si sílu charakteru, která vám umožňuje sloužit Bohu a druhým. Jste důvěryhodní v očích Božích i v očích těch, kteří jsou kolem vás.

Jste-li naopak ve svých slovech a skutcích nečestní, ubližujete sobě a často ubližujete i druhým. Jestliže lžete, kradete nebo nedbáte na to, abyste odvedli plnou míru práce, za niž jste placeni, ztrácíte sebeúctu. Ztrácíte vedení Ducha Svatého. Možná zjistíte, že jste pokazili vztah se členy rodiny a s přáteli a že vám již lidé nedůvěřují.

Být čestným často vyžaduje odvahu a oběť, obzvláště když se vás druzí snaží přesvědčit o tom, že si máte ospravedlnit nečestné chování. Ocitnete-li se v takové situaci, pamatujte na to, že trvalý pokoj, který pramení z čestnosti, je cennější než momentální úleva, kterou získáme, když následujeme dav.

Další odkazy: Exodus 20:16; 2. Nefi 9:34; NaS 97:8

Články víry

Články víry obsahují 13 základních bodů víry členů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Prorok Joseph Smith je původně napsal do dopisu Johnu Wentworthovi, vydavateli novin, jako odpověď na jeho žádost dovědět se, čemu členové Církve věří. Poté byly publikovány v církevních časopisech. Nyní jsou pokládány za písmo a jsou součástí Drahocenné perly.

Ďábel (*Viz Satan*)

Dar Ducha Svatého (*Viz Duch Svatý*)

Dary Ducha (*Viz Duchovní dary*)

Desátek

Jedno z požehnání, které máme díky členství v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů, je výsada platit desátek. Když žijete podle zákona desátku, podílíte se na budování království Božího na zemi.

Definice desátku a jeho účel

Platit plný desátek znamená dávat Pánovi prostřednictvím Jeho Církve desetinu příjmu. Desátek předáváte členovi biskupstva nebo předsednictva odbočky.

Místní vedoucí zasílají desátek přímo do ústředí Církve, kde příslušná rada určuje, jakými konkrétními způsoby se tyto posvátné prostředky budou využívat. Tato rada se skládá z Prvního předsednictva, z Kvora dvanácti apoštolů a z Předsedajícího biskupstva. Jednají v souladu se zjevením – činí rozhodnutí tak, jak jsou vedeni Pánem. (Viz NaS 120:1.)

Desátky se vždy používají pro naplňování Pánových cílů – pro budování chrámů a sborových domů a jejich udržování, pro podporu misionářské práce a pro vykonávání díla Církve po celém světě.

Požehnání plynoucí z placení plného desátku

Zákon desátku vyžaduje oběť, ale poslušnost tohoto zákona přináší požehnání, která jsou mnohem větší, než cokoli, čeho se kdy vzdáte. Prorok Malachiáš učil:

„Sneste všechny desátky do obilnice, aby byla potrava v domě mém, a zkuste mne nyní v tom, praví Hospodin zástupů, nezotvírám-liť vám průduchů nebeských, a nevyšleji-li na vás požehnání, tak že neodoláte.“ (Malachiáš 3:10.)

Tato požehnání přicházejí ke všem, kteří platí plných deset procent svého příjmu, i když jde o velmi malou částku. Když jste poslušni tohoto zákona, Pán vám bude žehnat duchovně i časně.

Zavažte se, že budete platit desátek

Není-li ještě důsledné placení desátku vaším zvykem, může být pro vás obtížné uvěřit, že si můžete dovolit obětovat jednu desetinu příjmu. Ale věrní plátcí desátku poznávají, že si nemohou dovolit desátek *nezaplatit*. Okna nebes se otevírají

doslovně a úžasným způsobem a požehnání jsou na ně vylévána.

Pamatujte na to, že placení desátku se ani tak moc netýká peněz jako víry. Důvěřujte v Pána. On dal toto přikázání k našemu prospěchu a On učinil doprovodné zaslíbení. Hleďte sílu ve víře Nefiho, který řekl: „Budme věrni v zachování přikázání Páně; neboť vizte, on je mocnější než celá země.“ (1. Nefi 4:1.)

Viz také Půst a postní oběti

Desatero přikázání

Desatero přikázání jsou věčné zásady evangelia, jež jsou nezbytné pro naše oslavení. Pán je zjevil v dávných časech Mojžíšovi (viz Exodus 20:1–17) a znovu je uvedl ve zjevení posledních dnů (viz NaS 42:18–29; 59:5–13; 63:61–62). Desatero přikázání je velmi důležitou součástí evangelia. Poslušnost těchto přikázání připravuje cestu k poslušnosti dalších zásad evangelia.

Následující shrnutí Desatera přikázání obsahuje krátké vysvětlení toho, jak se týká dnešního života:

1. „Nebudeš mítí bohů jiných přede mnou.“ (Exodus 20:3.) Máme činit „všechny věci s okem upřeným na slávu Boží“. (NaS 82:19.) Máme milovat Pána a sloužit Mu celým svým srdcem, mocí, myslí a silou (viz Deuteronomium 6:5; NaS 59:5).
2. „Neučiníš sobě rytiny“ (Exodus 20:4). Pán v tomto přikázání odsuzuje uctívání model. Modlářství může mít mnoho forem. Někteří lidé se neklanějí před rytinami nebo sochami, ale nahrazují žijícího Boha jinými modlami, například penězi, hmotnými statky, idejemi nebo slávou. V jejich životě „poklad jejich je bůh jejich“ – bůh, který „s nimi zahyne“ (2. Nefi 9:30).

3. „Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo.“ (Exodus 20:7.) Vysvětlení tohoto přikázání, viz „Neuctivost“, strany 78–79.
4. „Pomni na den sobotní, abys jej světil.“ (Exodus 20:8.) Vysvětlení tohoto přikázání, viz „Sabat“, strany 132–133.
5. „Cti otce svého i matku svou.“ (Exodus 20:12.) Toto přikázání zůstává závazné, i když jsme dospělí. Máme vždy hledat způsoby toho, jak projevovat úctu ke svým rodičům.
6. „Nezabiješ.“ (Exodus 20:13.) Vysvětlení toho, jak se toto přikázání vztahuje na ty, kteří jsou povoláni jít do války, viz „Válka“, strany 168–169.
7. „Nesesmilníš.“ (Exodus 20:14.) Pán odsuzuje ve zjevení posledních dnů nejen cizoložství, ale cokoli „tomu podobného“. (NaS 59:6.) Smilstvo, homosexuální chování a další sexuální hříchy jsou porušením sedmého přikázání. Další vysvětlení, viz „Cudnost“, strany 15–20.
8. „Nepokradeš.“ (Exodus 20:15.) Krádež je forma nepoctivosti. Vysvětlení poctivosti, viz heslo „Čestnost“ na stranách 20–21.
9. „Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.“ (Exodus 20:16.) Vydávání falešného svědectví je další forma nepoctivosti. Vysvětlení poctivosti, viz heslo „Čestnost“ na stranách 20–21.
10. „Nebudeš žádostiv.“ (Mosiáš 13:24; viz Exodus 20:17.) Závist nebo touha po něčem, co patří druhému, ničí duši. Stravuje naše myšlenky a zamořuje nás stálým pocitem nešťastnosti a nespokojenosti. Často to vede k dalším hříchům a k finanční zadluženosti.

Ačkoli většina přikázání z Desatera se týká toho, co *nemáme* dělat, uvádí se v něm i to, co dělat *máme*. Spasitel

shrnul Desatero přikázání do dvou zásad – milovat Pána a milovat svého bližního:

„Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své.

To jest přední a veliké přikázání.

Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ (Matouš 22:37–39.)

Další odkazy: Mosiáš 12:33–36; 13:11–24

Viz také Cudnost; Čestnost; Neuctivost; Poslušnost; Sabat; Svoboda jednání; Úcta; Uctívání; Válka

Dluh

Pán jednou prostřednictvím proroka Josepha Smitha skupině Svatých řekl: „...mou vůlí je, abyste zaplatili veškeré dluhy své.“ (NaS 104:78.) Od prvních dnů Církve nás Pánovi proroci opakovaně varují, abychom se vyvarovali pouta dluhu.

Jedním z velkých nebezpečí dluhu je úrok, který ho doprovází. Některé formy půjček, například kreditní karty, mají zvláště vysoký úrok. Jakmile jste zadluženi, zjistíte, že úrok nezná žádné milosrdenství. Stále narůstá, bez ohledu na situaci, v níž se nacházíte – ať jste zaměstnaní, nebo bez práce, zdraví nebo nemocní. Nikdy nezmizí, dokud dluh není zaplacen. Nenechte se oklamat nabídkami úvěrů, i když se může zdát, že půjčka je výhodná, protože slibuje nízký úrok, nebo slibuje, že po určitou dobu bude bezúročná.

Podívejte se na stav svých financí. Ukázněte se ve výdajích, vyvarujte se dluhu do té míry, jak jen to je možné. Ve většině případů se můžete vyvarovat dluhu tím, že budete spravovat své prostředky moudře. Vezmete-li na sebe dluh, například rozumnou částku na to, abyste si koupili skromné bydlení nebo dokončili vzdělání, pracujte, abyste ho splatili tak rychle, jak jen je to možné, a osvobodte se od dluhu. Když jste splatili své dluhy a když jste si něco naspořili, jste připraveni na finanční

vichřice, které se mohou přes vás přehnat. Budete mít přístřeší pro rodinu a pokoj v srdci.

Další odkazy: Lukáš 16:10–11; NaS 19:35

Domácí učení (*Viz Kněžství*)

Doufat (*Viz Naděje, doufat*)

Drahocenná perla (*Viz Písma*)

Drogy (*Viz Slovo moudrosti*)

Druhý příchod Ježíše Krista

Když Ježíš Kristus dokončil svou službu ve smrtelnosti a vystoupil do nebe, dva andělé Jeho apoštolům oznámili: „Tento Ježíš, kterýž zhůru vzat jest od vás do nebe, takť přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.“ (Skutkové 1:11.) Až Spasitel opět přijde, přijde v moci a slávě, aby uplatnil nárok na zem jako na své království. Jeho druhý příchod označí začátek milénia.

Druhý příchod bude strašlivou a bolestnou dobou pro zlovolné, ale bude to den pokoje a vítězství pro spravedlivé. Pán prohlásil:

„Ti, kteří jsou moudří a přijali pravdu a vzali si Svatého Ducha za průvodce svého a nebyli oklamáni – vpravdě pravím vám, ti nebudou poraženi a uvrženi do ohně, ale toho dne obstojí.

A země jim bude dána jako dědictví; a budou se množiti a síliti a děti jejich vyrostou bez hříchu ke spasení.

„Neboť Pán bude ve středu jejich a sláva jeho bude na nich a on bude králem jejich a zákonodárcem jejich.“ (NaS 45:57–59.)

Pán nezjevil, kdy přesně opět přijde: „Tu hodinu ani den žádný člověk nezná, ani andělé v nebi, ani to nebudou znáti, dokud nepřijde.“ (NaS 49:7.) Ale svým prorokům zjevil události a znamení, která budou Jeho druhému příchodu předcházet. K těmto prorokovaným událostem a znamením patří:

- Odpadnutí od pravd evangelia (viz Matouš 24:9–12; 2. Tessalonicenským 2:1–3).
- Znovuzřízení evangelia, včetně znovuzřízení Církve Ježíše Krista (viz Skutkové 3:19–21; Zjevení 14:6–7; NaS 45:28; 133:36).
- Znovuzřízení klíčů kněžství (viz Malachiáš 4:5–6; NaS 110:11–16).
- Příchod Knihy Mormonovy (viz Izaiáš 29:4–18; 3. Nefi 21:1–11).
- Kázání evangelia po celém světě (viz Matouš 24:14).
- Doba zlovolnosti, války a vřavy (viz Matouš 24:6–7; 2. Timoteovi 3:1–7; NaS 29:17; 45:26–33; 88:91).
- Znamení na zemi i na nebi (viz Joel 2:30–31; Matouš 24:29–30; NaS 29:14–16; 45:39–42; 49:23; 88:87–90).

Nedělejte si starosti s tím, kdy asi nastane druhý příchod Spasitele. Místo toho žijte tak, abyste byli připraveni, ať přijde kdykoli. Když pozorujete pohromy těchto posledních dnů, pamatujte na to, že spravedliví se nemusejí bát druhého příchodu ani znamení, která mu předcházejí. Spasitelova slova Jeho apoštolům se týkají i vás: „Nebuďte znepokojeni, neboť až se všechny tyto věci budou díti, můžete věděti, že zaslíbení, která vám byla učiněna, budou splněna.“ (NaS 45:35.)

Další odkazy: Lukáš 21:34–36; 2. Petrova 3:10–14; NaS 133:42–52; Joseph Smith–Matouš

Viz také Milénium; Plán spasení; Znamení

Duch Páně (*Viz Duch Svatý; Světlo Kristovo*)

Duch pravdy (*Viz Duch Svatý*)

Duch Svatý

Duch Svatý je třetím členem Božstva. Je osobností duchovní, bez těla z masa a kostí (viz NaS 130:22). Často se o Něm mluví jako o Duchu, o Svatém Duchu, o Duchu Božím, o Duchu Páně nebo o Utěšiteli.

Úlohy Ducha Svatého

Duch Svatý působí v dokonalé jednotě s Nebeským Otcem a Ježíšem Kristem a plní několik rolí, aby vám pomáhal žít spravedlivě a přijímat požehnání evangelia.

„Svědčí o Otci a Synu“ (2. Nefi 31:18) a zjevuje a učí „pravdu ohledně všech věcí“ (Moroni 10:5). Pevné svědectví o Nebeském Otci a Ježíši Kristu můžete získat pouze mocí Ducha Svatého. To, co sděluje vašemu duchu, nese mnohem více jistoty než jakékoli sdělení, které můžete obdržet svými přirozenými smysly.

Když usilujete o to, abyste zůstali na cestě, která vede k věčnému životu, Duch Svatý „vám ukáže všechny věci, které máte činiti“ (viz 2. Nefi 32:1–5). Může vás vést, když se rozhodujete, a chránit vás před fyzickým i duchovním nebezpečím.

Jeho prostřednictvím můžete obdržet dary Ducha pro dobro své i pro dobro těch, které máte rádi a kterým sloužíte (viz NaS 46:9–11).

Je Utěшитelem (Jan 14:26). Tak jako konejšivý hlas milujících rodičů může uklidnit plačící dítě, našeptávání Ducha může utišit vaše obavy, rozptýlit nepříjemné starosti vašeho života a může vás utěšit, když jste zarmoucení. Duch Svatý vás může naplnit „nadějí a dokonalou láskou“ a může vás „učiti pokojným věcem království“ (Moroni 8:26; NaS 36:2).

Jeho mocí jste posvěceni, činíte-li pokání, přijmete-li obřad křtu a konfirmace a zůstanete-li věrni svým smlouvám (viz Mosiáš 5:1–6; 3. Nefi 27:20; Mojžíš 6:64–68).

On je Svatým Duchem zaslíbení (viz Efezským 1:13; NaS 132:7, 18–19, 26). Jako takový potvrzuje, že obřady kněžství, které jste obdrželi, a smlouvy, které jste učinili, jsou pro Boha přijatelné. Toto schválení je podmíněno tím, že zůstanete věrni.

Dar Ducha Svatého

Všichni ti, kteří upřímně hledají pravdu, mohou pociťovat vliv Ducha Svatého, který je vede k Ježíši Kristu a k Jeho evangeliu. Avšak plnost požehnání udělovaných Duchem Svatým je dostupná pouze těm, kteří obdrží dar Ducha Svatého a jsou ho i nadále hodni.

Když jste byli pokřtěni do Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, jeden nebo více nositelů Melchisedechova kněžství vložili ruce na vaši hlavu a v posvátném obřadu kněžství vás konfirmovali za člena Církve. V rámci tohoto obřadu, který se nazývá konfirmace, vám byl předán dar Ducha Svatého.

Dar Ducha Svatého se liší od vlivu Ducha Svatého. Před křtem jste mohli čas od času pociťovat vliv Ducha Svatého a skrze tento vliv jste mohli obdržet svědectví o pravdě. Nyní, když máte dar Ducha Svatého, máte právo, dodržíte-li příkázání, na stálé společenství tohoto člena Božstva.

K plné míře daru Ducha Svatého patří výsada přijímat zjevení a útěchu, sloužit druhým a žehnat jim skrze duchovní dary, být posvěcením očišťován od hříchu a být připravován na oslavení v celestiálním království. Tato požehnání závisejí na vaší způsobilosti; přicházejí po troškách podle toho, jak jste na ně připraveni. Jak uvádíte svůj život do souladu s Boží vůlí, dostáváte postupně Ducha Svatého větší měrou. Prorok Joseph Smith prohlásil, že tajemství Božího království „mohou býti viděna a pochopena pouze mocí Svatého Ducha, jehož

Duch

Bůh uděluje těm, kteří jej milují a očišťují se před ním“ (viz NaS 76:114–116).

Pamatujte na to, že „Duch Páně nepřebývá v nesvatých chrámech“ (Helaman 4:24). I když jste obdrželi dar Ducha Svatého, Duch s vámi bude přebývat pouze tehdy, když budete dodržovat příkázání. Stáhne se od vás, jestliže Ho raníte neuctivým chováním, nečistotou, neposlušností, vzpurností a jinými hříchy. Uchovávejte se čistými. Naplňujte svůj život dobrotivostí, abyste byli hodni stálého společenství Ducha Svatého.

Další odkazy: Matouš 3:11; Jan 15:26; 16:13; Skutkové 2:38; 8:12–17; 19:1–6; 1. Korintským 2:9–14; 12:3; Galatským 5:22–23; 1. Nefi 10:17–19; 2. Nefi 31:17; NaS 8:2–3; 39:20–24; 68:25–28; 121:46; Články víry 1:4

Viz také Božstvo; Duchovní dary; Křest; Vkládání rukou; Zjevení

Duch

Jste duchovní děti Nebeského Otce, a než jste se narodili na zem, existovali jste jako duchové. Váš duch je během vašeho života na zemi umístěn ve vašem fyzickém těle, které se narodilo ze smrtelných rodičů.

Z písem se dovídáme, jaké povahy duch je. Dovídáme se, že „veškerý duch je hmota, ale je jemnější neboli čistší a může být rozeznán pouze čistšíma očima“ (NaS 131:7). Čteme, že „duch člověka [je] v podobnosti osoby jeho, jako také duch zvířete a každého jiného stvoření, které Bůh stvořil“ (NaS 77:2; viz také Éter 3:7–16).

Písma také učí, že při tělesné smrti duch neumírá. Odděluje se od těla a žije v posmrtném duchovním světě. Při vzkříšení je duch spojen s tělem, „aby nikdy nebyli rozděleni; a tak se celek stane duchovním a nesmrtelným“ (Alma 11:45).

Další odkazy: Římanům 8:16–17; 2. Nefi 9:10–13; NaS 93:29, 33

Viz také Duše; Plán spasení; Vzkříšení

Duchovní dary

Duchovní dary jsou požehnání neboli schopnosti, které získáváme mocí Ducha Svatého. Bůh dává každému věrnému členovi Církve přinejmenším jeden z těchto darů. Když budete tyto dary přijímat, budou pro vás osobně posilou a požehláním a budou vám pomáhat sloužit druhým. (Viz NaS 46:8–12.) Písma učí o mnoha darech Ducha:

- Poznání, „že Ježíš Kristus je Syn Boží a že byl ukřižován pro hříchy světa“ (NaS 46:13).
- Schopnost uvěřit slovům těch, kteří svědčí o Ježíši Kristu (viz NaS 46:14).
- Poznání „[rozdílů] v přísluhování“ (NaS 46:15; viz také 1. Korintským 12:5). Tento dar se používá při spravování a vedení Církve.
- Poznání „[růzností] působení“, jež pomáhá rozpoznat, zda nějaké učení nebo vliv přichází od Boha nebo z nějakého jiného zdroje (NaS 46:16; viz také 1. Korintským 12:6–7).
- Dar „[slova] moudrosti“ (NaS 46:17; viz 1. Korintským 12:8). Toto se netýká zákona, který známe jako Slovo moudrosti. Jde o dar moudrosti – schopnost uplatňovat poznání spravedlivými způsoby.
- Dar „[slova] poznání“ (NaS 46:18; viz 1. Korintským 12:8).
- Schopnost učit mocí Ducha Svatého (viz Moroni 10:9–10; viz také NaS 46:18).
- Dar víry (viz 1. Korintským 12:9; Moroni 10:11).
- Dar „míti víru, že budou uzdraveni“ (NaS 46:19).
- Dar „míti víru uzdravovati“ (NaS 46:20; viz také 1. Korintským 12:9; Moroni 10:11).

- „Působení zázraků“ (NaS 46:21; viz také 1. Korintským 12:10; Moroni 10:12).
- Dar prorocství (viz 1. Korintským 12:10; Moroni 10:13; NaS 46:22). Jan, Milovaný, učil, že „svědectví... Ježíšovo jestiř duch prorocství“ (Zjevení 19:10).
- „Spatřiti anděly a sloužící duchy“ (Moroni 10:14).
- „Rozeznávání duchů“ (NaS 46:23; viz také 1. Korintským 12:10).
- Dar mluvit různými jazyky (viz 1. Korintským 12:10; Moroni 10:15; NaS 46:24).
- Dar „vykládání jazyků“ (1. Korintským 12:10; NaS 46:25; viz také Moroni 10:16).

Tyto duchovní dary a další dary uvedené v písmech jsou pouze několika příklady mnoha darů Ducha. Pán vám může žehnat v dalších směrech v závislosti na vaší věrnosti, na vašich potřebách a na potřebách těch, jimž sloužíte. Prikázal nám, abychom pracovali pilně, abychom mohli obdržet duchovní dary:

„Varujte se toho, abyste nebyli oklamáni; a abyste nebyli oklamáni, usilujte dychtivě o nejlepší dary, vždy pamatující, proč jsou dány;

Neboř vpravdě pravím vám, jsou dány pro dobro těch, kteří mne milují a dodržují všechna prikázání má, a toho, kdo se snaží tak činiti; aby mohli býti požehnáni všichni, kteří mne hledají nebo kteří mne prosí.“ (NaS 46:8–9; viz také verš 26.)

Další odkazy: 1. Korintským 13; 14:1–33; Moroni 10:17–25; NaS 46:27–33; Články víry 1:7

Viz také Duch Svatý; Zjevení

Duchovní smrt (*Viz Smrt, duchovní*)

Duchovní vězení (*Viz Peklo; Ráj; Smrt, tělesná*)

Duše

Termín *duše* má v písmech dva významy. Zaprvé duch, který je spojen s fyzickým tělem, ať ve smrtelnosti nebo po vzkříšení, se nazývá duše (viz NaS 88:15–16). Zadruhé náš duch je někdy nazýván duší (viz Alma 40:15–18; Abraham 3:23).

Viz také Duch; Plán spasení; Vzkříšení

Evangelium

Evangelium je plán štěstí našeho Nebeského Otce. Ústřední naukou evangelia je usmíření Ježíše Krista.

Prorok Joseph Smith řekl: „Věříme, že prvními zásadami a obřady evangelia jsou: za prvé víra v Pána Ježíše Krista; za druhé pokání; za třetí křest ponořením na odpuštění hříchů; za čtvrté vkládání rukou pro dar Ducha Svatého.“ (Články víry 1:4.) Evangelium ve své plnosti obsahuje všechny nauky, zásady, zákony, obřady a smlouvy nutné k tomu, abychom mohli být oslaveni v celestiálním království. Spasitel slibuje, že když vytrváme do konce, žijíce věrně podle evangelia, bude nás považovat u posledního soudu před Otcem za nevinné (viz 3. Nefi 27:16).

Plnost evangelia byla kázána v každém období, kdy byly Boží děti připraveny ho přijmout. V posledních dnech, neboli v dispensaci plnosti časů, bylo evangelium znovuzřízeno prorokem Josephem Smithem.

Další odkazy: Římanům 1:16–17; 3. Nefi 27:13–22; NaS 11:24; 39:5–6

Viz také Duch Svatý; Ježíš Kristus; Křest; Plán spasení; Pokání; Usmíření Ježíše Krista; Víra; Znovuzřízení evangelia

Finanční příspěvky (*Viz* Desátek; Půst a postní oběti)

Garmenty (*Viz* Chrámy)

Generální autority (*Viz Církevní správa*)

Hazardní hry

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je proti hazardním hrám, včetně loterií podporovaných vládou.

Hazardní hry jsou motivovány touhou získat něco za nic. Tato touha je duchovně zničující. Odvádí od Spasitelova učení o lásce a službě a vede k sobectví protivníka. Podkopává hodnotu práce a šetrnosti a touhu vkládat poctivé úsilí do všeho, co děláme.

Ti, již se věnují hazardním hrám, brzy objeví, že představa o tom, že mohou dát málo nebo nic a že tak získají něco hodnotného, je klam. Zjišťují, že ztrácejí velké množství peněz, svou čest a úctu členů rodiny a přátel. Oklamání a závislí pak často vkládají do hry prostředky, které by měli použít k jiným účelům, například aby zabezpečili základní potřeby své rodiny. Hazardní hráči jsou někdy tak ztročeni splácením hráčských dluhů a jsou z toho tak zoufalí, že začínají krást a vzdávají se svého dobrého jména.

První předsednictvo nás povzbuzuje, abychom se spojili s dalšími v boji proti legalizaci a proti vládní podpoře jakékoli formy hazardních her v naší společnosti.

Viz také Pokušení

Homosexualita (*Viz Cudnost*)

Horké nápoje (*Viz Slovo moudrosti*)

Hřích

Když vědomě nedodržíme Boží přikázání, dopouštíme se hříchu. Hříchu se dopouštíme také tehdy, když nejednáme spravedlivě navzdory tomu, že známe pravdu (viz Jakub 4:17).

Pán řekl, že „[nemůže] pohlížeti na hřích se sebemenší mírou shovívavosti“ (NaS 1:31). Následkem hřichu je to, že se Duch Svatý stáhne a že ve věčnosti nebudeme moci přebývat v přítomnosti našeho Nebeského Otce, neboť „žádná nečistá věc nemůže přebývat s Bohem“ (1. Nefi 10:21).

Každý z nás někdy porušuje příkázání nebo nejedná podle své znalosti pravdy. Apoštol Jan učil: „Pakliť díme, že hřichu nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není. Jestliže pak budeme vyznávati hřichy své, věrnýť jest [Ježíš Kristus] a spravedlivý, aby nám odpustil hřichy, a očistil nás od všeliké nepravosti.“ (1. Janova 1:8–9.) Skrze usmíření Ježíše Krista můžeme činit pokání a mohou nám být odpuštěny hřichy.

Další odkazy: Římanům 3:23; 6:23; Alma 5:41–42; 11:37; Helaman 5:10–11; NaS 82:1–3; 88:34–35

Viz také Milosrdenství; Odpuštění; Pokání; Pokušení; Poslušnost; Smrt, duchovní; Spravedlnost; Usmíření Ježíše Krista

Chrámý

Chrámý jsou doslovně domy Páně. Jsou svatými místy uctívání, kam může přicházet Pán. Pokud jde o posvátnost, k chrámu může být přirovnán pouze domov.

Pán vždy přikazoval svým lidem, aby budovali chrámý. Církev v dnešní době dbá na Pánovu výzvu budovat chrámý po celém světě a tím jsou chrámová požehnání přístupnější velkému počtu dětí našeho Nebeského Otce.

Obřady pro žijící

Základním účelem chrámů je zajistit obřady, které jsou nezbytné pro naše oslavení v celestiálním království. Chrámové obřady vedou k těm největším požehnáním, která jsou dosažitelná skrze usmíření Ježíše Krista. Všechno, co děláme v Církví – naše shromáždění a akce, naše misionářské úsilí, lekce, kterým učíme, a náboženské písně, které zpíváme

– nás mají směřovat ke Spasiteli a k práci, kterou konáme ve svatých chrámech.

Jedním obřadem, který přijímáme v chrámu, je obdarování. Slovo *obdarování* znamená „dar“ a chrámové obdarování je skutečně dar od Boha. Tento obřad tvoří řada pokynů a zahrnuje smlouvy, v nichž slibujeme, že budeme žít spravedlivě a v souladu s požadavky evangelia. Obdarování nám pomáhá zaměřit se na Spasitele, na Jeho roli v plánu našeho Nebeského Otce a na náš závazek Ho následovat.

Dalším chrámovým obřadem je celestiální sňatek, při němž jsou manžel a manželka navzájem zpečetěni na věčnost. Jestliže manžel a manželka věrně dodržují smlouvy, které uzavřeli, je pečetění vykonané v chrámu platným na věky.

Děti, které se narodí rodičům, kteří byli zpečetěni v chrámu, jsou narozeni ve smlouvě. Tyto děti se automaticky stávají součástí věčné rodiny. Děti, které se ve smlouvě nenarodily, se také mohou stát součástí věčné rodiny, jakmile byli jejich biologičtí nebo adoptivní rodiče spolu zpečetěni. Obřad pečetění dětí k rodičům je vykonáván v chrámu.

Jestliže jste již chrámové obřady přijali, vždy pamatujte na smlouvy, které jste tam uzavřeli. Vracejte se do chrámu tak často, jak můžete. Jestliže jste otec nebo matka, učte své děti významu chrámu. Pomáhejte jim připravit se tak, aby byly hodny vstupu do chrámu.

Jestliže jste chrámové obřady ještě nepřijali, začněte se připravovat nyní. Pokud to okolnosti dovolují, navštivte chrám, abyste se zúčastnili křtů a konfirmací za mrtvé.

Obřady za mrtvé

Lidé, kteří zemřeli bez nezbytných obřadů evangelia, mohou tyto obřady obdržet skrze práci prováděnou v chrámech. Vy můžete tuto práci vykonávat v zastoupení svých předků a dalších, kteří zemřeli. V jejich zastoupení můžete

být pokřtěni a konfirmováni, přijmout obdarování a podílet se na pečetení manžela a manželky a dětí k rodičům.

Máte aktivně vyhledávat záznamy o svých zesnulých předcích, aby za ně mohla být vykonána chrámová práce.

Více informací o chrámové práci za mrtvé a o práci na rodinné historii najdete pod heslem „Rodinná historie a genealogie“ na str. 127–130.

Způsobnost pro vstup do chrámu

Abyste mohli vstoupit do chrámu, musíte toho být hodni – musíte být způsobní. Svou způsobnost (to, že jste toho hodni) prokazujete při dvou pohovorech – nejprve se členem svého biskupstva nebo s presidentem své odbočky a potom se členem předsednictva svého křtu nebo s presidentem misie. Vaši vedoucí kněžství budou pokládat tyto pohovory za soukromé a důvěrné. Vedoucí kněžství se vás bude při každém z těchto pohovorů ptát na věci související s vaším chováním a způsobností. Bude se vás ptát na vaše svědectví o Nebeském Otci a o usmíření Ježíše Krista a na to, zda podporujete generální a místní vedoucí Církve. Budete požádáni, abyste potvrdili, že jste morálně čistými a že dodržujete Slovo moudrosti, že platíte plný desátek, že žijete v souladu s učením Církve a že se nepřipojujete k žádným odpadlickým skupinám a že s nimi ani nesympatizujete.

Odpovíte-li na otázky v pohovoru žádoucím způsobem a jste-li vy i váš vedoucí kněžství přesvědčeni, že jste hodni vstupu do chrámu, neboli, že jste způsobní do něho vstoupit, obdržíte chrámové doporučení. Vy i váš vedoucí kněžství doporučení podepíšete a to vám umožní přicházet v následujících dvou letech do chrámu, pokud toho budete i nadále hodni.

Pohovor pro chrámové doporučení vám poskytuje velkou příležitost prověřit svou způsobnost a způsob života. Jestliže je ve vašem životě něco špatného, domluvte si setkání

se svým biskupem nebo presidentem odbočky v dostatečném předstihu před pohovorem pro chrámové doporučení. On vám bude umět pomoci připravit se tak, abyste byli chrámového doporučení hodni.

Chrámové oblečení

Když jdete do chrámu, máte si obléknout to nejlepší oblečení, jako když jdete na nedělní shromáždění. Když do chrámu vstoupíte, převléknete se do bílého chrámového oblečení. K převlečení slouží šatna, kde máte k dispozici svou skříňku a potřebné soukromí. Zachovávání cudnosti se v chrámu věnuje velká pozornost.

Když si ukládáte oblečení do skříňky, můžete také odložit vše světské, co by vás rozptylovalo. Díky bílému oblečení můžete mít pocit jednoty a rovnosti s druhými v chrámu, neboť každý kolem vás je oblečen podobně.

Nošení chrámového garmentu

Jakmile jste obdarováni, jste požehnáni tím, že můžete nosit chrámový garment po celý svůj život. Zavazujete se nosit ho podle pokynů předaných při obdarování. Pamatujte na to, že požehnání, která se týkají této posvátné výsady, záleží na vaší způsobilosti a na vaší věrnosti při dodržování chrámových smluv.

Garment poskytuje stálou připomínku smluv, které jste uzavřeli v chrámu. Vždy s ním máte zacházet s úctou. Nemáte ho vystavovat pohledu těch, kteří nerozumějí jeho významu, a nemáte ho přizpůsobovat různým stylům oblečení. Když ho nosíte správně, poskytuje ochranu proti pokušení a zlu. Nošení garmentu je vnějším projevem vnitřního závazku následovat Spasitele.

Požehnání z návštěv chrámu

Chrám není jenom místem, kde se vykonávají posvátné kněžské obřady, ale také místem pokoje a zjevení. Když vás něco trápí nebo když vaši mysl tíží těžká rozhodnutí, své starosti můžete vzít do chrámu. Tam můžete obdržet duchovní vedení.

Někdy můžete mít pocit, že se vám nedaří jasně uvažovat, protože vaše mysl je obtížena problémy a mnoho věcí se dožaduje pozornosti. V chrámu mohou tyto rozptylující hlasy utichnout, mlha se zvedne a vy budete moci pochopit věci, které jste dříve nechápali. Budete moci najít nové způsoby, jak se vyrovnat s problémy, kterým čelíte.

Když budete vykonávat posvátné obřady v chrámu, Pán vám bude žehnat. A požehnání, jež vám dá, nebudou omezena jen na chvíle strávené v chrámu. Bude vám žehnat ve všech směrech vašeho života. Vaše práce v chrámu vás bude posilovat a bude vás duchovně tříbit.

Další odkazy: Izaiáš 2:1–3; NaS 88:119; 109–110; 124:39–41

Viz také Manželství; Obřady; Plán spasení; Rodinná historie a genealogie; Smlouva

Interrupce

Interrupce se v dnešní společnosti stává běžnou praxí, která je obhajována falešnými argumenty. Jestliže stojíte před tímto problémem, můžete si být jisti, že ho vyřešíte správně, když se budete řídit zjevenou vůlí Páně. Proroci posledních dnů interrupci odsuzují a poukazují na Pánovo prohlášení: „Nezabiješ ani nebudeš činiti nic tomu podobného“ (NaS 59:6). Jejich rada je v této věci jasná: Členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů interrupci nesmějí podstupovat, nesmějí ji vykonávat, nabádat k ní, platit za ni nebo ji zařizovat. Jestliže k interrupci jakýmkoli způsobem nabádate, můžete být podrobeni církevnímu disciplinárnímu řízení.

Církevní vedoucí říkají, že některé výjimečné okolnosti mohou interrupci ospravedlnit, například když k otěhotnění došlo při incestu nebo znásilnění, když podle posouzení kompetentní lékařské autority je život nebo zdraví matky vážně ohroženo, nebo když podle vyjádření kompetentní lékařské autority má plod závažná poškození, kvůli kterým dítě nepřežije narození. Ale ani tyto okolnosti interrupci automaticky neospravedlňují. Ti, kteří se ocitnou v této situaci, mají zvažovat interrupci až poté, co probrali tuto záležitost se svými vedoucími Církve a obdrželi potvrzení skrze vroucí modlitbu.

Když je dítě počato mimo manželství, to nejlepší, co matka a otec dítěte mohou udělat, je uzavřít sňatek a usilovat o vytvoření věčných rodinných vztahů. Jestliže úspěšné manželství není pravděpodobné, mají dát dítě k adopci, nejlépe prostřednictvím agentury LDS Family Services [Rodinné služby SPD] (viz „Adopce“, strana 4).

Jáhen (Viz Aronovo kněžství; Kněžství)

Jednota

Spasitel se krátce předtím, než uskutečnil usmíření, modlil za své učedníky, které poslal do světa, aby učili evangeliu. Také se modlil za ty, kteří v Něj uvěří díky slovům Jeho učedníků. Prosil o jednotu: „Aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.“ (Jan 17:21.)

Z této modlitby poznáváme, jak nás evangelium spojuje s Nebeským Otcem a s Ježíšem Kristem a navzájem jednoho s druhým. Když žijeme podle evangelia, když přijímáme spásné obřady a dodržujeme své smlouvy, naše povaha se mění. Spasitelovo usmíření nás posvěcuje a my jsme schopni žít v jednotě a mít v tomto životě pokoj a připravovat se na to, abychom přebývali s Otcem a Jeho Synem na věky.

Pán řekl: „Nejste-li jedno, nejste moji.“ (D&C 38:27.) O tuto jednotu můžete usilovat ve své rodině i v Církvi a můžete ji podporovat. Jste-li oddáni, vy i váš partner můžete být sjednoceni v cíli a skutcích. Můžete dovolit, aby se vaše jedinečné vlastnosti vzájemně doplňovaly, zatímco společně čelíte zkouškám a rostete v lásce a v porozumění. Můžete být také sjednoceni s dalšími členy rodiny a se členy Církve tím, že budete společně sloužit, že se budete vzájemně učit a že se budete vzájemně povzbuzovat. Můžete být zajedno s prezidentem Církve a s dalšími vedoucími Církve, když budete studovat jejich slova a když se budete řídit jejich radami.

Zatímco Církev po celém světě roste, všichni Svatí posledních dnů mohou být sjednoceni. Naše srdce mohou být „spojena v jednotě a ve vzájemné lásce“. (Mosiáš 18:21.) Ceníme si kulturní rozmanitosti a individuálních rozdílů, ale také usilujeme o „jednotu víry“, která nastává, když následujeme inspirované vedoucí a když pamatujeme na to, že jsme všichni děti téhož Otce (viz Efezským 4:3–6, 11–13).

Viz také *Láska; Manželství; Poslušnost; Sion; Služba*

Ježíš Kristus

První předsednictvo a Kvorum dvanácti apoštolů vydalo 1. ledna 2000 níže uvedené prohlášení. Toto prohlášení má název „Žijící Kristus“ a přináší svědectví o Pánu Ježíši Kristu a stručně pojednává o Jeho totožnosti a božském poslání:

„Když si připomínáme narození Ježíše Krista, ke kterému došlo před dvěma tisíci lety, předkládáme své svědectví o skutečnosti Jeho nesrovnatelného života a o nekonečné moci Jeho velké smírné oběti. Nikdo jiný neměl tak hluboký vliv na všechny ty, kteří žili a kteří ještě budou na zemi žít.

Byl velkým Jehovou Starého zákona a Mesiášem zákona Nového. Pod vedením svého Otce se stal stvořitelem země. ‚Všecky věci‘ skrze něho učiněny jsou, a ‚bez něho nic není

učiněno, což učiněno jest.' (Viz Jan 1:3.) Ačkoli byl bez hříchu, byl pokřtěn, aby naplnil veškerou spravedlnost. ‚Chodil, dobře čině‘ (Skutkové 10:38), a přesto byl za to opovrhován. Jeho evangelium bylo poselstvím míru a dobré vůle. Naléhavě všechny žádal, aby následovali Jeho příklad. Kráčel stezkami Palestiny, uzdravoval nemocné, navracel zrak slepým a křísil mrtvé. Učil pravdám věčnosti, skutečnosti naší předpozemské existence, účelu našeho života na zemi a možnostem, které budou mít synové a dcery Boží v životě, který přijde.

Zavedl svátost jako připomínku své velké smírné oběti. Byl uvězněn a souzen na základě falešných obvinění, uznán vinným, aby se uspokojil dav, a odsouzen k smrti na kříži Kalvárie. Obětoval život, aby usmířil hříchy celého lidstva. Byl to velký zástupný dar za všechny ty, kteří kdy žili na zemi.

Se vši vážností vydáváme svědectví, že Jeho život, který je ústředním bodem celé lidské historie, nezačal v Betlémě, ani neskončil na Kalvárii. On byl Prvorozeným Otce, Jednorozeným Synem v těle, Vykupitelem světa.

Povstal z hrobu, aby se stal ‚[prvotinou] těch, kteříž zesnuli‘ (1. Korintským 15:20). Jako vzkříšený Pán navštívil ty, které za života miloval. Také sloužil mezi svými ‚jinými ovce‘ (viz Jan 10:16) ve starověké Americe. V nynějším světě se se svým Otcem zjevili chlapci Josephu Smithovi a uvedli dlouhou zaslíbenou dispenciaci ‚plnosti časů‘ (Efezským 1:10).

Prorok Joseph Smith o žijícím Kristu napsal: ‚Oči jeho byly jako plamen ohně; vlasy na hlavě jeho byly bílé jako čistý sníh; tvář jeho zářila nad jas slunce; a hlas jeho byl jako zvuk valících se velikých vod, a to hlas Jehovův, řkoucí:

Já jsem první i poslední; jsem ten, kdo žije, jsem ten, kdo byl zabit; jsem přímluvcem vašim u Otce.‘ (NaS 110:3–4.)

Prorok o Něm také prohlásil: ‚A nyní, po mnohých svědectvích, jež o něm byla dána, toto je svědectví poslední ze všech, jež my o něm dáváme: Že on žije!

Neboť jsme ho viděli, vpravdě na pravici Boží; a slyšeli jsme hlas vydávající svědectví, že je Jednorozeným Otcovým –

‘Že jím a skrze něho a od něho světy jsou a byly stvořeny a obyvatelé jejich jsou syny a dcerami Bohu zplozenými.’ (NaS 76:22–24.)

S vážností prohlašujeme, že Jeho kněžství a Jeho Církev byly znovuzřízeny na zemi – postaveny ,na základ apoštolský a prorocký, kdež jest gruntovní úhelný kámen sám Ježíš Kristus.’ (Efezským 2:20.)

Vydáváme svědectví, že se jednoho dne vrátí na zemi. ‘Nebo se zjeví sláva Hospodinova, a uzří [to] všeliké tělo spolu.’ (Izaiáš 40:5.) Bude kralovat jako Král králů a panovat jako Pán pánů a každé koleno před Ním poklekne a každý jazyk promluví v uctívání. Každý z nás bude předveden, aby byl od Něho souzen podle svých skutků a tužeb svého srdce.

Jako Jeho řádně vysvěcení apoštolové vydáváme svědectví – že Ježíš je žijící Kristus, nesmrtelný Syn Boží. Je velkým králem Immanuelem, který dnes stojí po pravici svého Otce. Je světlem, životem a nadějí světa. Jeho cesta je cestou, která vede ke štěstí v tomto životě a k věčnému životu ve světě příštím. Buď Bohu dík za nesrovnatelný dar Jeho božského Syna.“ (*Liahona*, duben 2000, 2–3.)

Viz také Usmíření Ježíše Krista

Joseph Smith

Když na jaře 1820 hledal čtrnáctiletý Joseph Smith pravou Církev Ježíše Krista, přečetl si v Bibli tato slova: „Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž jí od Boha, kterýž všechněm dává ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu.“ (Jakub 1:5; viz také Joseph Smith–Životopis 1:11–12.) Mladý Joseph s prostou a neochvějnou vírou následoval tuto radu. Odešel sám do háje, kde se modlil, aby poznal, do které církve má vstoupit. V odpověď na jeho modlitbu se mu ukázal Bůh

Otec a Ježíš Kristus. Kromě jiného mu řekli, že nemá vstupovat do žádné z tehdy existujících církví. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:13–20.)

Když Joseph Smith prokázal svou způsobilost, obdržel božské poslání jako prorok Boží. Jeho prostřednictvím uskutečnil Pán veliké a podivuhodné dílo, které zahrnuje přinesení Knihy Mormonovy, znovuzřízení kněžství, zjevení vzácných pravd evangelia, zorganizování Církve Ježíše Krista a zavedení chrámové práce. 27. června 1844 byli Joseph a jeho bratr Hyrum zabiti při útoku ozbrojené lůzy. Své svědectví zpečetili krví.

Aby vaše svědectví o znovuzřízeném evangeliu bylo úplné, musí zahrnovat svědectví o božském poslání Josepha Smitha. Pravdivost Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů spočívá v pravdivosti Prvního vidění a v dalších zjeveních, která dal Pán proroku Josephovi. President John Taylor, třetí president Církve, napsal: „Joseph Smith, Prorok a Vidoucí Páně, učinil, kromě Ježíše samotného, pro spasení lidí na tomto světě více, než kterýkoli jiný člověk, jenž na něm kdy žil.“ (NaS 135:3.)

Další odkazy: Izaiáš 29:13–14; 2. Nefi 3:3–15; NaS 5:9–10; 135; Joseph Smith–Životopis

Viz také Proroci; Znovuzřízení evangelia

Káva (*Viz* Slovo moudrosti)

Klení (*Viz* Neuctivost)

Klíče kněžství (*Viz* Kněžství)

Kněz (*Viz* Aronovo kněžství; Církevní správa; Kněžství)

Kněžství

Kněžství je věčná moc a pravomoc Boží. Prostřednictvím kněžství Bůh stvořil nebesa a zemi a prostřednictvím kněžství je ovládá. Prostřednictvím této moci vykupuje a oslavuje své děti a uskutečňuje „nesmrtelnost a věčný život člověka“ (Mojžíš 1:39).

Kněžská pravomoc je dána lidem na zemi

Bůh dává kněžskou pravomoc způsobilým mužským členům Církve, aby mohli jednat v Jeho jménu pro spasení Jeho dětí. Nositelé kněžství mohou být zmocnění kázat evangelium, vykonávat obřady spasení a řídit království Boží na zemi.

Muži, členové Církve, mohou začít svou službu v kněžství již jako chlapci, když dosáhnou 12 let. Nejprve jsou nositeli Aronova kněžství, později mohou získat způsobilost k tomu, aby jim bylo uděleno Melchisedechovo kněžství. V různých stádiích svého života, a zatímco se připravují přijmout různé zodpovědnosti, mají v kněžství různé úřady, například úřad jáhna, učitele nebo kněze v Aronově kněžství a staršího nebo vysokého kněze v Melchisedechově kněžství. (Bližší informace o Aronově a Melchisedechově kněžství najdete na stranách 5–6 a 63–64.)

Aby se muž, člen Církve, stal nositelem kněžství, musí mu ho oprávněný nositel kněžství předat a musí ho vysvětit k nějakému úřadu v tomto kněžství (viz Židům 5:4; NaS 42:11; Články víry 1:5).

I když je pravomoc kněžství udělována pouze způsobilým mužům, členům Církve, požehnání kněžství jsou dostupná všem – mužům, ženám i dětem. My všichni máme prospěch ze spravedlivého vlivu kněžského vedení a my všichni máme výsadu přijmout spásné obřady kněžství.

Kněžství a rodina

Kněžství nachází své nejdůležitější uplatnění v rodině. Každý manžel a otec v Církvi se má snažit, aby byl hoden být nositelem Melchisedecheva kněžství. Se svou manželkou, která mu je rovnocennou partnerkou, předsedá ve spravedlivosti a lásce a slouží jako duchovní vedoucí rodiny. Vede rodinu při pravidelných modlitbách, studiu písem a při rodinných domácích večerech. Společně s manželkou učí děti a pomáhá jim připravit se na přijetí obřadů spasení (viz NaS 68:25–28). Dává kněžská požehnání pro vedení, uzdravení a útěchu.

Mnozí členové nemají doma věrného nositele Melchisedecheva kněžství. Avšak prostřednictvím služby domácích učitelů a vedoucích kněžství mohou všichni členové Církve přijímat ve svém životě požehnání moci kněžství.

Kněžská kvora

Kněžské kvorum je organizovaná skupina bratří, kteří mají stejný kněžský úřad. Hlavní cíle kvoru jsou sloužit druhým, budovat jednotu a bratrství a vzájemně se učit naukám, zásadám a povinnostem.

Kvora existují na všech úrovních organizace Církve. President Církve a jeho rádčové tvoří Kvorum Prvního předsednictva. I dvanáct apoštolů tvoří kvorum. Sedmdesátníci, generální autority i územní autority, jsou organizováni v kvorech. Každý president kůlu předsedá kvoru vysokých kněží, do něhož patří všichni vysocí kněží kůlu. Každý sbor nebo odbočka má zpravidla kvorum starších, kněží, učitelů a jáhnů. Vysocí kněží jsou organizováni i ve sborech, kde slouží ve skupině vysokých kněží.

Domácí učení

Jakmile jsou nositelé kněžství vysvěceni do úřadu učitel, mají příležitost a zodpovědnost sloužit jako domácí učitelé.

Tímto plní svou povinnost „bdíti nad církví a býti s jejími členy a posilovati je“ (NaS 20:53).

Domácí učitelé mají posvátnou povinnost být prvním církevním zdrojem pomoci pro jednotlivce a rodiny. Navštěvují alespoň jednou za měsíc členy, kteří jim byli svěřeni. Když slouží svěřeným členům a když je navštěvují, podporují rodiče v plnění jejich zodpovědností, každého člena rodiny učí evangeliu, upevňují přátelství a pomáhají členům připravit se na přijetí chrámových obřadů a žít tak, aby byli hodni požehnání evangelia.

Vedoucí ve sborech a odbočkách dbají na to, aby každá rodina nebo jednotlivec měl domácí učitele. Jsou s domácími učiteli v neustálém kontaktu, aby pomáhali uspokojovat duchovní i časné potřeby každého člena.

Klíče kněžství

Používání pravomoci kněžství v Církvi řídí ti, kteří drží klíče kněžství (viz NaS 65:2; 124:123). Ti, kteří drží klíče kněžství, mají právo v rámci svěřené působnosti předsedat Církvi a řídit ji. Například biskup drží klíče kněžství, které mu umožňují předsedat v jeho sboru. Když je tedy například nějaké dítě v tomto sboru připraveno na křest, osoba, která bude dítě křtít, musí k tomu získat oprávnění od biskupa.

Ježíš Kristus drží všechny klíče kněžství. Svým apoštolům dal klíče, které jsou nutné pro řízení Jeho Církve. Pouze služebně nejstarší apoštol, president Církve, může používat tyto klíče pro řízení celé Církve (nebo může pověřit jinou osobu k jejich používání; viz NaS 43:1–4; 81:2; 132:7).

President Církve deleguje klíče kněžství dalším vedoucím kněžství, aby mohli předsedat v jejich oblasti zodpovědnosti. Klíče kněžství jsou udělovány presidentům chrámů, misií, kůlů a okrsků; biskupům; presidentům odboček; a presidentům kvor. Ten, kdo slouží v některém z těchto postavení, drží klíče pouze do té doby, dokud není uvolněn. Rádcové klíče

nedostávají, ale dostávají pravomoc a zodpovědnost prostřednictvím povolání a úkolu.

Používejte kněžství spravedlivě

Jste-li nositeli kněžství, pamatujte na to, že kněžství má být vaší součástí v každé chvíli a za všech okolností. Kněžství není jako plášť, který si můžete oblékat a sundávat podle libosti. Jakékoli vysvěcení do úřadu v kněžství je povoláním k celoživotní službě se slibem, že Pán vás podle vaší věrnosti učiní způsobilými k práci na Jeho díle.

Abyste mohli obdržet moc kněžství a používat ji, musíte toho být hodni. Slova, která promlouváte, a vaše každodenní chování ovlivňují vaši schopnost sloužit. Vaše chování na veřejnosti musí být bezúhonné. Vaše chování v soukromí je ještě důležitější. Pán prostřednictvím proroka Josepha Smitha prohlásil, že „práva kněžství jsou neoddelitelně spojena s mocemi nebeskými a že moci nebeské nemohou býti ovládnány ani používány, pouze podle zásad spravedlivosti“ (NaS 121:36). Nositele kněžství varoval:

„Když se snažíme zakrývatí hříchy své nebo uspokojovatí pýchu svou, marnivou ctižádost svou nebo uplatňovatí moc nebo panství nebo donucování na duši dětí lidských v jakékoli míře nespravedlivosti, vizte, nebesa se stáhnou; Duch Páně je zarmoucen; a když se stáhne, amen s kněžstvím neboli s pravomocí onoho muže. Vizte, dříve než si to uvědomí, je ponechán sám sobě.“ (NaS 121:37–38.)

Nemůžete si udržet moc nebo vliv v kněžství, leda by to bylo „přesvědčováním, shovívavostí, jemností a mírností a láskou nepředstíranou; laskavostí a ryzím poznáním, které budou velice rozšiřovatí duši bez pokrytectví a beze lstí“. Když „jsi pohnut Duchem Svatým“ někoho pokárat, projev následně více „lásky vůči tomu, jehož jsi pokáral, aby tě nepovažoval za nepřítel svého; aby mohl věděti, že věrnost tvá je silnější než pouta smrti“. (NaS 121:41–44.)

Když používáte kněžství ve spravedlivosti a s láskou, budete mít radost z toho, že sloužíte jako nástroj v rukách Páně. On řekl:

„Nechť nitro tvé je také plné pravé lásky vůči všem lidem a k domácím ve víře a nechť ctnost zdobí myšlenky tvé neustále; potom bude růsti sebedůvěra tvá v přítomnosti Boží; a nauka kněžství bude skrápěti duši tvou jako rosa z nebe.

Duch Svatý bude stálým společníkem tvým a žezlo tvé neměnným žezlem spravedlivosti a pravdy; a panství tvé bude věčným panstvím a bez donucovacích prostředků bude k tobě plynouti na věky věků.“ (NaS 121:45–46.)

Další odkazy: Jan 15:16; Skutkové 8:14–20; Jakub 5:14–15; NaS 13; 20; 84; 107; Joseph Smith–Životopis 1:68–73

Viz také Aronovo kněžství; Církevní správa; Melchisedechovo kněžství; Obřady; Znovuzřízení evangelia

Kniha Mormonova (Viz Písma)

Konfirmace (Viz Duch Svatý; Vkládání rukou)

Kontrola porodnosti

Když jsou oddané páry fyzicky schopné, mají výsadu poskytovat smrtelné tělo duchovním dětem Nebeského Otce. Hrají svou roli ve velikém plánu štěstí, jenž umožňuje Božím dětem obdržet fyzické tělo a projít smrtelností.

Jste-li ženatí nebo vdané, máte si se svým partnerem pohovořit o posvátné zodpovědnosti přivádět na svět děti a vychovávat je ve spravedlivosti. Zamyslete se přitom nad posvátností a významem života. Přemíítejte o radosti, která přichází do domova, když jsou v něm děti. Zamyslete se nad věčnými požehnáními, která přicházejí k těm, kteří mají dobré potomstvo. Když budete mít vy i vaše manželka (váš manžel) svědectví o těchto zásadách, budete připraveni se s modlitbou

rozhodnout, kolik mít dětí a kdy je mít. Taková rozhodnutí jsou mezi vámi dvěma a Pánem.

Když hovoříte o těchto posvátných záležitostech, mějte na paměti, že sexuální vztah v manželství je božsky schválen. Zatímco jedním účelem tohoto vztahu je opatřit fyzické tělo pro Boží děti, dalším účelem je vyjádřit lásku jednoho k druhému – poutat manžela a manželku k sobě v oddanosti, věrnosti, úctě, a pro společný cíl.

Království slávy

Všichni lidé budou skrze usmíření Ježíše Krista vzkříšeni (viz Alma 11:42–45). Až budeme vzkříšeni, staneme před Pánem, abychom byli souzeni (viz Zjevení 20:12; 3. Nefi 27:14). Každému z nás bude v určitém království slávy přiděleno věčné místo pro přebývání. Pán učil této zásadě, když řekl: „V domě Otce mého příbytkové mnozí jsou.“ (Jan 14:2.)

Existují tři království slávy: celestiální království, terestriální království a telestiální království. Sláva, kterou zdědíte, bude záležet na hloubce vašeho obrácení, a ta je vyjádřena vaší poslušností Pánových příkázání. Bude záležet na tom, jak jste „přijali svědectví o Ježíšovi“ (NaS 76:51; viz také verše 74, 79, 101).

Celestiální království

Celestiální království je nejvyšším ze tří království slávy. Ti, kteří budou v tomto království, budou na věky přebývat v přítomnosti Boha Otce a Jeho Syna Ježíše Krista. Toto má být vaším cílem: zdědit celestiální slávu a pomáhat druhým, aby i oni mohli obdržet toto veliké požehnání. Takovéhoho cíle se nedosahuje na jeden pokus; je výsledkem celoživotního úsilí o spravedlnost a stálého zaměření na tento cíl.

Celestiální království je místo připravené pro ty, kteří „přijali svědectví o Ježíšovi“ a byli „[učinění] dokonalými

skrze Ježíše, prostředníka nové smlouvy, jenž vykonal toto dokonalé usmíření skrze prolítí své vlastní krve“ (NaS 76:51, 69). Abychom mohli zdědit tento dar, musíme přijmout obřady spasení, dodržovat příkázání a činit pokání z hříchů. V Nauce a smlouvách 76:50–70, 92–96 je podrobně vysvětleno, kdo zdědí celestiální slávu.

Prorok Joseph Smith obdržel v lednu 1836 zjevení, které rozšířilo jeho pochopení týkající se požadavků pro ty, kteří zdědí celestiální slávu. Nebesa se mu otevřela a on uviděl celestiální království. Podivoval se, když tam uviděl svého bratra Alvina, třebaže Alvin zemřel předtím, než obdržel obřad křtu. (Viz NaS 137:1–6.) Potom k proroku Josephovi přišel hlas Páně:

„Všichni, kdož zemřeli bez poznání tohoto evangelia, kdož by ho přijali, kdyby jim bylo dovoleno zůstat, budou dědici celestiálního království Božího;

Také všichni, již zemřou od nynějška bez jeho poznání, kdož by ho přijali celým srdcem svým, budou dědici onoho království;

Neboť já, Pán, budu souditi všechny lidi podle skutků jejich, podle přání srdce jejich.“ (NaS 137:7–9.)

Když prorok Joseph mluvil o tomto zjevení, řekl: „Také jsem spatřil, že všechny děti, jež zemřely předtím, než dosáhly let zodpovědnosti, jsou spaseny v celestiálním království nebeském.“ (NaS 137:10.)

Z dalšího zjevení, které prorok Joseph dostal, se dovídáme, že v rámci celestiálního království existují tři stupně. Máme-li být oslaveni v nejvyšším stupni a pokračovat věčně v rámci rodinných vztahů, musíme vstoupit do nové a věčné smlouvy manželství a onu smlouvu musíme věrně zachovávat. Jinými slovy, pro získání nejvyššího stupně celestiální slávy je požadován chrámový sňatek. (Viz NaS 131:1–4.) Všichni, kdož jsou hodni vstoupit do nové a věčné smlouvy manželství, budou mít tuto příležitost, ať v tomto životě, nebo v životě, který přijde.

Terestriální království

Ti, kteří zdědí terestriální slávu, „[přijmou] z přítomnosti Synovy, ale ne z plnosti Otcovy. Pročež, jsou tělem terestriálním, a ne tělem celestiálním a liší se ve slávě jako se měsíc liší od slunce.“ (NaS 76:77–78.) Všeobecně řečeno, lidé v terestriálním království budou úctyhodní jedinci, kteří „byli zaslepeni vychytralostí lidí“ (NaS 76:75). Tato skupina lidí bude zahrnovat členy Církve, kteří nebyli „udatní ve svědectví o Ježíšovi“ (NaS 76:79). Bude také zahrnovat ty, kteří odmítli příležitost přijmout evangelium ve smrtelnosti, ale kteří je později přijali v posmrtném duchovním světě (viz NaS 76:73–74). V Nauce a smlouvách 76:71–80, 91, 97 se můžete dovědět o těch, kteří zdědí terestriální slávu, více.

Telestiální království

Telestiální sláva bude vyhrazena těm jedincům, kteří „nepřijali evangelium Kristovo, ani svědectví o Ježíšovi“ (NaS 76:82). Tito jedinci obdrží svou slávu poté, co budou vykoupeni z duchovního vězení, kterému se někdy říká peklo (viz NaS 76:84, 106). V Nauce a smlouvách 76:81–90, 98–106, 109–112 je podrobně vysvětleno, kdo zdědí telestiální slávu.

Zatracení

Někteří lidé nebudou hodni toho, aby přebývali v královstvích slávy. Budou nazýváni „syny zatracení“ a budou muset „obstát v království, které není královstvím slávy“ (NaS 76:32; 88:24). Toto bude stav „těch, kdož znají [Boží] moc a byli učiněni podílníky jejími a strpěli skrze moc ďáblou, aby byli přemoženi a aby popřeli pravdu a vzdorovali [Boží] moci“ (NaS 76:31; viz také verše 30, 32–49).

Další odkazy: 1. Korintským 15:40–42, viz také 1. Korintským 15:40 v Překladu Josepha Smitha; NaS 88:20–39; 130:18–19

Viz také Nebe; Peklo; Plán spasení; Usmíření Ježíše Krista; Věčný život

Křest

Knihy Mormonova vypráví o skupině lidí, kteří poznali evangelium a byli pokřtěni na místě zvaném Mormon. Od chvíle, kdy byli pokřtěni, pokládali Mormon za krásné místo, neboť právě tam „došli poznání Vykupitele svého“ (Mosiáš 18:30). Protože byli posilováni svým svědectvím a smlouvou křtu, zůstali Pánovi věrni i v dobách těžkých zkoušek (viz Mosiáš 23–24).

I vy, tak jako lidé, o nichž se píše v Knize Mormonově, se můžete radovat, když si vzpomenete na smlouvu křtu a sliby, které vám Pán dal. V obřadu křtu můžete nacházet sílu, ať již jste byli pokřtěni nedávno nebo před mnoha lety.

Vstup na cestu vedoucí k věčnému životu

Křest je první spásný obřad evangelia (viz Články víry 1:4). Křtem a konfirmací prostřednictvím pravomoci kněžství se stáváte členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Když jste se dali pokřtít, projevíte jste ochotu následovat Spasitelův příklad. I On se dal pokřtít, i když byl bez hříchu. Vysvětlil Janu Křtiteli, že je třeba, aby byl pokřtěn, aby „plnili všelikou spravedlnost“ (viz Matouš 3:13–17).

Všichni, kdož usilují o věčný život, musejí následovat příklad Spasitele tím, že se dají pokřtít a obdrží dar Ducha Svatého. Prorok Nefi řekl, že Spasitel nám ukázal „bránu, kterou [máme] vstoupiti. Neboť brána, kterou [máme] vstoupiti, je pokání a křest vodou; a pak přichází odpuštění hříchů [našich] ohněm a Duchem Svatým. A pak [jsme] na této těsné a úzké cestě, jež vede k věčnému životu“ (2. Nefi 31:17–18). Vytrváme-li do konce, budeme-li zachovávat smlouvy a přijmeme-li další obřady spasení, obdržíme věčný život.

Křest po způsobu Páně

Spasitel zjevil proroku Josephu Smithovi správný způsob křtu a objasnil, že obřad musí být proveden tím, kdo má pravomoc kněžství, a že musí být vykonán ponořením:

„Osoba, která je povolána Bohem a má pravomoc od Ježíše Krista křtíti, sestoupí do vody s osobou, která se dostavila ke křtu, a řekne, oslovujíc ho nebo ji jménem: Byv pověřen Ježíšem Kristem, křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

A pak ho nebo ji ponoří do vody a opět on nebo ona z vody vyjde.“ (NaS 20:73–74.)

Ponoření je symbolem smrti hříšného života a znovuzrozením do duchovního života zasvěceného službě Bohu a Jeho dětem. Je také symbolem smrti a vzkříšení. (Viz Římanům 6:3–6.)

Malé děti a křest

Ze zjevení posledních dnů víme, že malé děti jsou vykoupeny milosrdenstvím Ježíše Krista. Pán řekl: „Nemohou hřešiti, neboť Satanovi není dána moc pokoušeti malé děti, dokud nezačnou býti přede mnou zodpovědnými.“ (Viz NaS 29:46–47.) Nemají být křtěny, dokud nedosáhnou věku zodpovědnosti, a Pán zjevil, že to je osm let (viz NaS 68:27; Překlad Josepha Smitha, Genesis 17:11). Každý, kdo tvrdí, že malé děti potřebují křest, „popírá milosrdenství Kristova a pokládá za nic usmíření jeho a moc vykoupení jeho“ (Moroni 8:20; viz také verše 8–19, 21–24).

Vaše smlouva křtu

Když jste byli pokřtěni, uzavřeli jste smlouvu s Bohem. Slíbili jste, že na sebe vezmete jméno Ježíše Krista, že budete dodržovat Jeho přikázání a že Mu budete sloužit až do konce (viz Mosiáš 18:8–10; NaS 20:37). Tuto smlouvu obnovujete pokaždé, když přijímáte svátost (viz NaS 20:77, 79).

Veźměte na sebe jméno Ježíše Krista. Když vezmete na sebe jméno Ježíše Krista, nahlížíte na sebe jako na toho, kdo patří Jemu. Kladete Jeho a Jeho dílo ve svém životě na první místo. Usilujete o to, co chce On, a ne o to, co chcete vy, nebo co vás učí svět, abyste chtěli.

Král Beniamin v Knize Mormonově vysvětluje, proč je důležité, abychom vzali jméno Spasitele na sebe:

„Není dáno žádného jiného jména, jímž přichází spasení; tudíž, chtěl bych, abyste na sebe vzali jméno Kristovo, vy všichni, kteří jste vstoupili do smlouvy s Bohem, že budete poslušni do konce života svého.

A stane se, že kdo toto učiní, bude shledán na pravici Boží, neboť pozná jméno, jímž je nazván; neboť bude nazván jménem Kristovým.

A nyní, stane se, že ten, kdo na sebe nevezme jméno Kristovo, musí býti nazván nějakým jiným jménem; tudíž, bude se nalézati na levici Boží.“ (Mosiáš 5:8–10.)

Dodržujte přikázání. Svou smlouvou křtu se zavazujete, že přijdete do Božího království, že se oddělíte od světa a že budete stát jako svědkové Boží „za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“ (Mosiáš 18:9). Vaše úsilí stát jako svědek Boží zahrnuje vše, co děláte a co říkáte. Snažte se vždy pamatovat na Pánova přikázání a snažte se je dodržovat. Uchovávejte v čistotě své myšlenky, řeč a skutky. Když vyhledáváte zábavu jako například film, televizi, internet, hudbu, knihy, časopisy a noviny, vybírejte opatrně, abyste sledovali, poslouchali nebo četli pouze to, co je povznášející. Oblékejte se zdrženlivě. Vybírejte si přátele, kteří vás povzbuzují k tomu, abyste dosáhli svých věčných cílů. Vyhýbejte se nemorálnosti, pornografii, hazardním hrám, tabáku a kouření, alkoholu a drogám. Žijte tak, abyste byli hodni vstupu do chrámu.

Služte Pánovi. Přikázání oddělit se od věcí světa neznamená, že se máte izolovat od druhých. Součástí smlouvy křtu

je sloužit Pánovi, a Pánovi sloužíte nejlépe tím, když sloužíte svým bližním. Když prorok Alma učil o smlouvě křtu, řekl, že máme být „ochotni nésti si navzájem břemena svá, aby byla lehká“ a „ochotni truchliti s těmi, kteří truchlí... a utěšovati ty, kteří mají útěchy zapotřebí“ (Mosiáš 18:8–9). Buďte laskaví a zdvořilí ke všem lidem, následující příklad Ježíše Krista tím, jak jednáte s druhými.

Zaslíbená požehnání křtu

Když budete zachovávat smlouvu, kterou jste učinili při křtu, Pán vám pro vaši věrnost bude žehnat. K požehnáním, jež obdržíte, patří stálé společenství Ducha Svatého, odpuštění hříchů a výsada být duchovně znovuzrozeni.

Stálé společenství Ducha Svatého. Když jste byli pokřtěni, jeden nebo více oprávněných nositelů Melchisedechova kněžství vložilo ruce na vaši hlavu a předali vám dar Ducha Svatého. Tento dar vám dává nárok na stálé společenství Ducha Svatého, pokud jste toho hodni. Stálé společenství Ducha je jedním z největších požehnání, které můžete obdržet ve smrtelnosti. Duch vás bude doprovázet po cestách spravedlivosti a pokoje a povede vás k věčnému životu.

Odpuštění hříchů. Protože jste byli pokřtěni, můžete obdržet odpuštění hříchů. Jinými slovy, můžete získat odpuštění díky milosrdenství Spasitele. S tímto požehnáním budete moci jednou získat svolení žít v přítomnosti Nebeského Otce.

Abyste získali odpuštění hříchů, musíte používat víru v Ježíše Krista, činit upřímné pokání a vždy se snažit dodržovat přikázání. Prorok Mormon učil: „Prvotinami pokání je křest; a křest přichází vírou ke splnění přikázání; a splnění přikázání přináší odpuštění hříchů.“ (Moroni 8:25.) Vy „si budete udržovati odpuštění hříchů svých“, když se budete i nadále pokořovat před Bohem, když Ho budete denně vzývat

v modlitbě, když zůstanete pevní ve víře a když budete sloužit těm, jimž je toho zapotřebí (viz Mosiáš 4:11–12, 26).

Bud'te znovuzrození. Obřadem křtu a konfirmace jste byli znovuzrozeni k novému životu. Spasitel pravil Nikodémovi: „Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjíti do království Božího.“ (Jan 3:5.) Tak jako dítě vstupuje při narození do nové existence, vy jste započali nový život, když jste uzavřeli smlouvu křtu. Když budete zachovávat smlouvu křtu, když budete přijímat svátost, abyste obnovili smlouvu křtu, a když budete činit pokání z hříchů, budete duchovně růst a budete se více podobat Spasiteli. Apoštol Pavel učil, že když jsme byli pokřtěni, máme „[chodit] v novotě života“ (Římanům 6:4).

Vytrvejte do konce

Když jste byli pokřtěni a obdrželi jste dar Ducha Svatého, musíte pokračovat ve spravedlivosti, neboť tyto obřady vyznačují pouze začátek vaší cesty zpět k Nebeskému Otci, abyste mohli přebývat s Ním. Prorok Nefi učil:

„Poté, co jste vstoupili na tuto těsnou a úzkou cestu, chci se zeptati, je-li vše vykonáno? Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť nedošli byste tak daleko, jestliže by to nebylo slovem Kristovým s neochvějnou vírou v něho, cele spoléhající na zásluhy toho, který má moc ke spasení.

Pročež, musíte se tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas naděje a lásku k Bohu a ke všem lidem. Pročež, budete-li se tlačiti kupředu, hodující na slově Kristově, a vytrváte-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete míti život věčný.“ (2. Nefi 31:19–20.)

Další odkazy: Skutkové 2:37–38; 2. Nefi 31:4–13; Alma 7:14–16; 3. Nefi 11:18–41; 27:13–22; NaS 39:5–6, 10; 76:50–53

Viz také Duch Svatý; Kněžství; Pokání; Poslušnost; Svátost; Víra

Kříž

Kříž je používán v mnoha křesťanských církvích jako symbol Spasitelovy smrti a vzkříšení a jako upřímné vyjádření víry. My, členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, si také s úctou připomínáme utrpení Spasitele. Ale protože Spasitel žije, nepoužíváme symbol Jeho smrti jako symbol své víry.

Váš život musí být vyjádřením vaší víry. Pamatujte na to, že když jste byli pokřtěni a confirmováni, uzavřeli jste smlouvu, že na sebe vezmete jméno Ježíše Krista. Když vás vaši přátelé pozorují, mají být schopni pocítit vaši lásku ke Spasiteli a k Jeho dílu.

Jedinými členy Církve, kteří nosí symbol kříže, jsou kaplani Svatých posledních dnů, kteří ho nosí na své vojenské uniformě, aby dali najevo, že jsou kaplany křesťanskými.

Viz také Ježíš Kristus; Usmíření Ježíše Krista; Vzkříšení

Kůl (*Viz Církevní správa*)

Kvora Sedmdesáti (*Viz Církevní správa*)

Kvorum (*Viz Kněžství*)

Kvorum dvanácti apoštolů (*Viz Církevní správa*)

Láska

Láska je pocit hluboké oddanosti, zájmu a náklonnosti. Láska k Bohu a k bližním je vlastností učedníků Ježíše Krista (viz Matouš 22:35–40; Jan 13:34–35; 2. Nefi 31:20). Lásku k Nebeskému Otci vyjadřujeme tím, že dodržujeme Jeho příkázání a že sloužíme Jeho dětem. Lásku k druhým můžeme projevat tím, že jsme k nim laskaví, že jim nasloucháme,

truchlíme s nimi, utěšujeme je, sloužíme jim, modlíme se za ně, sdílíme s nimi evangelium a jsme jejich přáteli.

Naše láska k těm, kteří jsou kolem nás, roste, když pama-tujeme na to, že jsme všichni děti Boží – že jsme duchovní bra-tří a sestry. Láska, která vyplývá z tohoto pochopení, má moc přesáhnout hranice národů, vyznání a barvy pleti.

Další odkazy: Leviticus 19:18, 34; Deuteronomium 6:5; Lukáš 6:31–36; Jan 15:9–15; 1. Janova 4:7–21, viz také 1. Janova 4:12 v Překladu Josepha Smitha; Mosiáš 4:14–15; NaS 4:5; 12:8; 112:11; 121:41–45

Viz také Milosrdenství; Poslušnost; Pravá láska; Služba

Manželství

Mnozí lidé v dnešním světě odmítají manželství a rodinu, a dokonce se jim vysmívají. První předsednictvo a Kvorum dvanácti apoštolů představují uprostřed těchto matoucích a destruktivních hlasů pevný hlas pravdy. „Slavnostně [prohlašuj], že manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem a že rodina je středem Stvořitelova plánu pro věčný osud jeho dětí“ (viz „Rodina – Prohlášení světu“, strana 125 v tomto slovníku).

Rodina je největším zdrojem radostí v našem životě. Vytváření pevných rodinných vztahů vyžaduje úsilí, ale toto úsilí přináší největší štěstí v tomto životě i po celou věčnost. I když jste třeba v minulosti šťastný rodinný život neměli, můžete se snažit mít šťastné a věčné manželství a láskyplný vztah se členy rodiny.

Nová a věčná smlouva manželství

Podle plánu štěstí našeho Nebeského Otce mohou být muž a žena spolu zpečetěni na čas a veškerou věčnost. Ti, kteří jsou zpečetěni v chrámu, mají jistotu, že jejich vztah bude trvat na věky, pokud budou věrni svým smlouvám. Vědí, že je nemůže nic, dokonce ani smrt, natrvalo oddělit.

Smlouva věčného manželství je nutná pro oslavení. Pán skrze Josepha Smitha zjevil: „V celestiální slávě jsou tři nebesa neboli stupně; A aby člověk získal nejvyšší, musí vstoupiti do tohoto řádu kněžství [znamenajícího novou a věčnou smlouvu manželství]; A jestliže tak neučiní, nemůže ho získati. Může vstoupiti do jiného, ale to je konec jeho království; nemůže míti rozrůstání.“ (NaS 131:1–4.)

Manželský pár musí po přijetí pečeticích obřadů a po uzavření posvátných smluv v chrámu pokračovat ve věrnosti, aby obdržel požehnání věčného manželství a oslavení. Pán pravil:

„...jestliže se muž ožení s manželkou skrze slovo mé, což je zákon můj, a skrze novou a věčnou smlouvu, a je to na ně zpečetěno Svatým Duchem zaslíbení skrze toho, kdo je pomazán, jemuž jsem určil tuto moc a klíče tohoto kněžství;... a jestliže [setrvají] ve smlouvě mé... bude se jim naplňovati ve všech věcech všechno, co služebník můj na ně vložil, v čase a po celou věčnost; a bude to míti plnou platnost, až budou mimo svět“ (NaS 132:19; vysvětlení ohledně Svatého Ducha zaslíbení, viz strana 29).

Příprava na manželství

Jste-li svobodní, připravujte se na manželství pečlivě. Pamatujte na to, že sňatek v chrámu se nedá ničím nahradit. Připravujte se na to, abyste byli oddáni s tím pravým člověkem na pravém místě a v pravý čas. Žijte nyní tak, abyste byli hodni člověka, s kterým byste chtěli být oddáni.

Choďte na schůzky pouze s těmi, kdo mají vysoká měřítka a v jejichž společnosti můžete svá vysoká měřítka zachovávat. Pečlivě plánujte pozitivní a tvořivé činnosti, abyste vy a váš partner (vaše partnerka) nezůstali sami a abyste vždy měli co dělat. Zůstávejte na bezpečných místech, kde se můžete snadno kontrolovat. Nikdy se neúčastněte rozhovorů nebo činností, které vyvolávají sexuální pocity.

Hledejte partnera stejné víry. Hledejte někoho, koho byste mohli mít vždy v úctě a koho byste si mohli vždy vážit, někoho, s kým byste se vzájemně doplňovali. Než budete oddáni, ujistěte se, že jste našli toho, komu můžete dát celé srdce, veškerou lásku, veškerou oddanost, naprostou věrnost.

Rady pro ty, kteří zůstávají svobodní

Někteří členové Církve zůstávají svobodní, aniž by udělali nějakou chybu, i když po manželství velmi touží. Týká-li se to vás, buďte ujistěni, že „milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému“ (Římanům 8:28). Pokud toho zůstanete hodni, jednoho dne, v tomto životě nebo v životě příštím, vám budou udělena všechna požehnání věčného rodinného vztahu. Pán to opakovaně slibuje skrze své proroky posledních dnů.

Jste-li svobodní a přejete-li si oženit se či vdát se, nevzdávejte se naděje. Současně nedovolte, aby vás tento váš cíl zaměstnával přespříliš. Místo toho buďte horlivě zaměstnáni smysluplnými činnostmi. Hledejte způsoby, jak sloužit své rozšířené rodině a lidem ve vaší komunitě. Přijímejte církevní povolání a zvelebujte je. Uchovávejte se čistými, tělesně i duchovně. Stále se vzdělávejte, rozvíjejte se a dělejte pokroky v osobním životě.

Vytvářejte šťastné manželství

Jste-li ženatí nebo vdané, pamatujte na to, že přátelství a láska mezi vámi a vaším partnerem má být vaším nejochráňovanějším pozemským vztahem. Váš partner (vaše partnerka) je jediným člověkem, kromě Pána, jehož máte, jak vám bylo přikázáno, milovat celým svým srdcem (viz NaS 42:22).

Pamatujte, že manželství, v jeho pravém slova smyslu, je partnerství rovnocenných lidí, v němž ani jeden neuplatňuje nadvládu nad druhým, ale oba se navzájem povzbuzují, poskytují si útěchu a pomáhají si.

Protože manželství je v životě tak důležitým vztahem, vyžaduje čas, a zaslouží si ho. Nedávejte přednost méně důležitým závazkům. Věnujte čas tomu, abyste si spolu povídali a abyste naslouchali jeden druhému. Buďte pozorní a ohleduplní. Projevujte si často něžnosti a náklonnost.

Rozhodněte se, že nikdy nevstoupíte mezi vás a vašeho partnera nic, co by rozvrátilo vaše manželství. Rozhodněte se, že budete vytvářet manželství šťastné, navzdory překážkám, které mohou vyvstat.

Buďte si navzájem věrni. Buďte věrni své manželské smlouvě v myšlenkách, slovech i skutcích. Pamatujte na to, že Pán řekl: „Budeš milovati manželku svou celým srdcem svým a přilneš k ní a k nikomu jinému.“ (NaS 42:22.) Spojení „k nikomu jinému“ učí, že nikdo, nic, žádná činnost nebo majetek, nemá mít nikdy přednost před vašim vztahem k vašemu partnerovi.

Vyhýbejte se čemukoli, co by vás mohlo vést k tomu, že byste byli v jakémkoli směru nevěrní. Pornografie, nemravné fantazie a flirtování budou nahlodávat váš charakter a podkopou základ vašeho manželství.

Spravujte společně své finance. Vypracujte si rozpočet a řiďte se jím. Buďte obezřetní ve svých výdajích a dejte pozor, abyste se nedostali do područí dluhu. Moudré spravování peněz a nezadluženost přispívá k pokoji v rodině.

Zaměřte svůj život na evangelium Ježíše Krista. Navzájem si pomáhajte dodržovat smlouvy, které jste uzavřeli. Navštěvujte společně církevní shromáždění a chrám. Společně studujte písmo. Na začátku i na konci každého dne společně poklekněte k modlitbě, abyste svému Nebeskému Otci poděkovali jeden za druhého a abyste Ho v jednotě požádali o požehnání svého života, domova, těch, které máte rádi, a svých spravedlivých přání. Bůh vás potom povede a váš každodenní rozhovor s Ním vám bude přinášet pokoj a radost, které nemohou přijít z žádného jiného zdroje. S léty se vaše

přátelství bude prohlubovat; vaše láska bude zesilovat. Stále více si budete jeden druhého vážit.

Další odkazy: Genesis 1:27–28; 2:18, 21–24; 1. Korintským 11:11; Efezským 5:22–33; Mojžíš 2:27–28; 3:18, 21–24

Viz také Cudnost; Chrámy; Jednota; Rodina; Rozvod

Melchisedechovo kněžství

„V církvi jsou dvě kněžství, totiž Melchisedechovo a Aronovo“ (NaS 107:1). Melchisedechovo kněžství, které je „podle řádu Syna Božího“ (NaS 107:3), je to větší z těchto dvou. „Má... právo předsednictví a má moc a pravomoc nad všemi úřady v církvi“ (NaS 107:8). Také drží „klíče všech duchovních požehnání církve“ (NaS 107:18). Je pojmenováno po velkém vysokém knězi, který žil v době proroka Abrahama (viz NaS 107:2–4; viz také Alma 13:14–19).

Pravomocí Melchisedechova kněžství vedou církevní vedoucí Církev a řídí po celém světě kázání evangelia. V obřadech Melchisedechova kněžství „se projevuje moc božskosti“ (NaS 84:20).

Toto větší kněžství bylo dáno Adamovi a bylo na zemi pokaždé, když Pán zjevil své evangelium. Během velkého odpadlictví bylo vzato ze země, ale v květnu 1829, když ho apoštolové Petr, Jakub a Jan předali Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu, bylo znovuzřízeno.

Úřady Melchisedechova kněžství jsou apoštol, sedmdesátník, patriarcha, vysoký kněz a starší. President vysokého kněžství je presidentem Církve (viz NaS 107:64–66).

Muži v Církvi musejí být způsobilými nositeli Melchisedechova kněžství, aby mohli obdržet chrámové obdarování a být zpečetěni ke své rodině na věčnost. Mají pravomoc přisluhovat nemocným a dávat zvláštní požehnání členům rodiny a dalším. Jsou-li oprávněni předsedajícím vedoucím kněžství, mohou udělit dar Ducha Svatého a vysvětit další

způsobilé muže do úřadů v Aronově a Melchisedechově kněžství.

Když muž přijímá Melchisedechovo kněžství, bere na sebe přísahu a smlouvu kněžství. Slibuje, že bude věrným, že bude zvelebovat své povolání, že bude „pilně [dbát] slov věčného života“ a „žítí každým slovem, jež vychází z úst Božích“. Ti, kteří tuto smlouvu dodržují, budou posvěceni Duchem a obdrží „vše, co... Otec má“. (Viz NaS 84:33–44.)

Viz také Aronovo kněžství; Kněžství

Milénium

Milénium je období trvající 1000 let. Když mluvíme o „miléniu“, máme na mysli zpravidla oněch tisíc let, která budou následovat po druhém příchodu Spasitele (viz Zjevení 20:4; NaS 29:11). Během milénia „Kristus bude vládnouti osobně na zemi“ (Články víry 1:10).

Milénium bude dobou, kdy bude na zemi spravedlivost a pokoj. Pán zjevil, že „v onen den nepřátelství člověka a nepřátelství zvířat, ano, nepřátelství veškerého těla ustane“ (NaS 101:26; viz také Izaiáš 11:6–9). Satan bude „svázán, takže nebude mítí žádného místa v srdci dětí lidských“ (NaS 45:55; viz také Zjevení 20:1–3).

Během milénia budou všichni lidé na zemi dobří a spravedlní, ale mnozí nepřijmou plnost evangelia. Členové Církve tedy budou zapojeni do misionářské práce.

Členové Církve budou během milénia zapojeni také do chrámové práce. Svátí budou pokračovat v budování chrámů a v přijímání obřadů pro své zemřelé příbuzné. Vedení zjevením budou připravovat záznamy o svých předcích, které budou sahat zpět až k Adamovi a Ěvě.

Naprostá spravedlivost a pokoj přetrvá až do konce těchto tisíce let, kdy Satan „bude propuštěn na krátký čas, aby mohl shromáždit vojska svá“. Satanova vojska budou bojovat proti

zástupům nebe, které povede Michal neboli Adam. Satan a jeho následovníci budou poraženi a na věky vyvrženi. (Viz NaS 88:111–115.)

Další odkazy: NaS 45:55–59; 101:22–34; 133:25

Viz také Druhý příchod Ježíše Krista

Milosrdenství

Nebeský Otec zná naše slabosti a hříchy. Své milosrdenství projevuje tím, že nám odpouští hříchy a pomáhá nám vrátit se do Jeho přítomnosti, abychom tam s Ním mohli přebývat.

Mohlo by se zdát, že takové slitování je v rozporu se zákonem spravedlnosti, který vyžaduje, aby ničemu nečistému nebylo dovoleno přebývat s Bohem (viz 1. Nefi 10:21). Ale usmíření Ježíše Krista umožnilo Bohu, aby „mohl být dokonalým, spravedlným Bohem, a také Bohem milosrdným“ (Alma 42:15).

Přijměte Boží milosrdenství

Spasitel uspokojil požadavky spravedlnosti, když zaujal naše místo a vytrpěl trest za naše hříchy. Otec nás může díky tomuto nesobeckému činu milosrdně zbavit trestu a přivítat nás ve své přítomnosti. Abychom mohli obdržet Pánovo odpuštění, musíme činit upřímné pokání z hříchů. Učil tomu Alma: „Spravedlnost vykonává všechny požadavky své, a i milosrdenství má nárok na vše, co mu patří; a tak nikdo není spasen nežli ten, kdo je opravdu kající.“ (Alma 42:24; viz také verše 22–23, 25.)

Odpuštění hříchu není jediným darem milosrdenství od Nebeského Otce a Ježíše Krista. Každé požehnání, které dostáváte, je skutkem milosrdenství, neboť vždy dostáváte více, než kolik byste si kdy mohli sami zasloužit. Mormon učil:

„Všechny věci, které jsou dobré, přicházejí od Krista; jinak by lidé byli padlí a žádná dobrá věc by k nim přijít nemohla.“ (Moroni 7:24.) Například jste příjemci božského milosrdenství, když Nebeský Otec naslouchá vašim modlitbám a odpovídá na ně, když přijímáte vedení Ducha Svatého a když jste uzdraveni z nemoci mocí kněžství. I když všechna taková požehnání přicházejí jako výsledek vaší poslušnosti, nikdy byste je neobdrželi pouze svým úsilím. Jsou to milosrdné dary od milujícího a soucitného Otce.

Projevujte milosrdenství druhým

Když Spasitel mluvil se svými učedníky, přikázal: „Buďte milosrdní, jako i Otec váš milosrdný jest.“ (Lukáš 6:36.) Pokud jde o váš vztah k druhým, můžete následovat příklad milosrdenství svého Nebeského Otce. Snažte se ze svého života odstranit aroganci, pýchu a domýšlivost. Hledejte způsoby, jak být vůči druhým soucitným, uctivým, odpouštějícím, laskavým a trpělivým, a to i tehdy, když jste si vědomi jejich chyb. Když se budete vůči druhým takto chovat, povedete je k tomu, aby byli milosrdnější, a vy budete mít větší nárok na milosrdenství Boží.

Další odkazy: Matouš 5:7; Lukáš 10:25–37; Alma 34:14–16

Viz také Milost; Odpuštění; Pravá láska; Spravedlnost

Milost

Slovo *milost*, tak jak je používáno v písmech, se týká hlavně božské pomoci a síly, kterou přijímáme skrze usmíření Pána Ježíše Krista. Apoštol Pavel učil, že máme růst „v milosti a v známosti Pána našeho a spasitele Jezukrista“ (2. Petrova 3:18).

Spasení milostí

Kvůli pádu projde každý časnou smrtí. Milostí, kterou umožnila Spasitelova usmiřující oběť, budou všichni lidé

vzkříšení a obdrží nesmrtelnost (viz 2. Nefi 9:6–13). Ale samotné vzkříšení nás neopravňuje získat věčný život v přítomnosti Boží. Naše hříchy způsobují, že jsme nečistí a neschopni přebývat v Boží přítomnosti, a potřebujeme Jeho milost, aby nás očistila a zdokonalila „po všem, co my můžeme učiniti“ (2. Nefi 25:23).

Spojení „po všem, co my můžeme učiniti“ učí, že k tomu, abychom mohli přijmout plnost Pánovy milosti a abychom byli hodni přebývat s Ním, se od nás vyžaduje určité úsilí. Pán nám přikazuje, abychom byli poslušni Jeho evangelia, což zahrnuje mít víru v Něho, činit pokání z hříchů, dát se pokřtít, přijmout dar Ducha Svatého a vytrvat do konce (viz Jan 3:3–5; 3. Nefi 27:16–20; Články víry 1:3–4). Prorok Moroni psal o milosti, kterou přijímáme, když přicházíme ke Spasiteli a jsme poslušni Jeho učení:

„Ano, pojdte ke Kristu a buďte v něm zdokonalováni a popírejte v sobě veškerou bezbožnost; a popřete-li v sobě veškerou bezbožnost a budete-li milovati Boha celou svou mocí, myslí a silou, pak je milost jeho postačující pro vás, abyste milostí jeho mohli býti dokonalí v Kristu; a jste-li milostí Boží dokonalí v Kristu, nemůžete nikterak popíratí moc Boží.

A opět, jste-li milostí Boží dokonalí v Kristu a nepopírate-li jeho moc, pak jste v Kristu milostí Boží posvěcováni skrze prolití krve Kristovy, což je ve smlouvě Otce na odpuštění hříchů vašich, takže se stáváte svatými, bez poskvrny.“ (Moroni 10:32–33.)

Přijímejte milost po celý život

Kromě toho, že potřebujete milost pro své konečné spasení, potřebujete tuto uschopňující moc denně ve svém životě. Když se přibližujete svému Nebeskému Otci s pílí, pokorou a mírností, bude vás svou milostí pozvedat a posilovat (viz Příklad 3:34; 1. Petrova 5:5; NaS 88:78; 106:7–8). Když spoléháte na Jeho milost, umožňuje vám to postupovat a růst ve

spravedlivosti. Ježíš sám „zprvu neobdržel plnost, ale pokračoval od milosti k milosti, dokud neobdržel plnost“ (NaS 93:13). Milost vám umožňuje budovat Boží království, což je služba, kterou nemůžete poskytovat pouze svou silou a svými prostředky (viz Jan 15:5; Filipenským 4:13; Židům 12:28; Jákob 4:6–7).

Ztratíte-li někdy odvahu pokračovat v životě podle evangelia nebo budete-li mít pocit, že jste na to příliš slabí, pamatujte na sílu, kterou můžete obdržet uschopňující mocí milosti. Útěchu a ujištění můžete najít v těchto slovech Páně: „Milost má postačující pro všechny, kteří se přede mnou pokoří; neboť pokoří-li se přede mnou a budou-li míti víru ve mne, pak učiním, že slabé věci se pro ně stanou silnými.“ (Eter 12:27.)

Další odkazy: Skutkové 15:11; Římanům 5:2; 2. Nefi 10:24; 11:5

Viz také Spasení; Usmíření Ježíše Krista; Vzkříšení

Mír a pokoj

Mnozí lidé nahlízejí na mír jako na stav, kdy není válka. Písma hovoří o míru a o pokoji. Pokoj můžeme pociťovat i v dobách války, ale stejně tak ho můžeme postrádat, když válka není. Pouhá nepřítomnost konfliktu nám nepřinese pokoj do srdce. Pokoj přichází prostřednictvím evangelia – prostřednictvím usmíření Ježíše Krista, přisluhování Ducha Svatého a prostřednictvím naší spravedlivosti, upřímného pokání a vytrvalé služby.

I když svět všude kolem se zmítá ve zmatku, můžete obdržet požehnání vnitřního pokoje. Toto požehnání bude s vámi stále, pokud budete stát věrně za svým svědectvím o evangeliu a pokud budete pamatovat na to, že Nebeský Otec a Ježíš Kristus vás milují a dohlízejí na vás.

Kromě toho, že budete pociťovat pokoj sami, můžete svým vlivem přinášet pokoj členům své rodiny, lidem ve svém okolí a ve světě. Pokoj šíříte tehdy, když dodržujete přikázání,

když sloužíte, když pečujete o členy rodiny a bližní a když sdílíte evangelium. Pokoj šíříte vždy, když zmírňujete utrpení někoho druhého.

Níže uvedená slova Spasitele nás učí pociťovat pokoj, který přináší evangelium:

„Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu, a připomenet vám všechno, což jsem koli mluvil vám.

Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutiž se srdce vaše, ani strachuj.“ (Jan 14:26–27.)

„Nebojte se činiti dobro, synové moji, neboť cokoli rozséváte, to budete také žnouti; tudíž, rozséváte-li dobré, budete také žnouti dobré jako svou odměnu.

Tudíž, neboj se, malé stádo; čiňte dobro; nechť se země a peklo spolčí proti vám, neboť jestliže jste postaveni na skále mé, nemohou zvítěziti.

Vizte, neodsuzuji vás; jděte cestou svou a nehřešte více; konejte s rozvážností dílo, které jsem vám přikázal.

Hleďte ke mně v každé myšlence; nepochybujte, nebojte se.

Vizte rány, jež probodly bok můj, a také stopy hřebů v rukou a nohou mých; buďte věrní, zachovávejte přikázání má, a zdědíte království nebeské. Amen.“ (NaS 6:33–37.)

„Tyto věci mluvil jsem vám, abyste ve mně pokoj měli. Na světě ssoužení míti budete, ale [buďte dobré mysli], jáť jsem přemohl svět.“ (Jan 16:33.)

Když pamatujete na Spasitele a následujete Ho, skutečně můžete být dobré mysli. V každé chvíli můžete pociťovat skutečný, trvalý pokoj. Můžete nacházet naději v prvních slovech, která Spasitel po svém vzkříšení pronesl ke svým učedníkům: „Pokoj vám.“ (Jan 20:19.)

Další odkaz: NaS 59:23

Viz také Duch Svatý; Ježíš Kristus; Láska; Naděje; Pravá láska; Služba; Válka

Misionářská práce

Když se nám dostane požehnání, které pramení ze života podle evangelia, je přirozené, že se chceme o tato požehnání podělit s druhými. Pán mluvil o radosti, která nám přichází do života, když sdílíme Jeho evangelium s druhými:

„Pakliže budete pracovati po všechny dny své při hlásání pokání tomuto lidu a přivedete jen jednu duši ke mně, jak veliká bude radost vaše s ní v království mého Otce!

A nyní, jestliže budete mítí velikou radost s jednou duší, kterou jste přivedli ke mně do království mého Otce, jak velikou budete mítí radost, jestliže přivedete mnoho duší ke mně!“ (NaS 18:15–16.)

Misionářská povinnost každého člena

Pán zjevil, že misionářská práce je zodpovědností všech Svatých posledních dnů (viz NaS 88:81). Vy, členové Pánovy Církve, můžete prostřednictvím dobrotivosti svého života a síly svého svědectví pomáhat při přípravě členů rodiny, přátel a dalších známých na to, aby se sešli s misionáři na plný úvazek.

Nejmocnější misionářské poselství, které můžete šířit, je váš vlastní příklad šťastného života Svatého posledních dnů. Pamatujte na to, že lidé nevstupují do Církve pouze díky zásadám evangelia, jimž se učí. Do Církve vstupují proto, že pocíťují něco, co začíná uspokojovat jejich duchovní potřeby. Je-li vaše přátelství s nimi upřímné, budou schopni pocíťovat ducha vašeho svědectví a štěstí.

Kromě toho, že můžete být dobrým příkladem, můžete být „hotovi... vždycky k vydání počtu všelikému, kdož by od vás požádal zprávy z naděje té, kteráž jest v vás“ (1. Petrova 3:15). Můžete se modlit o to, abyste měli příležitosti říkat druhým o znovuzřízeném evangeliu. Potom byste měli být pohotová, protože mnoho lidí touží po pravdě.

Služba na misii na plný úvazek

Pán po svém vzkříšení svým učedníkům přikázal: „Jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“ (Matouš 28:19.) Aby mladí muži v Církvi, kteří jsou toho schopni, naplnili toto přikázání, mají povinnost připravovat se duchovně, tělesně a citově na misionářskou službu na plný úvazek. Ženy, které nemají manžela, a starší manželské páry mají též příležitost sloužit na misii na plný úvazek. Přejete-li si sloužit na misii na plný úvazek, promluvte si se svým biskupem nebo presidentem odbočky.

Služte novým členům Církve

K misionářské práci patří pomáhání těm, kteří vstoupili do Církve, a jejich podporování. Když přemítáte o této zodpovědnosti, pamatujte na to, že noví členové, když vstupují do Církve, mohou čelit zkouškám. Jejich nové závazky často vyžadují, aby odložili staré zvyky a aby opustili staré přátele a známé. Církve je kromě toho uvádí do způsobu života, který se jim může jevit jako odlišný a náročný.

Každý nový člen Církve potřebuje tři věci: přítele, zodpovědnost a výživu „dobrým slovem Božím“ (Moroni 6:4). Můžete se podílet na poskytování této pomoci. Vždy můžete být přítelem. I když nezastáváte úřad, který by vás opravňoval předávat oficiální církevní povolání, můžete s novými členy pracovat bok po boku při poskytování služby. A můžete vyhledávat příležitosti k tomu, abyste se s novými členy podělili o slovo Boží.

Další odkazy: Marek 16:15; Alma 26:1–16; NaS 4; 60:2; 84:88; 123:12

Modlitba

Jste děti Boží. Váš Nebeský Otec vás miluje, zná vaše potřeby a chce, abyste s Ním komunikovali prostřednictvím

modlitby. Modlete se k Němu a k nikomu jinému. Pán Ježíš Kristus přikázal: „Tudíž se musíte vždy modliti k Otci ve jménu mém“ (3. Nefi 18:19).

Vytvoříte-li si návyk obracet se na Boha v modlitbě, poznáte Ho a budete se Mu stále více přibližovat. Vaše přání se budou více podobat Jeho přáním. Budete schopni zajistit pro sebe a pro druhé požehnání, která je připraven dát, pokud Ho jen požádáte s vírou.

Zásady pro modlitbu

Váš Nebeský Otec je vždy připraven vašim modlitbám naslouchat a odpovídat na ně. Moc vašich modliteb záleží na vás. Zatímco se budete snažit učinit modlitbu součástí svého života, pamatujte na tyto rady:

Učinite své modlitby smysluplnými. Prorok Mormon nás varoval, že bude-li se někdo „modliti, ale nikoli s opravdovým záměrem srdce... nijak mu to neprospěje, neboť Bůh nikoho takového nepřijímá“ (Moroni 7:9). Abyste své modlitby učinili smysluplnými, musíte se modlit upřímně a „z celé síly srdce“ (Moroni 7:48). Když se modlíte, dbejte na to, abyste se vyvarovali planého opakování slov (viz Matouš 6:7). Věnujte velkou pozornost svému postoji a slovům, která používáte.

Používejte slova, která vyjadřují lásku, vážnost, úctu a blízký vztah. Uplatnění této zásady se bude lišit podle jazyka, kterým mluvíte. Když se modlíte, mohli byste například používat styl jazyka, který se podobá jazyku vašich písem. Zásada však zůstává stejná bez ohledu na jazyk: Když se modlíte, máte používat slova, která vhodným způsobem vyjadřují láskyplný a uctivý vztah k Bohu. Naučit se jazyku modlitby nemusí být snadné, ale když se budete modlit a číst písma, budete postupně se svými modlitbami stále více spokojeni.

Vždy Nebeskému Otci vzdávejte díky. Máte „denně [žít] v díkůvzdání za mnohá milosrdenství a požehnání, která vám

udílí“ (Alma 34:38). Když budete věnovat čas tomu, abyste si připomněli svá požehnání, uvědomíte si, jak mnoho toho Nebeský Otec pro vás dělá. Vyjadřujte Mu svá poděkování.

Vyhledávejte u Nebeského Otce vedení a sílu pro vše, co děláte. Alma svému synu Helamanovi radil: „Volej k Bohu o veškerou podporu svou; ano, nechť veškerá konání tvá jsou pro Pána, a ať jdeš kamkoli, nechť je to v Pánu; ano, nechť veškeré myšlenky tvé směřují k Pánu; ano, nechť náklonnost srdce tvého ulpí na Pánovi na věky. Raď se s Pánem ve veškerém konání svém a on tě povede k dobrému; ano, když večer uléháš, uléhej v Pánu, aby nad tebou bděl ve spánku tvém; a když ráno vstáváš, nechť je tvé srdce naplněno poděkováním Bohu; a jestliže toto budeš činiti, budeš pozvednut posledního dne.“ (Alma 37:36–37; viz také Alma 34:17–26.)

Když se modlíte, pamatujte na potřeby druhých. Pronášejte modlitby „za blaho [své] a také za blaho těch, kteří jsou kolem vás“ (Alma 34:27). Proste Nebeského Otce, aby žehnal potřebným a aby je utěšoval. Proste Ho, aby inspiroval a posiloval presidenta Církve, další generální autority a vaše místní církevní vedoucí. Modlete se za blaho členů rodiny a přátel. Modlete se za představitele státu. Proste Pána, aby inspiroval a chránil misionáře a lidi, které oni učí.

Usilujte o vedení Ducha Svatého, abyste věděli, co do svých modliteb zahrnout. Duch Svatý vás může učit, jak se modlit, a může vás vést v tom, co říkáte (viz Římanům 8:26; 2. Nefi 32:8). Může vám pomáhat modlit se „podle vůle Boží“ (NaS 46:30).

Když o něco v modlitbě požádáte, dělejte vše, co je ve vašich možnostech, abyste naplnění své žádosti napomohli. Nebeský Otec od vás očekává, že uděláte více než jen to, že Ho požádáte o požehnání. Když máte před sebou nějaké důležité rozhodnutí, často, než vám dá odpověď, bude vyžadovat, abyste to „[promysleli] v mysli své“ (viz NaS 9:7–8). Účinnost vašich modliteb o vedení bude úměrná vaší snaze vnímat našeptávání Ducha Svatého. Vaše modlitby za vaše vlastní blaho a za

blaho druhých budou marné, jestliže „budete odmítati potřebné a nahé a nebudete navštěvovati nemocné a soužené a nebudete uděleti ze jmění svého, máte-li, těm, kteří toho mají zapotřebí“ (Alma 34:28).

Máte-li před sebou těžký úkol, Nebeského Otce potěší, když pokleknete a požádáte o pomoc a když potom vstanete a pustíte se do práce. Bude vám pomáhat ve veškerém vašem spravedlivém konání, ale zřídka kdy za vás udělá něco, co můžete udělat sami.

Osobní modlitba

Ježíš Kristus v Kázání na hoře radil: „Vejdi do pokojíka svého, a zavra dvěře své, modliž se Otci svému, kterýž jest v skrytě, a Otec tvůj, kterýž vidí v skrytě, odplatí tobě zjevně.“ (Matouš 6:6.) Osobní modlitby v soukromí jsou nezbytnou součástí vašeho duchovního rozvoje.

Přinejmenším každé ráno a večer si najděte místo, kde nebudete vyrušováni. Pokorně poklekněte a rozmlouvejte se svým Nebeským Otcem. I když se někdy musíte modlit potichu, občas vyviňte potřebné úsilí k tomu, abyste se mohli modlit nahlas (viz NaS 19:28; 20:51).

Pamatujte na to, že modlitba je komunikací v obou směrech. Když modlitbu dokončíte, zůstaňte chvíli tiše a naslouchejte. Nebeský Otec vám někdy, zatímco jste na kolenou, poskytne radu, vedení nebo útěchu.

Nikdy se nepodvolte myšlence, že nejste hodni toho, abyste se modlili. Tato myšlenka přichází od Satana, jenž vás chce přesvědčit o tom, že se modlit nesmíte (viz 2. Nefi 32:8). Postrádáte-li touhu modlit se, modlete se tak dlouho, dokud ji nezískáte.

Spasitel přikázal: „Modli se vždy, abys mohl vyjít jako vítěz; abys mohl porazit Satana a abys mohl uniknouti rukám služebníků Satanových, kteří podporují dílo jeho.“ (NaS 10:5.) Přestože nemůžete stále klečet, stále pronášet osobní modlitbu

v soukromí, můžete ponechat své srdce „plné, pohnuté neustále k modlitbě k [Bohu]“ (Alma 34:27; viz také 3. Nefi 20:1). Po celý den si můžete uchovávat stálý pocit lásky k Nebeskému Otci a k Jeho Milovanému Synu. Svému Otci můžete tiše vyjadřovat vděčnost a prosit Ho o to, aby vás posiloval při plnění vašich zodpovědností. Ve chvílích pokušení a fyzického nebezpečí Ho můžete tiše prosit o pomoc.

Rodinná modlitba

Spasitel nám nepřikázal jen to, abychom se modlili v soukromí, ale také nás nabádá, abychom se modlili se svou rodinou. Řekl: „Modlete se k Otci ve své rodině, vždy ve jménu mém, aby manželkám vašim a dětem vašim mohlo být požehnáno.“ (3. Nefi 18:21.)

Jste-li ženatí nebo vdané, učíte rodinnou modlitbu stálo součástí vašeho rodinného života. Každé ráno a každý večer pokorně společně poklekněte. Dávejte každému členovi rodiny příležitost pronést často modlitbu. Sjednocujte se s vděčností za požehnání, která vám Nebeský Otec dává. Sjednocujte se ve víře a prostě o požehnání, která potřebujete, a modlete se za druhé.

Prostřednictvím pravidelné rodinné modlitby se členové rodiny budou přibližovat k Bohu a k sobě navzájem. Vaše děti se budou učit rozmlouvat se svým Otcem v nebi. Vy všichni budete lépe připraveni sloužit druhým a odolávat pokušením. Váš domov bude místem duchovní síly, útočištěm před špatnými vlivy světa.

Veřejná modlitba

Občas můžete být požádáni, abyste pronesli veřejnou modlitbu, třeba na církevním shromáždění nebo v církevní třídě. Když dostanete takovou příležitost, pamatujte na to, že promlouváte s Nebeským Otcem, že nemáte pronést veřejně

Naděje, doufat

kázání. Nedělejte si starosti s tím, co si druzí budou myslet o tom, co říkáte. Místo toho proneste jednoduchou modlitbu, která vám bude vycházet od srdce.

Přijímání odpovědí na modlitbu

Spasitel učil: „Proste, a dáno budeť vám; hleďte, a naleznete; tlucte, a bude vám otevříno. Nebo každý, kdož prosí, bere; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tlučte, bude otevříno.“ (Matouš 7:7–8.) Nefitům řekl: „O cokoli, co je správné, budete prositi Otce ve jménu mém věřice, že obdržíte, vizte, bude vám dáno.“ (3. Nefi 18:20.)

Nebeský Otec slyší vaše modlitby. Nemusí vždy odpovědět tak, jak to očekáváte, ale odpoví – ve svém vlastním čase a podle své vůle. Protože ví, co je pro vás nejlepší, odpoví možná někdy *ne*, i když vaše prosby jsou upřímné.

Odpovědi na modlitby přicházejí mnoha způsoby. Často přicházejí prostřednictvím tichého, jemného hlasu Duchu Svatého (viz „Zjevení“, strany 180–184). Mohou přijít během situací, které vás v životě potkávají, nebo prostřednictvím laskavých skutků těch, kteří jsou kolem vás. Když se budete i nadále prostřednictvím modlitby přibližovat k Nebeskému Otci, budete snadněji rozpoznávat Jeho milosrdné a moudré odpovědi na své prosby. Budete zjišťovat, že On je vaše „útočiště i síla, ve všelikém ssoužení pomoc vždycky hotová“ (Žalmy 46:1).

Další odkazy: Matouš 6:5–15; Jakub 1:5–6; Enos 1:1–17; Mosiáš 4:11–12; 3. Nefi 13:6–7; 14:7–8; NaS 19:38; 88:63–65; Joseph Smith–Životopis 1:9–19

Viz také Půst a postní oběti; Uctívání; Víra

Naděje, doufat

Slova *naděje* a *doufat* jsou někdy chápána špatně. Tato slova mají často při běžném používání náznak nejistoty. Například můžeme říci, že doufáme ve změnu počasí nebo

že doufáme, že nás navštíví přítel. V jazyce evangelia však slova *naděje* a *doufat* označují něco jistého, nepochybného a aktivního. Proroci mluví o pevné naději (viz Alma 34:41) a o živé naději (viz 1. Petrova 1:3). Prorok Moroni učil: „Kdokoli věří v Boha, může s jistotou doufati v lepší svět, ano, dokonce v místo na pravici Boží, kterážto naděje pochází z víry a stává se kotvou pro duši lidí, která je učiní jistými a stálými, vždy oplývajícími dobrými skutky, vedouc je k tomu, aby oslavovali Boha“ (Eter 12:4).

Když máme naději, důvěřujeme Božím slibům. Získáváme tiché ujištění, že když budeme činit „díla spravedlivosti, obdrží[me] odměnu svou, a to pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde“ (NaS 59:23). Mormon učil, že taková naděje přichází pouze skrze usmíření Ježíše Krista: „A v co budete doufati? Vizte, pravím vám, že budete mít naději skrze usmíření Krista a skrze moc jeho vzkříšení, abyste byli pozvednuti k životu věčnému, a to pro svou víru v něho, podle příslibu.“ (Moroni 7:41.)

Když se snažíte žít podle evangelia, roste vaše schopnost „[rozhojnit se] v naději skrze moc Ducha svatého“ (Římanům 15:13). Když se modlíte a usilujete o Boží odpuštění, vaše naděje roste. Misionář v Knize Mormonově, jmenoval se Aron, ujišťoval krále Lamanitů: „Jestliže budeš činiti pokání ze všech svých hříchů a skloníš se před Bohem a budeš ve víře vzývati jméno jeho věře, že obdržíš, pak obdržíš naději, kterou si přeješ.“ (Alma 22:16.) Naději získáváte také tehdy, když studujete písmo a následujete jejich učení. Apoštol Pavel učil: „Kterézkoli věci napsány jsou, k našemu naučení napsány jsou, abychom skrze snášelivost a potěšení písem naději měli.“ (Římanům 15:4.)

Zásada naděje dosahuje do věčností, ale může nás podporovat i během každodenních životních zkoušek. „Blahoslavený ten,“ řekl žalmista, „jehož spomocník jest Bůh silný Jákobův, jehož naděje jest v Hospodinu Bohu jeho.“ (Žalmy 146:5.)

S nadějí můžete najít v životě radost. Můžete „[mít] trpělivost a [snášet]... strasti s pevnou nadějí, že si jednoho dne odpočinete od všech strastí svých“ (Alma 34:41). Můžete se „tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas naděje a lásku k Bohu a ke všem lidem. Pročež, budete-li se tlačiti kupředu, hodující na slově Kristově, a vytrváte-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete míti život věčný.“ (2. Nefi 31:20.)

Další odkazy: Pláč 3:25–26; 1. Korintským 15:19–22; 1. Petrova 3:15; 1. Jan 3:2–3; Jákob 4:4–6; Alma 13:28–29; 27:28; Eter 12:32; Moroni 8:26; 9:25; 10:22

Viz také Pravá láska; Protivenství; Usmíření Ježíše Krista; Víra

Nauka a smlouvy (*Viz* Písma)

Navštěvující učení (*Viz* Pomocné sdružení)

Návyk (*Viz* Závislost)

Nebe

V písmech má slovo *nebe* dva základní významy. Zaprvé označuje místo, kde žije Bůh a které se nakonec stane domovem věrných (viz Mosiáš 2:41). Zadruhé se týká prostoru kolem země (viz Genesis 1:1).

Další odkazy: Žalmy 11:4; Matouš 6:9; 1. Nefi 1:8; Mosiáš 3:8; NaS 20:17

Viz také Království slávy

Nebeský Otec (*Viz* Bůh Otec)

Neděle (*Viz* Sabat; Uctívání)

Neuctivost (rouhání)

Neuctivost se projevuje znevažujícím nebo pohrdavým postojem k posvátným věcem. Nedbalé a neuctivé používání

jména kteréhokoli člena Božstva je také projevem neuctivosti. Je jím i jakákoli neslušná nebo hrubá řeč nebo chování.

Vždy vyslovujte jména Nebeského Otce, Ježíše Krista a Ducha Svatého s úctou a vážností. Nevhodné používání jejich jmen je hřích. Rouhavá, vulgární nebo hrubá řeč nebo posušky, stejně jako neslušné vtipy, jsou Pánovi i druhým odporné.

Hrubá řeč ubližuje vašemu duchu a ponižuje ho. Nepřipusťte, aby vás vliv druhých přiměl k hrubé řeči. Místo toho mluvte slušně, svou řečí druhé pozvedejte a vzdělávejte. Vybírejte si přátele, jejichž řeč je příjemná. Buďte příkladem, který povzbudí ty, kteří jsou kolem vás, aby mluvili slušně. Mluví-li vaši přátelé a známí neuctivě, přátelsky je povzbudte, aby volili jiná slova. Nepomáhá-li to, zdvořile odejděte nebo změňte téma hovoru.

Je-li vaším zvykem klít, můžete se ho zbavit. Začněte tím, že se rozhodnete udělat změnu. Modlete se o pomoc. Máte-li pokušení promluvit hrubě, zůstaňte zticha nebo řekněte to, co musíte říci, nějak jinak.

Další odkazy: Leviticus 19:12; NaS 63:60–64

Viz také Pokušení; Umírněnost

Obdarování (*Viz Chrámy*)

Oběť, obětovat

Obětovat znamená vzdát se něčeho, čeho si ceníme, pro něco jiného, co má větší hodnotu. Jako Svátí posledních dnů máme příležitost obětovat světské věci pro Pána a Jeho království. Členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů mají být ochotni obětovat cokoli, co Pán požaduje. Kdyby na nás nebylo požadováno přinášet oběti, nikdy bychom nebyli schopni vyvinout víru nutnou pro věčné spasení.

Usmíření Ježíše Krista je velikou a věčnou obětí, která je středem evangelia (viz Alma 34:8–16). Než Spasitel uskutečnil

usmíření, Jeho lid smlouvy obětoval zvířata jako symbol Jeho oběti. Tento obřad jim pomáhal vyhlížet usmíření (viz Mojžíš 5:4–8). Příkaz přinášet zvířecí oběti ukončila smrt Ježíše Krista. Dnes v Církví přijímáme svátost, abychom si připomínali Spasitelovu smírnou oběť.

Kromě toho, že si připomínáme smírnou oběť Ježíše Krista, máme přinášet svou vlastní oběť: srdce zlomené a ducha zkroušeného. Spasitel řekl: „Nebudete mi již obětovati proléváním krve; ano, oběti vaše a zápalné oběti vaše skončí... A budete mi přinášeti jako oběť srdce zlomené a ducha zkroušeného. A kdo ke mně přijde se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, toho pokřtím ohněm a Duchem Svatým“ (3. Nefi 9:19–20).

Mít srdce zlomené a ducha zkroušeného znamená být pokorným a vnímavým vůči vůli Boží a vůči radám těch, které Bůh povolal, aby vedli Jeho Církev. Znamená to také pociťovat hlubokou lítost nad hříchem a mít upřímnou touhu činit pokání. Prorok Lehi zdůraznil, jak je důležité tuto oběť přinášet: „Vizte, [Kristus] dává sebe jako oběť za hřích, aby naplnil smysl zákona pro všechny ty, kteří mají srdce zlomené a ducha zkroušeného; a pro nikoho jiného nemůže býti smysl zákona naplněn.“ (2. Nefi 2:7.) Nepřinášíme-li oběť zlomeného srdce a zkroušeného ducha, nemůžeme plně obdržet požehnání, která přicházejí skrze usmíření.

Jste-li ochotni obětovat tak, jak Pán přikázal, On vás přijme. Učil: „Všichni... již vědí, že srdce jejich je upřímné a zlomené a duch jejich zkroušený, a jsou ochotni dodržovati smlouvy své skrze obětování – ano, každou oběť, kterou já, Pán, přikáži – jsou mnou přijati.“ (NaS 97:8.) Z hlediska věčnosti můžete vidět, že vzdát se věcí světa není ve skutečnosti vůbec žádná oběť. Požehnání, která dostáváte, jsou větší než cokoli, čeho se kdy vzdáte.

Další odkazy: Matouš 19:16–22; NaS 59:8

Viz také Láaska; Pokání; Poslušnost; Služba; Svátost; Usmíření Ježíše Krista

Obrácení

„Opatrnost těla je smrt,“ prohlásil apoštol Pavel, „opatrnost pak Ducha život a pokoj“ (Římanům 8:6; viz také 2. Nefi 9:39). V našem padlém stavu se často potýkáme s pokušením, a někdy se poddáme „[vůli] těla a [zlu], jež je v něm“ (2. Nefi 2:29; viz také „Pád“, strany 88–91 v tomto slovníku). Abychom byli schopni přijmout požehnání věčného života, musíme „duchovně smýšlet“ a přemáhat svá nespravedlivá přání. Musíme se změnit. Přesněji, musíme *být změněni* neboli obráceni mocí Spasitelova usmíření a prostřednictvím moci Ducha Svatého. Tento proces se nazývá obrácení.

Obrácení zahrnuje změnu chování, ale jde ještě dál; je to změna naší samotné podstaty. Je to tak významná změna, že Pán a Jeho proroci o ní mluví jako o znovuzrození, o změně srdce a o křtu ohněm. Pán pravil:

„Nepodivuj se, že veškeré lidstvo, ano, muži a ženy, všechny národy, pokolení, jazyky a lidé musejí býti znovuzrozeni; ano, zrozeni z Boha, proměnění z tělesného a padlého stavu svého do stavu spravedlivosti, jsouce Bohem vykoupeni, a státi se syny a dcerami jeho;

A tak se stávají novými stvořeními; a pokud tak neučiní, nemohou na žádný způsob zdědití království Boží.“ (Mosiáš 27:25–26.)

Proces obrácení

Obrácení je proces, to není událost. Obrácenými se stanete díky svému spravedlivému úsilí následovat Spasitele. Toto úsilí mimo jiné znamená používat víru v Ježíše Krista, činit pokání z hříchů, nechat se pokřtít, obdržet dar Ducha Svatého a vytrvat ve víře do konce.

I když obrácení je zázračné a mění život, je to tichý zázrak. Andělská navštívení a jiné nápadné události nepřinášejí obrácení. Dokonce i Alma, který viděl anděla, se obrátil až

poté, co „se postil a modlil“, aby získal svědectví o pravdě (Alma 5:46). A Pavel, který viděl vzkříšeného Spasitele, učil, že „žádný nemůže říci Pán [je] Ježíš, jediné v Duchu svatém“ (1. Korintským 12:3).

Protože obrácení je tichý, soustavný proces, můžete být obráceni nyní, aniž si to uvědomujete. Můžete být jako Lamanité, kteří byli „pro víru svou [v Krista] v době obrácení svého, pokřtěni ohněm a Duchem Svatým, a nevěděli o tom“ (3. Nefi 9:20). Vaše stálá snaha používat víru a následovat Spasitele povede k většímu obrácení.

Vlastnosti lidí, kteří jsou obráceni

Kniha Mormonova popisuje lidi, kteří jsou obráceni k Pánu:

Mají touhu činit dobro. Lid krále Beniamina zvolal: „[Duch] Pána Všemocného,... v nás neboli v srdci našem způsobil mocnou změnu, takže již nemáme sklonu činiti zlo, ale neustále činiti dobro.“ (Mosiáš 5:2.) Alma mluvil o lidech, kteří „nemohli pohlížeti na hřích, leda s odporem“ (Alma 13:12).

Nebouří se proti Pánu. Mormon mluvil o skupině Lamanitů, kteří bývali zlovolní a krvežízniví, ale kteří se „[obrátili] k Pánu“ (Alma 23:6). Tito lidé si změnili jméno na Anti-Nefi-Lehi a stali se „spravedlivým lidem; složili zbraně své vzpoury, takže již nikdy více proti Bohu nebojovali, ani proti žádnému ze svých bratří“ (Alma 23:7).

Sdílejí evangelium s druhými. Enos, Alma starší, Alma mladší, synové Mosiášovi, Amulek a Zezrom poté, co se obrátili k Pánu, se zasvětili kázání evangelia (viz Enos 1:26; Mosiáš 18:1; Mosiáš 27:32–37; Alma 10:1–12; 15:12).

Jsou plní lásky. Když vzkříšený Spasitel navštívil lid v Amerikách, „všichni lidé na celé tváři země byli obráceni k Pánu, jak Nefité, tak Lamanité, a nebylo mezi nimi žádných svárů a sporů a každý člověk jednal s druhým spravedlivě...“

A stalo se, že v zemi nebylo žádného sváru pro lásku Boží, která přebývala v srdci lidí.

A nebylo žádné závisti ani rozbrojů ani nepokojů ani smilstva ani lží ani vraždění ani žádného druhu nestoudnosti; a zajisté nemohlo býtí šťastnějšího lidu mezi všemi lidmi, kteří byli stvořeni rukou Boží.

Nebylo žádných lupičů ani vražedníků, nebyli ani Lamanité ani žádní jiní -ité; ale byli jedno, děti Kristovy a dědici království Božího.“ (4. Nefi 1:2, 15–17.)

Usilujte o větší míru obrácení

Vaší prvořadou zodpovědností je vaše vlastní obrácení. Nikdo nemůže být obrácen za vás, a nikdo vás nemůže přinutit, abyste se obrátili. Avšak druzí vám mohou při procesu obrácení pomáhat. Učte se ze spravedlivého příkladu členů rodiny, od vedoucích a učitelů v Církvi a od mužů a žen v písmech.

Když se budete snažit následovat dokonalý příklad Spasitele, vaše schopnost zažít mocnou změnu srdce poroste. Studujte písma, modlete se s vírou, dodržujte přikázání a usilujte o neustálé společenství Ducha Svatého. Když budete postupovat v procesu obrácení, obdržíte „nesmírně velikou [radost]“, tak jako lid krále Beniamina, když Duch „v srdci [jejich] způsobil mocnou změnu“ (viz Mosiáš 5:2, 4). Budete schopni řídit se radou krále Beniamina a být „stálí a neochvějní, vždy oplývající dobrými skutky, aby vás Kristus, Pán Bůh Všemocný, mohl zpečetiti za své, abyste mohli býtí přivedeni do nebe, abyste mohli míti věčné spasení a věčný život“ (Mosiáš 5:15).

Další odkazy: Matouš 18:3; Lukáš 22:32; Alma 5:7–14

Viz také Duch Svatý; Křest; Spasení; Usmíření Ježíše Krista

Obřady

V Církví je obřad posvátným oficiálním úkonem, který je proveden pravomocí kněžství. Některé obřady jsou nezbytné pro oslavení. Tyto obřady se nazývají spásné obřady. K těmto obřadům patří křest, konfirmace, vysvěcení k Melchisedechovu kněžství (pro muže), chrámové obdarování a zpečetění manželství. Každým z těchto obřadů uzavíráme posvátnou smlouvu s Pánem.

Další obřady, například pojmenování a požehnání dětí, posvěcení oleje a přisluhování nemocným a postiženým, jsou také vykonávány pravomocí kněžství. I když nejsou nezbytné pro naše spasení, jsou důležité pro naši útěchu, vedení a povzbuzení.

Obřady a smlouvy nám pomáhají pamatovat na to, kdo jsme. Připomínají nám naši povinnost vůči Bohu. Pán nám je poskytl, aby nám pomohl přijít k Němu a získat věčný život. Když je ctíme, posiluje nás.

Můžete získat mnoho příležitostí podílet se na obřadech kněžství. Kdykoli takovou příležitost máte, učíte vše, co můžete, abyste se na to připravili, ať již obřad vykonáváte, nebo ho přijímáte. Můžete se připravit prostřednictvím modlitby, půstu, rady od vedoucích kněžství a prostřednictvím studia písem a slov proroků posledních dnů. Jste-li nositel kněžství, máte být vždy duchovně připraven vykonat potřebný obřad. Žijte tak, abyste byli čistí a způsobilí, a snažte se získat stálé společenství Ducha Svatého.

Další odkazy: NaS 84:19–21; Články víry 1:3–5

Viz také Evangelium; Kněžství; Smlouva

Odpadlictví

Když se jednotlivci nebo skupiny odvrátí od zásad evangelia, nacházejí se ve stavu odpadlictví.

Během historie světa nastávala období všeobecného odpadlictví. Po obdobích spravedlivosti se lidé často obracejí ke zlovolnosti. Jedním příkladem je velké odpadlictví, jež nastalo poté, co Spasitel ustanovil svou Církev. Po smrti Spasitele a Jeho apoštolů lidé změnili zásady evangelia a učinili neoprávněné změny v církevní organizaci a v obřadech kněžství. Pán kvůli této široce rozšířené zlovolnosti odňal pravomoc kněžství ze země.

Během velkého odpadlictví lidé neměli božské vedení žijícími proroky. Bylo ustanoveno mnoho církví, ale tyto církve neměly kněžskou moc, aby vedly lid k pravému poznání Boha Otce a Ježíše Krista. Části svatých písem byly změněny nebo ztraceny a nikdo neměl pravomoc udělovat dar Ducha Svatého nebo vykonávat další obřady kněžství. Toto odpadlictví trvalo až do roku 1820, kdy se Josephu Smithovi ukázali Nebeský Otec a Jeho Milovaný Syn a kdy započali znovuzřizovat plnost evangelia.

Nyní žijeme v době, kdy je evangelium Ježíše Krista znovuzřízeno. Avšak na rozdíl od Církve v minulých dobách nezachvátí Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů všeobecné odpadlictví. Písma učí, že Církev už nikdy nebude zničena (viz NaS 138:44; viz také Daniel 2:44).

I když již další všeobecné odpadlictví od pravdy nenastane, každý z nás se musí mít na pozoru před osobním odpadlictvím. Před osobním odpadlictvím se můžete chránit tím, že budete zachovávat smlouvy, dodržovat příkázání, následovat církevní vedoucí, přijímat svátost a stále posilovat své svědectví denním studiem písem, modlitbou a službou.

Další odkazy: Izaiáš 24:5; Amos 8:11–12; Matouš 24:4–14; Skutkové 20:28–30; 2. Timoteovi 3:1–5, 14–15; 4:3–4; 1. Nefi 13:24–29; Mormon 1:13–14; NaS 1:15–17; Joseph Smith–Životopis 1:17–19

Viz také Církevní správa; Kněžství; Znovuzřízení evangelia

Odpuštění

Písma pojednávají o odpuštění ve dvou významech. Pán nám přikazuje, abychom činili pokání z hříchů a abychom usilovali o Jeho odpuštění. Také nám přikazuje, abychom odpustili těm, kteří nám ublížili nebo nás ranili. Ježíš nám ve své modlitbě radí, abychom prosili Nebeského Otce – „odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme vinníkům našim“ (Matouš 6:12).

Usilujte o to, aby vám Pán odpustil

Hřích je těžké břímě. Přináší pocit viny a úzkosti kvůli tomu, že víme, že jsme jednali proti vůli Otce v nebi. Přináší vlekoucí se výčitky svědomí, protože si uvědomujeme, že jsme svými činy mohli ublížit dalším lidem a že jsme se připravili o požehnání, která je Nebeský Otec připraven nám udělit.

Díky usmíření Ježíše Krista můžeme upřímným a úplným pokáním získat odpuštění hříchů. Hříšnost přináší utrpení a bolest, ale Pánovo odpuštění přináší úlevu, útěchu a radost. Pán slibuje:

„Vizte, ten, kdo činil pokání z hříchů svých, tomu je odpuštěno, a já, Pán, již na ně nevzpomínám.“ (NaS 58:42.)

„Budou-li hříchové vaši jako črvec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší; budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.“ (Izaiáš 1:18.)

Tento zázrak můžete zažít, ať již musíte činit pokání ze závažných hříchů, nebo z každodenních slabostí. Stejně jako Spasitel naléhal na lid v dávné době, naléhá i na vás dnes:

„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.

Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým.

Jho mé zajisté jestiř rozkošné, a břímě mé lehké.“ (Matouš 11:28–30.)

„Nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činiti pokání z hříchů svých a neobráte se, abych vás mohl uzdraviti?

Ano, vpravdě pravím vám, přijdete-li ke mně, budete míti život věčný. Vizte, rámě milosrdenství mého je k vám vztaženo a každý, kdo přijde, toho přijmu; a požehnaní jsou ti, kteří jdou ke mně.“ (3. Nefi 9:13–14.)

Pokání je vysvětleno na stranách 101–105 pod heslem „Pokání“.

Odpouštějte druhým

Kromě toho, že usilujeme o odpuštění svých vlastních hříchů, musíme být ochotni odpouštět druhým. Pán pravil: „[Máte si] navzájem odpouštět; neboť ten, kdo neodpouští bratru svému přestupky jeho, stojí před Pánem odsouzen; neboť v něm zůstává větší hřích. Já, Pán, odpustím tomu, komu odpustím, ale od vás je požadováno, abyste odpouštěli všem lidem.“ (NaS 64:9–10.)

Každý den procházíme různými situacemi a určitě se stává, že nám někdo ublíží – někdy nechtěně a někdy záměrně. V takových situacích je snadné zahořknout, rozzlobit se nebo být naplněn touhou pomstít se, ale to není Pánův způsob. Spasitel radil: „Milujte nepřátely své, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, dobře činite nenávidícím vás, a modlte se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protíví.“ (Matouš 5:44.) Když byl na kříži, dal nám dokonalý příklad. Modlil se za římské vojáky, kteří ho ukřižovali: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ (Lukáš 23:34; viz Překlad Josepha Smitha, Lukáš 23:35.)

Modlete se o to, abyste měli sílu odpustit těm, kteří vám ublížili. Osvobodte se od pocitů hněvu, hořkosti a pomstychtivosti. Nezaměřujte se na chyby druhých a nezveličujte jejich slabosti, ale raději na nich vyhledávejte dobro. Nechte Boha, aby soudil zlé skutky druhých. Může být obtížné zapomenout na pocity ublížení, ale s Pánovu pomocí se vám to může podařit. Zjistíte, že odpuštění může vyléčit těžká zranění,

že jed sváru a nenávisti může být zaměněn za pokoj a lásku, kterou může dát pouze Bůh.

Další odkazy: Matouš 6:14–15; 18:21–22; 1. Nefi 7:16–21

Viz také Pokání; Posuzování druhých; Usmíření Ježíše Krista

Oslavení (Viz Věčný život)

Osobní zjevení (Viz Zjevení)

Pád

Bůh v zahradě Eden přikázal: „Z každého stromu zahrady můžeš volně jísti, ale ze stromu poznání dobrého a zlého, z něho nebudeš jísti, nicméně, můžeš se sám rozhodnouti, neboť to je ti dáno; ale pamatuj, že to zakazuji, neboť v ten den, kdy z něho pojiš, zajisté zemřeš.“ (Mojžíš 3:16–17.) Protože Adam a Eva přestoupili toto přikázání a pojedli z ovoce stromu poznání dobra a zla, byli vyvrženi z přítomnosti Páně (viz NaS 29:40–41). Jinými slovy – zakusili duchovní smrt. Stali se také smrtelnými – podrobeni tělesné smrti. Tato duchovní a tělesná smrt se nazývá pád.

Náš padlý stav

Protože jsme potomci Adama a Evy, ocitáme se ve smrtelnosti v tomto padlém stavu, který jsme zdělili (viz Alma 42:5–9, 14). Jsme odděleni z přítomnosti Páně a podrobeni tělesné smrti. Jsme také vystaveni působení protikladů a v rámci tohoto působení jsme zkoušeni těžkostmi života a pokušeními protivníka (viz 2. Nefi 2:11–14; NaS 29:39; Mojžíš 6:48–49).

V tomto padlém stavu se v nás odehrává konflikt. Jsme duchovní děti Boží s možností stát se příjemci božské povahy (viz 2. Petrova 1:4). Avšak „jsme před [Bohem] nehodni; kvůli

pádu je povaha naše trvale zlá“ (Eter 3:2). Musíme se stále snažit překonávat nespravedlivé vášně a touhy.

Král Beniamin, opakuje slova anděla, řekl: „Přirozený člověk je nepřítelem Boha a byl jím od pádu Adamova.“ Král Beniamin varoval, že v tomto přirozeném neboli padlém stavu bude každý člověk nepřítelem Boha na věky, „ledaže se poddá nutkáním Svatého Ducha a odloží přirozeného člověka a stane se svatým skrze usmíření Krista Pána a stane se jako dítě, poddajným, mírným, pokorným, trpělivým, plným lásky, ochotným podrobiti se všemu, co Pán považuje za vhodné na něj vložiti, stejně jako se dítě podrobuje otci svému“ (Mosiáš 3:19).

Přínos pádu

Pád je důležitou součástí plánu spasení, který připravil Nebeský Otec (viz 2. Nefi 2:15–16; 9:6). Má dvojí směr – dolů, a přesto vpřed. Kromě toho, že uvedl tělesnou a duchovní smrt, dal nám příležitost narodit se na zem, učit se a dělat pokroky. Používáme-li spravedlivě svobodu jednání a činíme-li upřímně pokání, když zhřešíme, můžeme přijít ke Kristu a skrze Jeho usmíření se můžeme připravit na přijetí daru věčného života. Prorok Lehi učil:

„Kdyby Adam neučinil přestupek, nepadl by, ale zůstal by v zahradě Eden. A vše, co bylo stvořeno, by muselo zůstat v témže stavu, v jakém to bylo poté, co to bylo stvořeno; a muselo by to zůstat na věky a nemíti žádného konce.

A [Adam a Eva] by neměli žádných dětí; pročez by zůstali ve stavu nevinnosti, nemajíce žádné radosti, neboť neznali žádné bídy; nečiníce žádného dobra, neboť neznali žádného hříchu.

Ale vizte, vše bylo učiněno moudrostí toho, který zná vše.

Adam padl, aby lidé mohli býti; a lidé jsou, aby mohli míti radost.

A Mesiáš přichází v plnosti času, aby mohl děti lidské z pádu vykoupiti.“ (2. Nefi 2:22–26; viz také verše 19–21, 27.)

Adam a Eva vyjádřili svou vděčnost za požehnání, která přišla v důsledku pádu:

„Adam velebil Boha a byl naplněn a počal prorokovati ohledně všech rodin země řka: Velebeno buď jméno Boží, neboť pro přestupek můj oči mé jsou otevřeny a v tomto životě budu mít radost a opět v těle uvidím Boha.

A Eva, manželka jeho, slyšela všechny tyto věci a radovala se řka: Kdyby nebylo našeho přestupku, nikdy bychom neměli símě a nikdy bychom neznali dobré a zlé a radost svého vykoupení a věčný život, který Bůh dává všem poslušným.“ (Mojžíš 5:10–11.)

Vykoupení z pádu

Kvůli našemu padlému a smrtelnému stavu a osobním hříčům spočívá naše jediná naděje v Ježíši Kristu a v plánu vykoupení.

Usmířením Ježíše Krista budou všichni vykoupeni z následků pádu. Budeme vzkříšeni a přivedeni zpět do přítomnosti Páně, abychom byli souzeni (viz 2. Nefi 2:5–10; Alma 11:42–45; Helaman 14:15–17).

Kromě toho, že nás Spasitel vykoupil ze všeobecných následků pádu, může nás také vykoupit z našich vlastních hříčů. Ve svém padlém stavu hřešíme a vzdalujeme se od Pána, uvádějíce na sebe duchovní smrt. Apoštol Pavel o tom řekl: „Všickniť zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží.“ (Římanům 3:23.) Zůstáváme-li ve svých hříších, nemůžeme přebývat v přítomnosti Boží, neboť „žádná nečistá věc... nemůže přebývati... v přítomnosti jeho“ (Mojžíš 6:57). Jak jsme vděční, že usmíření „naplňuje podmínky pokání“ (Helaman 14:18) a umožňuje nám získat odpuštění hříčů a přebývat v přítomnosti Boží na věky! Alma učil: „Člověku byla dána doba, v níž může činiti pokání; tudíž tento život se stal stavem zkušebním; dobou přípravy na setkání s Bohem; dobou přípravy na onen

nekonečný stav, o němž jsme mluvili, jenž nastane po vzkříšení mrtvých.“ (Alma 12:24.)

Vděčnost za Spasitelovu smírnou oběť

Stejně jako nemáme opravdovou chuť na jídlo, dokud nemáme hlad, netoužíme v plné míře po věčném spasení, dokud si neuvědomíme, že potřebujeme Spasitele. Toto zjištění se dostavuje, když se prohlubuje naše porozumění pádu. Prorok Lehi o tom učil: „Celé lidstvo je ve ztraceném a v padlém stavu a navždy bude, ledaže se bude spoléhat na tohoto Vykupitele.“ (1. Nefi 10:6.)

Další odkazy: Genesis 3; Mormon 9:12–14; Mojžíš 4

Viz také Hřích; Plán spasení; Prvotní hřích; Svoboda jednání; Usmíření Ježíše Krista

Patriarchální požehnání

Vysvěcení patriarchové dávají členům Církve, kteří jsou toho hodni, patriarchální požehnání. Patriarchální požehnání vám oznamuje, jaká je vaše genealogická linie v domě Izraele, a obsahuje Pánovy rady, které jsou určeny vám osobně.

Když své patriarchální požehnání budete studovat a když se budete řídit jeho radami, bude vám poskytovat vedení, útěchu a ochranu. Promluvte si s biskupem nebo s presidentem odbočky, abyste zjistili, jak můžete obdržet patriarchální požehnání.

Oznámení genealogické linie

Vaše patriarchální požehnání oznamuje, jaká je vaše genealogická linie, slovy, že jste z domu Izraele – potomci Abrahamovi, kteří patří do určitého kmene Jákobova. Mnozí Svátí posledních dnů jsou z kmene Efraimova, z kmene, kterému byla svěřena prvořadá zodpovědnost za vedení Pánova díla posledních dnů.

Protože v každém z nás proudí krev mnoha linií, může být prohlášeno, že dva členové téže rodiny jsou z různých kmenů Izraele.

Nezáleží na tom, zda patříte do domu Izraele díky pokrevní příbuznosti nebo prostřednictvím adopce. Jako členové Církve jste pokládáni za potomky Abrahamovy a za dědice všech příslibů a požehnání obsažených v Abrahamově smlouvě (viz „Abrahamova smlouva“, strany 3–4).

Učte se ze svého patriarchálního požehnání

Jakmile jste obdrželi patriarchální požehnání, máte ho číst pokorně, s modlitbou a často. Je to osobní zjevení od Nebeského Otce, který zná vaše silné stránky, vaše slabosti i věčné možnosti. Prostřednictvím patriarchálního požehnání vám bude pomáhat poznat, co od vás očekává. Vaše požehnání může obsahovat sliby, napomenutí i varování. S postupem času si budete uvědomovat moc zjevení, která v něm je.

Když se budete řídit radami v požehnání, je méně pravděpodobné, že budete klopýtat nebo že budete svedeni na scestí. Nebudete-li se řídit těmito radami, nebudete schopni obdržet zaslíbená požehnání.

I když vaše patriarchální požehnání obsahuje inspirované rady a sliby, neměli byste očekávat, že zodpoví všechny vaše otázky nebo že bude podrobně uvádět vše, co se ve vašem životě stane. Nezmiňuje-li se vaše požehnání o nějaké důležité události, například o misi na plný úvazek nebo o manželství, nemáte se domnívat, že k tomu nebudete mít příležitost.

Podobně se také nemáte domnívat, že vše, o čem se patriarchální požehnání zmiňuje, bude naplněno v tomto životě. Patriarchální požehnání je věčné a jeho zaslíbení se mohou týkat věčnosti. Buďte si jisti tím, že všechna zaslíbení, budete-li jich hodni, se naplní v příhodném čase Páně. Ta, která nebudou uskutečněna v tomto životě, budou naplněna v životě příštím.

Vaše patriarchální požehnání je posvátné a osobní. Můžete se o ně podělit s nejbližšími členy rodiny, ale nemáte ho předčítat před lidmi ani nemáte dovolit druhým, aby ho četli nebo interpretovali. Interpretovat ho nemá ani váš patriarcha ani váš biskup či president odbočky.

Uchovávejte jako poklad v srdci vzácná slova svého patriarchálního požehnání. Přemístejte o nich a žijte tak, abyste byli hodni obdržet zaslíbená požehnání v tomto životě a v životě, který přijde.

Peklo

Zjevení Svatých posledních dnů mluví o pekle přinejmenším ve dvou významech. Zaprvé je to další název pro vězení duchů, místo v posmrtném duchovním světě pro ty, kteří „zemřeli v hříších svých, bez znalosti pravdy, nebo v přestupku, zavrhnuvše proroky“ (NaS 138:32). Je to dočasný stav, v němž budou duchové vyučováni evangeliu a budou mít příležitost činit pokání a přijmout obřady spasení, které jsou za ně vykonávány v chrámech (viz NaS 138:30–35). Ti, kteří přijímají evangelium, mohou přebývat až do vzkříšení v ráji. Poté, co jsou vzkříšeni a souzeni, přijmou stupeň slávy, jehož jsou hodni. Ti, kteří se rozhodnou, že nebudou činit pokání, ale kteří nejsou syny zatracení, zůstanou ve vězení duchů až do konce milénia, kdy budou osvobozeni z pekla a trestu a budou vzkříšeni do telestiální slávy (viz NaS 76:81–85).

Zadruhé se slovo *peklo* používá pro označení zevní temnoty, což je místo, kde přebývá ďábel, jeho andělé a synové zatracení (viz NaS 29:36–38; 76:28–33). Synové zatracení jsou ti, kteří neobdrží „žádného odpuštění v tomto světě, ani ve světě, který přijde – protože popřeli Svatého Ducha přijavše ho a protože popřeli Jednorozeného Syna Otcova, ukřižovavše ho v sobě a uvodivše ho do veřejné potupy“ (NaS 76:34–35; viz také verše 31–33, 36–37). Tito jedinci nezdědí místo v žádném

Piercing

království slávy; zůstávají v podmínkách pekla (viz NaS 76:38; 88:24, 32).

Viz také Království slávy; Satan

Piercing

Proroci posledních dnů jsou důrazně proti propichování těla, pokud to neslouží lékařským účelům. Přejí-li si dívky nebo ženy mít propíchnuté uši, doporučuje se, aby nosily pouze jeden pár nenápadných náušnic.

Ti, kteří nedbají této rady, projevují nedostatek úcty k sobě a k Bohu. Jednoho dne budou svého rozhodnutí litovat.

Apoštol Pavel učil o tom, jak je naše tělo významné, a o nebezpečí, jež nám hrozí, když ho záměrně poskvřňujeme: „Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá? Jestližeť kdo chrámu Božího poskvřňuje, tohoť zatratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy.“ (1. Korinským 3:16–17.)

Viz také Tetování; Umírněnost

Písma

Jak řekl Pán, cokoli, co svatí muži Boží napíšou nebo promluví mocí Ducha Svatého, „bude písmo, bude vůle Páně, bude mysl Páně, bude slovo Páně, bude hlas Páně a moc Boží ke spasení“ (NaS 68:4). Oficiálními, kanonizovanými písmy Církve, která jsou často nazývána standardní díla, jsou Bible, Kniha Mormonova, Nauka a smlouvy a Drahocenná perla. Tyto knihy písem jsou popsány na stranách 96–98.

Důležitost každodenního studia písem

Hlavním účelem písem je svědčit o Kristu a pomáhat nám přijít k Němu a obdržet věčný život (viz Jan 5:39; 20:31; 1. Nefi 6:4; Mosiáš 13:33–35). Prorok Mormon svědčil:

„Kdokoli si to přeje, může se chopiti slova Božího, které je živé a mocné a které rozetne vedví veškerou vychytralost a pasti a nástrahy ďáblovy a povede člověka Kristova na těsnou a úzkou cestu přes onu věčnou propast bídy, která je připravena, aby pohltila zlovolné –

A dovede jejich duši, ano, jejich nesmrtelnou duši, k pravici Boží v království nebeském, aby usedli s Abrahamem a Izákem a s Jákobem a se všemi našimi svatými otci, aby již nevyšli.“ (Helaman 3:29–30.)

Proroci posledních dnů nám radí, abychom studovali písma každý den, jak osobně, tak se svou rodinou. Povzbuzují nás, tak jako Nefi povzbuzoval své bratří, abychom vztahovali písma na sebe a hledali způsob, jak posvátné dávné záznamy uplatnit v našem dnešním životě (viz 1. Nefi 19:23–24). Nabádají nás, abychom báдали v písmech (viz Jan 5:39) a „[hodovali] na slovech Kristových“ (2. Nefi 32:3).

Když se budete řídit těmito radami, budete z toho mít nesmírný prospěch. Každodenní smysluplné studium písem vám pomáhá být vnímavými k našeptávání Ducha Svatého. Buduje vaši víru, posiluje vás proti pokušení a pomáhá vám přiblížit se k vašemu Nebeskému Otci a k Jeho Milovanému Synu.

Vytvořte si plán svého osobního studia písem. Uvažujte o tom, že si každý den vyhradíte určitý čas na studium písem. Během této doby čtete pozorně a buďte vnímaví k nabádáním Ducha. Proste svého Nebeského Otce, aby vám pomáhal poznat to, co On si přeje, abyste se naučili a abyste dělali.

Ve čtení písem, zvláště Knihy Mormonovy, pokračujte celý život. Zatímco budete studovat písma v různých obdobích života, budete v písmech objevovat stále nové poklady a jejich slova budou pro vás získávat nový význam a budou vám ukazovat nové možnosti uplatnění.

Jste-li manželé, vyhradte si každý den čas, kdy budete číst písma jako rodina. Vynakládat toto úsilí možná nebude

snadné, ale zajistí vám podivuhodné a věčné důsledky. Studium písem plánujte pod vedením Ducha, aby uspokojovalo potřeby vaší rodiny. Nemějte obavy číst písma malým dětem. Jazyk těchto posvátných záznamů má moc dotknout se dokonce i malých dětí.

Bible

Bible je rozdělena na dvě části: Starý zákon a Nový zákon. Starý zákon je posvátný záznam o tom, jak Bůh jednal se svým lidem smlouvy ve Svaté zemi. Obsahuje učení proroků, například učení Mojžíše, Jozua, Izaiáše, Jeremiáše a Daniela. Nový zákon zaznamenává narození Spasitele, Jeho službu ve smrtelnosti a Jeho usmíření. Zahrnuje také službu Spasitelových učedníků.

Bible byla překládána mnohokrát, a proto je vytištěna v různých verzích. V češtině se Církev řídí zněním Bible kralické.

V Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů si vážíme Bible a jejího posvátného učení. Z biblických zpráv pojednávajících o tom, jak Bůh jednal se svým lidem, můžeme získávat sílu a útěchu.

Kniha Mormonova: Další svědectví o Ježíši Kristu

Kniha Mormonova vyšla na světlo v této dispensaci vůlí Páně. Je to záznam o tom, jak Bůh jednal s lidmi, kteří žili v dávných Amerikách. Původní záznamy vyryli proroci Páně na zlaté desky. Pán prohlásil, že Kniha Mormonova obsahuje „plnost evangelia Ježíše Krista“ (NaS 20:9; viz také NaS 42:12).

Anděl, který se jmenoval Moroni – poslední prorok Knihy Mormonovy – předal 22. září 1827 tyto desky proroku Josephu Smithovi. Prorok Joseph přeložil tento záznam darem a mocí Boží do angličtiny. Od té doby byla Kniha Mormonova přeložena do mnoha dalších jazyků.

Prvořadým účelem Knihy Mormonovy je přesvědčit všechny lidi, „že Ježíš je Kristus, Věčný Bůh, zjevující se všem národům“ (titulní strana Knihy Mormonovy). Učí, že všichni lidé „musejí přijít k němu, jinak nemohou býti spaseni“ (1. Nefi 13:40). Joseph Smith řekl, že Kniha Mormonova je „závěrným kamenem našeho náboženství a že se člověk dodržováním jejích předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy“ (úvod Knihy Mormonovy).

Kniha Mormonova je dalším svědectvím o pravdách, jimž učí Bible. Také znovuzřizuje „jasné a cenné“ pravdy, které byly ztraceny z Bible skrze chyby v překladu nebo „byly vyňaty“ ve snaze „převracetí pravé cesty Páně“ (viz 1. Nefi 13:24–27, 38–41). Bible a Kniha Mormonova „[srostou] k zahanbení falešné nauky a ukončení svárů a utvrzení míru“ (2. Nefi 3:12).

Prorok Moroni nás v závěru Knihy Mormonovy učí, jak můžeme poznat, že kniha je pravdivá: „A až tyto věci obdržíte, chtěl bych vás nabádati, abyste se tázali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, zda tyto věci nejsou pravdivé; a budete-li se tázati s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru v Krista, on vám projeví jejich pravdivost, mocí Ducha Svatého.“ (Moroni 10:4; viz také verše 3 a 5.)

Nauka a smlouvy

Nauka a smlouvy obsahuje zjevení, která byla dána proroku Josephu Smithovi. Obsahují také několik zjevení, která byla dána dalším prorokům posledních dnů. Tato kniha písem je jedinečná, protože se nejedná o překlad dávných dokumentů. Jde o sbírku zjevení, která dal Pán svým vyvoleným prorokům v posledních dnech.

Prorok Joseph Smith řekl, že Nauka a smlouvy představuje „[základ] Církve v těchto posledních dnech a [prospěch] pro svět [ukazující], že klíče tajemství království našeho Spasitele jsou opět svěřeny člověku“ (záhlaví oddílu NaS 70).

Drahocenná perla

Drahocenná perla obsahuje knihu Mojžíšovu, knihu Abrahamovu, inspirovaný překlad 24. kapitoly Matoušovy a některé spisy proroka Josepha.

Kniha Mojžíšova je krátkým výňatkem z inspirovaného překladu Bible od Josepha Smitha. Je to úplnější záznam Mojžíšových spisů uvedených na začátku knihy Genesis ve Starém zákoně. Obsahuje mnoho nauk a učení, které byly z Bible ztraceny, a poskytuje další informace o plánu spasení, o stvoření země a o tom, jak Pán jednal s Adamem a Enochem.

Kniha Abrahamova je překladem dávných záznamů zapsaných na papyru, který Církev získala do vlastnictví v roce 1835. Prorok Joseph Smith přeložil tyto záznamy prostřednictvím zjevení. Tato kniha obsahuje pravdy o předsmrtné radě v nebi, o stvoření země, o povaze Boha a o kněžství.

Joseph Smith–Matouš doplňuje naše znalosti Spasitelova učení o Jeho druhém příchodu.

Ke spisům Josepha Smitha v Drahocenné perle patří:

- Joseph Smith–Životopis, což je výňatek z Prorokovy historie Církve. Jde o popis událostí, které vedly ke znovuzřízení Církve, včetně Prvního vidění, návštěvy Moroniho u proroka Josepha, získání zlatých desek a znovuzřízení Aronova kněžství.
- Články víry, které prorok Joseph Smith napsal jako základní prohlášení o víře a nauce.

Další odkazy: Římanům 15:4; 2. Timoteovi 3:15–17; 2. Nefi 25:26; Alma 17:2–3; 3. Nefi 23:1–5; NaS 18:33–36; Články víry 1:8

Viz také Proroci; Zjevení; Znovuzřízení evangelia

Plán spasení

Nebeský Otec připravil v předsmrtné existenci plán, aby nám umožnil stát se takovými, jako je On, a aby nám umožnil obdržet plnost radosti. Písma tento plán nazývají „plán spasení“ (Alma 24:14; Mojžíš 6:62), „veliký plán štěstí“ (Alma 42:8), „[plán] vykoupení“ (Jakob 6:8; Alma 12:30) a „plán milosrdenství“ (Alma 42:15).

Plán spasení představuje plnost evangelia. Obsahuje stvoření, pád, usmíření Ježíše Krista a všechny zákony, obřady a nauky evangelia. Morální svoboda jednání, schopnost člověka rozhodovat se a jednat sám za sebe jsou také nezbytnými prvky v plánu Nebeského Otce. Díky tomuto plánu můžeme být prostřednictvím usmíření zdokonaleni, můžeme obdržet plnost radosti a žít na věky v přítomnosti Boží. Naše rodinné vztahy mohou trvat po celé věčnosti.

Vy jste účastníky plánu Nebeského Otce a z hlediska věčnosti mohou být vaše zkušenosti rozděleny na tři hlavní části: předsmrtný život, smrtný život a život po smrti. Když se budete seznamovat s plánem spasení, budete nacházet odpovědi na otázky, které si pokládají mnozí: Odkud jsme přišli? Proč jsme zde? Kam půjdeme po tomto životě?

Předsmrtný život

Než jste se narodili na tuto zem, žili jste v přítomnosti svého Nebeského Otce jako jedno z Jeho duchovních dětí. V této předsmrtné existenci jste se s ostatními duchovními dětmi Nebeské Otce zúčastnili rady. Nebeský Otec předložil na této radě svůj velký plán štěstí (viz Abraham 3:22–26).

Předsmrtný Ježíš Kristus, Prvorozený Syn Otcův v duchu, v souladu s tímto plánem učinil smlouvu, že se stane Spasitelem (viz Mojžíš 4:2; Abraham 3:27). Těm, kteří následovali Nebeského Otce a Ježíše Krista, bylo umožněno přijít na zem, aby získávali zkušenosti během smrtnosti a aby

pokračovali směrem k věčnému životu. Lucifer, další duchovní syn Boží, se proti plánu vzbouřil a „snažil se zničit svobodu jednání člověka“ (Mojžíš 4:3). Stal se Satanem a on a jeho následovníci byli vyvrženi z nebe a byly jim odepřeny výsady obdržet fyzické tělo a žít ve smrtelnosti (viz Mojžíš 4:4; Abraham 3:27–28).

Během předsmrtelného života jste rozvíjeli svou osobnost a zlepšovali jste své duchovní schopnosti. S požehnáním daru svobody jednání jste činili důležitá rozhodnutí, například jste se rozhodli následovat plán Nebeského Otce. Tato rozhodnutí ovlivňovala váš život tehdy i nyní. Vaše inteligence rostla a vy jste se učili milovat pravdu a připravovali jste se na příchod na zem, aby váš pokrok mohl pokračovat.

Smrtný život

Nyní získáváte zkušenosti ve smrtném životě. Váš duch je spojen s vaším tělem a to vám dává příležitosti růst a rozvíjet se způsobem, který v předsmrtném životě nebyl možný. Tato část vaší existence je čas, kdy se učíte, kdy můžete prokázat, jací jste, kdy se můžete rozhodnout přijít ke Kristu a kdy se připravujete, abyste byli hodni věčného života. Je také dobou, kdy můžete druhým pomáhat najít pravdu a získat svědectví o plánu spasení.

Život po smrti

Až zemřete, váš duch vstoupí do duchovního světa a bude očekávat vzkříšení. Váš duch se v době vzkříšení opět spojí s tělem a vy budete souzeni a obdržíte jedno z království slávy. Sláva, kterou zdědíte, bude záležet na hloubce vašeho obrácení a na vaší poslušnosti Pánových přikázání (viz „Království slávy“, str. 50–53). Bude záležet na tom, jak jste „přijali svědectví o Ježíšovi“ (NaS 76:51; viz také verše 74, 79, 101).

Požehnání díky znalosti plánu

Když v životě zápolíte s překážkami, svědectví o plánu spasení vám může dávat naději a může vám pomoci poznat smysl těchto překážek. Můžete nacházet útěchu v poznání, že jste děti Boží a že jste žili v Jeho přítomnosti, než jste se narodili na tuto zem. Můžete nacházet smysl ve svém současném životě a vědět, že vaše činy během smrtelnosti ovlivňují váš věčný osud. S tímto poznáním můžete založit důležitá rozhodnutí na věčných pravdách, a ne na měnících se životních podmínkách. Můžete neustále zlepšovat svůj vztah se členy rodiny a radovat se ze slibu, že vaše rodina může být věčná. Můžete nacházet radost ve svém svědectví o usmíření a v Pánových přikázáních, obřadech, smlouvách a naukách, a vědět, že „ten, kdo činí díla spravedlivosti, obdrží odměnu svou, a to pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde“ (NaS 59:23).

Další odkazy: 2. Nepi 2:5–30; 10:23–25; Alma 12:24–37; 22:12–14; 42; Mojžiš 6:47–62

Viz také Bůh Otec; Evangelium; Ježíš Kristus; Království slávy; Nebe; Pád; Peklo; Ráj; Smrt, duchovní; Smrt, tělesná; Stvoření; Svoboda jednání; Usmíření Ježíše Krista; Vzkříšení

Poctivost (*Viz Čestnost*)

Pokání

Pokání je jednou z prvních zásad evangelia (viz Články víry 1:4). Je nezbytné pro vaše štěstí v tomto životě i během věčnosti. Pokání znamená mnohem více než jen vyznat špatné činy. Jde o změnu mysli a srdce, která vám dává nový pohled na Boha, na sebe a na svět. Zahrnuje odvrácení se od hříchu a obrácení se k Bohu s prosbou o odpuštění. Je motivováno láskou k Bohu a upřímnou touhou dodržovat Jeho přikázání.

Potřeba pokání

Pán prohlásil, že „žádná nečistá věc nemůže zděditi království nebeské“ (Alma 11:37). Vaše hříchy vás znečišťují – činí vás nehodnými návratu k vašemu Nebeskému Otci a přebývání v Jeho přítomnosti. Také vám přinášejí bolest do duše v tomto životě.

Skrze usmíření Ježíše Krista opatřil Nebeský Otec jediný způsob, jak vám mohou být odpuštěny vaše hříchy (viz „Odpuštění“, strany 86–88). Ježíš Kristus vytrpěl trest za vaše hříchy, aby vám mohlo být odpuštěno, budete-li činit upřímné pokání. Když činíte pokání a spoléháte se na Jeho spásnou milost, budete očištěni od hříchu. On prohlásil:

„Tudíž prikazuji ti, abys činil pokání – čiň pokání, jinak tě budu bítí holí úst svých a prchlivostí svou a hněvem svým, a utrpení tvá budou těžká – jak těžká, nevíš, jak pronikavá, nevíš, ano, jak těžko snesitelná, nevíš.

Neboť viz, já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli trpět, jestliže budou činiti pokání;

Ale jestliže nebudou činiti pokání, musejí trpět stejně jako já;

Kteréžto utrpení způsobilo mně, dokonce Bohu, největšímu ze všech, že jsem se chvěl bolestí a krvácel v každém póru a trpěl v těle i v duchu – a přál jsem si, abych nemusel pít ten hořký kalich a mohl se stáhnouti –

Nicméně, sláva buď Otci, a já jsem vypil a dokončil jsem přípravy své pro děti lidské.“ (NaS 19:15–19.)

Nebezpečí spočívající v odkládání pokání

Neodůvodňujte své hříchy ani neodkládejte pokání. Amulek varoval: „Tento život je dobou na to, aby se lidé připravili na setkání s Bohem; ano, vizte, den tohoto života je dnem na to, aby lidé vykonávali práce své... Prosím vás, abyste neodkládali den pokání svého až na konec; neboť po tomto

dnu života, který nám je dán, abychom se připravili na věčnost, vizte, nevyužijeme-li řádně času svého, zatímco jsme v tomto životě, pak přijde noc temnoty, kdy nemůže být žádná práce vykonána.“ (Alma 34:32–33.)

Prvky pokání

Pokání je bolestivý proces, ale vede k odpuštění a trvalému pokoji. Pán, prostřednictvím proroka Izaiáše, řekl: „Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší; budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.“ (Izaiáš 1:18.) V této dispensaci Pán slíbil: „Vizte, ten, kdo činil pokání z hříchů svých, tomu je odpuštěno, a já, Pán, již na ně nevzpomínám.“ (NaS 58:42.) Pokání obsahuje tyto prvky:

Víra v Nebeského Otce a v Ježíše Krista. Moc hříchu je veliká. Abyste se od něj mohli osvobodit, musíte se obrátit ke svému Nebeskému Otci a modlit se s vírou. Satan se může snažit přesvědčit vás, že nejste hodni toho, abyste se modlili – že Nebeský Otec je s vámi tak nespokojen, že nikdy vaše modlitby nevyslyší. To je lež. Váš Otec v nebi je vždy připraven vám pomoci, jestliže k Němu přijdete s kajícím srdcem. Má moc vás uzdravit a pomoci vám zvítězit nad hříchem.

Pokání je činem víry v Ježíše Krista – uznáním moci Jeho usmíření. Pamatujte na to, že odpuštění můžete získat pouze na základě Jeho podmínek. Když s vděčností uznáváte Jeho usmíření a Jeho moc očistit vás od hříchu, jste schopni „uplatňovati víru svoji ku pokání“ (Alma 34:17).

Lítost nad hříchem. Abyste mohli získat odpuštění, musíte si nejprve sami přiznat, že jste hřešili. Snažíte-li se žít podle evangelia, takové přiznání povede k zármutku, „kterýž jest podlé Boha,“ který „pokání k spasení působí“ (2. Korintským 7:10). Zármutek podle Boha nepřichází kvůli přirozeným následkům hříchu nebo kvůli strachu z trestu; spíše přichází na základě poznání, že jste zarmoutili svého Nebeského Otce

a svého Spasitele. Když pocítíte zármutek podle Boha, získáte upřímnou touhu změnit se a ochotu podrobit se jakémukoli požadavku pro získání odpuštění.

Vyznání. „Kdo přikrývá přestoupení svá, nepovede se jemu šťastně; ale kdož je vyznává a opouští, milosrdenství důjde.“ (Příslaví 28:13.) Pro odpuštění je nezbytná ochota plně odhalit svému Nebeskému Otci vše, co jste učinili. Poklekněte před Ním s pokornou modlitbou a přiznejte Mu své hříchy. Vyznejte svou hanbu a vinu a potom prostě o pomoc.

Vážné přestupky, například porušení zákona cudnosti, mohou ohrozit vaše členství v Církvi. Proto musíte vyznat tyto hříchy Pánovi i Jeho zástupcům v Církvi. Toto vyznání je třeba učinit vašemu biskupovi nebo presidentovi odbočky a možná i presidentovi vašeho křtu nebo misie, kteří slouží jako strážníci a soudci v Církvi. I když pouze Pán může odpouštět hříchy, tito vedoucí kněžství hrají v procesu pokání zásadní úlohu. Vaše vyznání budou uchovávat jako důvěrné a během procesu pokání vám budou pomáhat. Buďte vůči nim naprosto čestní. Bude-li vaše vyznání jen částečné a vy se zmíníte pouze o menších chybách, nebudete schopni napravit vážnější zatajený přestupek. Čím dříve tento proces zahájíte, tím dříve najdete pokoj a radost, které přicházejí se zázrakem odpuštění.

Opuštění hříchu. I když vyznání je nezbytným prvkem pokání, samo o sobě nepostačuje. Pán řekl: „Podle toho můžete poznati, činí-li člověk pokání z hříchů svých – vizte, vyzná je a zanechá jich.“ (NaS 58:43.)

Uchovávejte si pevné a trvalé odhodlání, že svůj přestupek nebudete nikdy opakovat. Když tento závazek dodržíte, již nikdy nepocítíte bolest kvůli onomu hříchu.

Prchejte okamžitě z jakékoli nebezpečné situace. Vede-li určitá situace k tomu, že hřešíte, nebo by mohla vést k tomu, že byste hřešili, odejděte. Nemůžete setrvávat v pokušení a očekávat, že hřích překonáte.

Náprava. Nakolik je to možné, musíte dát do pořádku to, co bylo vašimi činy poškozeno nebo pokaženo, ať již se jedná o něčí majetek nebo o dobrou pověst. Ochetná náprava ukazuje Pánovi, že chcete dělat vše, co dokážete, abyste činili pokání.

Spravedlivý život. Nepostačí jen snažit se odolávat zlu nebo vytlačit ze svého života hřích. Svůj život musíte naplnit spravedlivostí a musíte se věnovat činnostem, které přinášejí duchovní moc. Ponořte se do písem. Modlete se denně k Pánu, aby vám dal sílu, která přesahuje vaši vlastní sílu. Občas se postěte o zvláštní požehnání.

Naprostá poslušnost vám přináší do života úplnou moc evangelia, včetně větší síly překonávat slabosti. Tato poslušnost zahrnuje činy, které jste možná původně za součást pokání nepokládali, například navštěvování shromáždění, placení desátku, službu a odpouštění druhým. Pán slíbil: „Tomu, kdo činí pokání a poslouchá přikázání Páně, bude odpuštěno.“ (NaS 1:32.)

Další odkazy: Lukáš 15:11–32; 2. Nefi 9:19–24; Mosiáš 4:1–3, 10–13; 26:30–31; NaS 18:10–16

Viz také Církevní disciplinární rady; Hřích; Křest; Odpouštění; Plán spasení; Pokušení; Usmíření Ježíše Krista; Víra

Pokoj (*Viz Mír a pokoj*)

Pokora

Být pokorný znamená přiznat si s vděčností, že vám nezbyvá nic jiného, než spoléhat na Pána – porozumět tomu, že stále potřebujete Jeho podporu. Pokora znamená přiznat si, že vaše talenty a schopnosti jsou dary od Boha. Není to znamením slabosti, plachosti nebo strachu; je to známkou toho, že víte, v čem spočívá vaše pravá síla. Můžete být pokornými i nebojácny. Můžete být pokornými i odvážnými.

Ježíš Kristus je naším největším příkladem pokory. Během své smrtelné služby vždy tvrdil, že Jeho síla pramení z toho, že spoléhá na svého Otce. Řekl: „Nemohuť já sám od sebe nic činiti... nehledám vůle své, ale vůle toho, kterýž mne poslal, Otcovy.“ (Jan 5:30.)

Pán vás bude posilovat, když se před Ním pokoříte. Jakub učil: „Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost... Ponižte se před obličejem Páně, a povýšíť vás.“ (Jakub 4:6, 10.)

Další odkazy: Matouš 18:4; 23:12; 26:39; Lukáš 22:42; 1. Petrova 5:5–6; Mosiáš 4:11–12; 15:6–7; Alma 5:27–28; Helaman 3:33–35; Eter 12:27; NaS 12:8; 67:10; 112:10; 136:32–33

Pokušení

Poslední dny, jak prorokoval apoštol Pavel, jsou „časové nebezpeční“ (2. Timoteovi 3:1.) Vliv protivníka je široce rozšířený a svůdný. Ale vy můžete nad Satanem zvítězit a jeho pokušení můžete překonávat. Nebeský Otec vám dal dar svobody jednání – moc volit dobro a odmítat zlo. Můžete se „[pokořit] před Pánem a [vzývat] svaté jméno jeho a [bdít a modlit] se stále, abyste nebyli pokoušeni nad to, co můžete snést“ (Alma 13:28). Když budete ochotně dodržovat příkázání, váš Nebeský Otec vás bude posilovat, abyste mohli odolávat pokušením.

Níže uvedené rady vám pomohou překonávat pokušení:

Zaměřte svůj život na Spasitele. Prorok Helaman radil svým synům: „Pamatujte, pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit základ svůj; aby, až ďábel vyše mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná bouře jeho, to nemělo nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.“ (Helaman 5:12.)

Modlete se o sílu. Když vzkříšený Spasitel přišel k Nefitům, učil zástupy: „Musíte bdít a modlit se vždy, abyste nevešli v pokušení; neboť Satan si přeje, aby vás měl, aby vás mohl prosívat jako pšenici. Tudíž se musíte vždy modlit k Otci ve jménu mém.“ (3. Nefi 18:18–19.) V posledních dnech nám dal podobnou radu: „Modli se vždy, abys mohl vyjít jako vítěz; abys mohl porazit Satana a abys mohl uniknouti rukám služebníků Satanových, kteří podporují dílo jeho.“ (NaS 10:5.)

Každý den studujte písma. Když budete studovat pravdy evangelia a když je budete uplatňovat ve svém životě, Pán vám bude žehnat mocí odolávat pokušení. Nefi učil: „Ti, již budou slovo Boží poslouchati a budou se ho pevně držeti, nikdy nezhynou; ani pokušení a ohnivě šípy protivníka je nemohou přemoci ke slepotě a svěsti ke zničení.“ (1. Nefi 15:24; viz také Helaman 3:29–30.)

Naplňte svůj život dobrotivostí. Existuje tolik dobra, z něhož si můžete vybírat, že se nemusíte podílet na zlu. Když naplníte svůj život dobrotivostí, neponecháte místo čemukoli jinému.

Vyhýbejte se místům a situacím, které jsou zdrojem pokušení. Nemůžete se zcela vyhnout pokušení, ale můžete se vyhýbat místům nebo situacím, kde pravděpodobně pokoušení budete. Můžete se také vyhýbat nevhodným časopisům, knihám, televizním pořadům, filmům, hudbě a webovým stránkám na internetu.

Snažte se ovlivňovat druhé k dobrému. Spasitel se krátce před svým utrpením v zahradě Getsemany modlil za své učedníky: „Nejsou z světa, jako já nejsem z světa. Neprosímť, abys je vzal z světa, ale abys je zachoval od toho zlého. Z světať nejsou, jako i já nejsem z světa. Posvětiť jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest. Jakož jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět.“ (Jan 17:14–18.) Jako učedníci Ježíše Krista, učedníci v posledních dnech, můžete být ve světě, ale ne „z světa“. Kromě toho, že se vy sami budete vyhýbat pokušení, můžete

působit na druhé, aby žili dobrým a smysluplným životem. Můžete dávat spravedlivý příklad, být dobrými přáteli, podílet se na službě pro společnost a pokud je to vhodné, hlasitě obhajovat morální hodnoty.

Nikdy neváhejte se svým rozhodnutím odolat pokušení. Usilovně následujte příklad Spasitele, jenž „vytrpěl pokušení, ale nedbal jich“ (NaS 20:22). Když Satan pokoušel Ježíše v pustině, Pán nikdy nezakolísal. Jeho odpověď byla rychlá a pevná: „Jdi pryč ode mne, satanáši.“ (Lukáš 4:8.) Vy můžete prostřednictvím svých spravedlivých myšlenek, slov a činů reagovat na pokušení protivníka se stejným přesvědčením. „Zepřete se ďáblu, i utečeť od vás. Přiblížte se k Bohu, a přiblížíť se k vám.“ (Jakub 4:7–8.)

Další odkazy: Římanům 12:21; Efezským 6:11–17; Jakub 1:12; NaS 23:1; 31:12; Mojžíš 1:12–22

Viz také Duch Svatý; Pokání; Půst a postní oběti; Satan; Svědomí; Světlo Kristovo; Svoboda jednání

Pomocné sdružení

Pomocné sdružení založil prorok Joseph Smith 17. března 1842 v Nauvo o ve státě Illinois. Pomocné sdružení mělo v době, kdy bylo založeno, dva hlavní účely: poskytovat pomoc chudým a potřebným a spasit duše. Tato organizace existuje i dnes a zůstává věrná oněm původním zásadám, které udávají směr. Sestry v Pomocném sdružení pracují po celém světě společně s nositeli kněžství, aby naplňovaly poslání Církve. Navzájem se podporují, zatímco:

- Upevňují své svědectví o Ježíši Kristu prostřednictvím modlitby a studia písem.
- Usilují o duchovní sílu tím, že následují nabádání Ducha Svatého.

- Zasvěcují sebe k tomu, aby posilovaly manželství, rodiny a domovy.
- Nacházejí ušlechtilost v mateřství a radost v ženství.
- Nacházejí potěšení ve službě a v dobrých skutcích.
- Mají rády život a rády se učí.
- Stojí za pravdou a za spravedlivostí.
- Podporují kněžství jako pravomoc Boží na zemi.
- Radují se z chrámových požehnání.
- Rozumějí svému božskému určení a usilují o oslavení.

Patříte-li do Pomocného sdružení, jedním způsobem, jak se můžete podílet na poslání této organizace, je přijmout pověření sloužit jako navštěvující učitelka. Když navštěvujete určené sestry a když jim sloužíte, věnujte čas tomu, abyste učily evangelium a pěstovaly přátelství. Kromě toho, že sloužíte jednotlivcům, můžete hrát důležitou úlohu při posilování rodin.

Vedoucí ve sborech a odbočkách dbají na to, aby každá sestra, které je osmnáct let nebo více, měla navštěvující učitelky. Vedoucí kněžství a Pomocného sdružení jsou v neustálém kontaktu s navštěvujícími učitelkami, aby pomáhali uspokojovat duchovní i časné potřeby každé sestry.

Jako sestry v Pomocném sdružení jste členkami celosvětového sesterství, které sjednocuje oddanost Ježíši Kristu. Jste sjednoceny s dalšími sestrami Božími jako ženy víry, ctnosti, víze a pravé lásky s jistým poznáním, že váš život má smysl, účel a směr. Tím, že se podílíte na činnosti Pomocného sdružení, máte příležitost těšit se ze sesterství a vzájemného přátelství, poskytovat smysluplnou službu, dělit se o své svědectví a duchovně růst.

Pornografie

Pornografie je jakýkoli materiál, který zobrazuje nebo popisuje lidské tělo nebo sexuální chování způsobem, který podněcuje sexuální pocity. Je rozšiřována prostřednictvím mnoha médií, například prostřednictvím časopisů, knih, televize, filmů, hudby a internetu. Duchu ubližuje stejně, jako tělu škodí tabák, alkohol a drogy. Používání pornografického materiálu jakýmkoli způsobem je porušením Božího přikázání: „Nezcižoložíš... ani nebudeš činiti nic tomu podobného.“ (NaS 59:6.) Může vést k dalším závažným hříchům. Členové Církve se mají vyhýbat jakékoli formě pornografie a mají se stavět proti její výrobě, distribuci a používání.

Pornografie je návyková a má tragické důsledky. Pornografie, podobně jako jiné návykové látky, vede lidi k experimentování a k hledání mocnějších stimulací. Budete-li s ní experimentovat a dovolíte-li, abyste zůstali polapeni, zničí vás, neboť znehodnotí vaši mysl, srdce i ducha. Oloupí vás o sebeúctu a o schopnost vnímat krásy života. Srazí vás do prachu a povede vás ke zlým myšlenkám, a možná i ke zlým činům. Hrozivým způsobem poničí vaše vztahy v rodině.

Kvůli tomu, že pornografie je svou povahou návyková, a kvůli tomu, že ubližuje tělu i duchu, služebníci Boží nás opakovaně vyzývají, abychom se jí vyhýbali. Jste-li polapeni do pasti pornografie, okamžitě přestaňte a vyhledejte pomoc. Skrze pokání můžete získat odpuštění a najít naději v evangeliu. Jděte za svým biskupem nebo presidentem odbočky a požádejte ho o radu, jak tento problém překonat, a skrze usmíření Ježíše Krista usilujte o uzdravení. Proste Pána, aby vám dal sílu překonat tuto hroznou závislost.

Další odkazy: Matouš 5:27–28; Římanům 6:12; Alma 39:9; NaS 42:23

Viz také Cudnost; Pokušení

Poslušnost

Nebeský Otec předsedal v předsmrtné existenci velké radě v nebi. Tam jsme se dověděli o Jeho plánu spasení, který zahrnoval zkušební dobu na zemi: „Učiníme zemi, na níž tito budou moci přebývat; A budeme je tím zkoušeti, abychom viděli, budou-li činiti všechny věci, jež jim Pán, jejich Bůh, přikáže“ (Abraham 3:24–25). Jedním z důvodů, proč jste zde na zemi, je ten, abyste ukázali, že jste ochotni dodržovat přikázání Nebeského Otce.

Mnozí lidé mají pocit, že přikázání jsou jen na obtíž a že omezují jejich svobodu a osobní růst. Ale Spasitel učil, že pravou svobodu získáme pouze tehdy, když Ho následujeme: „Jestliže vy zůstanete v řeči mé, právě učedníci moji budete. A poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí.“ (Jan 8:31–32.) Bůh dává přikázání k vašemu prospěchu. Jsou to láskyplné pokyny pro vaše štěstí a pro vaše tělesné a duchovní blaho.

Prorok Joseph Smith učil, že poslušnost přikázání vede k požehnáním od Boha. Řekl: „Je zákon, neodvolatelně ustanovený v nebi před založením tohoto světa, na němž jsou všechna požehnání založena – a když získáme jakékoli požehnání od Boha, je to skrze poslušnost onoho zákona, na němž je založeno.“ (NaS 130:20–21.) I král Beniamin učil této zásadě. „Přál bych si, abyste zvážili požehnaný a šťastný stav těch, kteří dodržují přikázání Boží,“ radil. „Neboť vizte, ti jsou požehnaní ve všech věcech, jak v časných, tak v duchovních; a vytrvají-li věrně do konce, budou přijati v nebi, aby takto mohli přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí. Ó pomněte, pomněte, že tyto věci jsou pravdivé; neboť Pán Bůh to pravil.“ (Mosiáš 2:41.)

Naše poslušnost přikázání je projevem naší lásky k Nebeskému Otci a k Ježíši Kristu. Spasitel řekl: „Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.“ (Jan 14:15.) Později prohlásil: „Budete-li zachovávat přikázání má, zůstanete v mém

milování, jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem, i zůstávám v jeho milování.“ (Jan 15:10.)

Další odkazy: Jozue 24:14–15; Kazatel 12:13; Matouš 7:21; Jan 7:17; 1. Nefi 3:7; NaS 58:21–22; 82:8–10

Viz také Plán spasení; Svoboda jednání

Posuzování druhých

Někteří lidé si myslí, že posuzovat druhé je špatné v každém směru. I když je pravda, že nemáte druhé odsuzovat nebo je nespravedlivě soudit, budete muset během svého života posuzovat myšlenky, situace i lidi. Pán dal mnoho přikázání, která nemůžete dodržovat, aniž byste soudili. Například řekl: „Varujte [se] falešných proroků... Po ovocích jejich poznáte je“ (Matouš 7:15–16) a „Vyjděte z prostředku zlovolných“ (NaS 38:42). Musíte posuzovat lidi při mnoha důležitých rozhodnutích, například když si vybíráte přátele, když volíte představitele státní správy a když si vybíráte věčného společníka.

Posuzování představuje důležitý způsob využívání svobody jednání a je k němu zapotřebí velké pečlivosti, obzvláště když posuzujete druhé lidi. Veškeré vaše soudy musejí být vedeny podle spravedlivých měřítek. Pamatujte na to, že pouze Bůh, který zná srdce každého jednotlivce, může činit konečné soudy jednotlivců (viz Zjevení 20:12; 3. Nefi 27:14; NaS 137:9).

Pán, aby nám dal vodítko ohledně posuzování druhých, pronesl toto varování: „Jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni; a jakou měrou měříte, tou zase bude odměřeno vám. A proč vidíš smítko, které je v oku bratra tvého, avšak trámu, který je v tvém vlastním oku, si nevší máš? Nebo jak můžeš říci bratru svému: Dovol, ať vyjmu smítko z oka tvého – a viz, trám je v tvém vlastním oku? Ty pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého vlastního oka; a pak

budeš jasně viděti, abys vyňal smítko z oka bratra svého.“ (3. Nefi 14:2–5.)

V tomto úryvku z písem Pán učí, že chybu, kterou vidíme na druhém, lze často přirovnat k nepatrnému smítku v oku tohoto člověka, zatímco naše vlastní chyby se v porovnání s tou jeho jeví jako obrovský trám v našem oku. Někdy se soustředujeme na chyby druhých místo toho, abychom se snažili zlepšit sebe samé.

Budete-li spravedlivě posuzovat druhé, může jim to poskytnout potřebné vedení a vám a vaší rodině to v některých případech může zajistit ochranu. K jakémukoli takovému posuzování přistupujte pečlivě a se soucitem. Nakolik je to možné, posuzujte spíše situace, v nichž se lidé nacházejí, a ne lidi samotné. Kdykoli je to možné, vyhněte se posuzování druhých, dokud dostatečně neznáte fakta. Vždy buďte vnímaví k Duchu Svatému, který může vést vaše rozhodování. Pamatujte na radu, kterou dal Alma svému synu Koriantonovi: „Hleď, abys byl milosrdný k bratřím svým; jednej správně, sud spravedlivě a čiň dobro neustále.“ (Alma 41:14.)

Další odkazy: 1. Samuelova 16:7; Moroni 7:14–19; NaS 11:12

Viz také Láska; Milosrdenství; Opuštění; Pravá láska

Potrat (Viz Interrupce)

Pravá láska

Pravá láska je „čistá láska Kristova“ neboli „láska věčná“ (Moroni 7:47; 8:17). Prorok Mormon učil: „Pravá láska je trpělivá a je dobrotivá a nezávidí a není nadutá, nehledá své, nedá se snadno vydráždit, neobmýšlí zlého a neraduje se z nepravosti, ale raduje se v pravdě, snáší všechny věci, věří všem věcem, doufá ve všechny věci a ve všech věcech vytrvá.“ (Moroni 7:45; viz také 1. Korintským 13:4–7.)

Ježíš Kristus je dokonalý příklad pravé lásky. Ve své smrtelné službě vždy „chodil, dobře čině“, uče evangeliu a projevuje chudým, sužovaným a utiskovaným láskyplný soucit (viz Matouš 4:23; Marek 6:6; Skutkové 10:38). Vrcholným projevem Jeho pravé lásky je Jeho nekonečné usmíření. Řekl: „Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátely své.“ (Jan 15:13.) To byl největší skutek trpělivosti, laskavosti a nesobeckosti, jaký kdy budeme znát. Když porozumíte Spasitelově trpělivé lásce, můžete používat víru a činit pokání z hříchů s důvěrou, že vám odpustí a bude vás posilovat ve vašem úsilí žít podle evangelia.

Spasitel si přeje, abyste přijali Jeho lásku, a také si přeje, abyste ji sdíleli s druhými. Svým učedníkům řekl: „Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého. Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (Jan 13:34–35.) Ve svém vztahu se členy rodiny a s druhými vzhlížejte ke Spasiteli jako ke svému příkladu. Snažte se milovat tak, jak miluje On, s nepomíjajícím soucitěm, trpělivostí a milosrdenstvím.

Když budete přijímat Spasitelovu dokonalou lásku a když budete projevovat Kristovu lásku druhým, shledáte, že vaše láska se prohlubuje. Budete pociťovat radost z toho, že jste ve službách Páně. Duch Svatý bude vašim stálým společníkem, který vás povede ve vaší službě a ve vašem vztahu k druhým. Budete připraveni sejít se s Pánem u soudu, kdy vás odmění podle toho, jak jste se zasvětili Jeho dílu. Mormon učil:

„Nemáte-li pravou lásku, nejste ničím, neboť pravá láska nikdy nepomíjí. Pročež, přilněte k pravé lásce, která je největší ze všeho, neboť všechny věci musejí pominouti –

Ale pravá láska je čistá láska Kristova a vytrvá na věky; a kdokoli bude posledního dne shledán, že ji má, s tím bude dobře.

Pročež, milovaní bratří moji, modlete se k Otci z celé síly srdce, abyste mohli býti naplněni touto láskou, kterou uděluje všem, kteří jsou pravými následovníky Syna jeho, Ježíše Krista; abyste se mohli státi syny Božími; abychom, až se zjeví, byli jako on, neboť ho budeme viděti takového, jaký je; abychom mohli míti tuto naději; abychom mohli býti očištěni tak, jako on je čistý.“ (Moroni 7:46–48.)

Další odkazy: Matouš 25:31–46; 1. Janova 4:18; Eter 12:33–34; NaS 12:8; 34:3; 121:45

Viz také Lásky; Služba

Proroci

Jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jsme požehnáni tím, že nás vedou žijící proroci – inspirovaní muži povolání k tomu, aby mluvili za Pána, stejně jako Mojžíš, Izaiáš, Petr, Pavel, Nefi, Mormon a další proroci z písem. Presidentovi Církve vyjadřujeme podporu jako našemu prorokovi, vidoucímu a zjevovateli – jedinému člověku na zemi, který přijímá zjevení pro vedení celé Církve. Rádcům v Prvním předsednictvu a členům Kvora dvanácti apoštolů také vyjadřujeme podporu jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům.

Dnešní proroci, podobně jako proroci v dávných dobách, svědčí o Ježíši Kristu a učí Jeho evangelium. Uvádějí ve známost Boží vůli a Jeho pravou povahu. Mluví statečně a jasně, odsuzují hřích a varují před jeho následky. Čas od času mohou být inspirováni k tomu, aby prorokovali k našemu prospěchu o budoucích událostech.

Žijícím prorokům můžete vždy důvěřovat. Jejich učení odráží vůli Páně, který prohlásil: „Co jsem já, Pán, pravil, pravil jsem a neomlouvám se, a i když nebesa a země pominou, slovo mé nepomine, ale všechna budou splněna, ať pravena

mým vlastním hlasem nebo hlasem služebníků mých, to je totéž.“ (NaS 1:38.)

Vaše největší bezpečí spočívá v přesném zachovávání slova Páně, které je dáváno prostřednictvím Jeho proroků, zvláště prostřednictvím současného presidenta Církve. Pán varuje, že ti, kteří nedbají slov žijících proroků, padnou (viz NaS 1:14–16). Bůh slibuje velká požehnání těm, již následují presidenta Církve:

„Budeš dbáti na všechna jeho slova a přikázání, která ti bude dávat, když je obdrží, kráčeje ve vši svatosti přede mnou;

Neboť slovo jeho budete přijímati jako z mých vlastních úst, ve vši trpělivosti a víře.

Neboť konáním těchto věcí vás brány pekelné nepřemohou; ano, a Pán Bůh rozptýlí před vámi moci temnoty a způsobí, aby se nebesa zachvěla pro vaše dobro a slávu jeho jména.“ (NaS 21:4–6.)

Další odkazy: 2. Paralipomenon 20:20; Amos 3:7; Efezským 2:19–20; 1. Nefi 22:1–2; Mosiáš 13:33–35; NaS 107:91–92; Články víry 1:6

Proroctví (Viz Duchovní dary; Zjevení)

Protivenství

Během smrtelnosti se setkáváte s protivenstvím, což je součástí plánu Nebeského Otce, a to plánu vykoupení. Zkoušky, zklamání, smutek, nemoc a zármutek jsou nelehkou součástí života, ale mohou vést k duchovnímu růstu, třibení a pokroku, pokud se obrátíte k Pánu.

Příčiny protivenství jsou různé. Někdy jsou zkoušky, jimž čelíte, důsledkem vaší vlastní pýchy a neposlušnosti. Těmto zkouškám se můžete vyhnout, když budete žít spravedlivě. Jindy jsou zkoušky jednoduše přirozenou součástí života a mohou přicházet i ve chvílích, když žijete spravedlivě. Zkouškami můžete procházet například v čase nemoci

nebo nejistoty nebo při úmrtí někoho blízkého. Někdy na vás může doléhat protivenství způsobené špatnými rozhodnutími nebo zlými slovy a skutky druhých.

Reagujte na protivenství s vírou

Váš úspěch a štěstí, nyní i ve věčnostech, záleží z velké míry na tom, jak reagujete na obtížné životní situace.

Příběh v Knize Mormonově znázorňuje různé reakce na protivenství. Prorok Lehi s rodinou cestoval řadu dní pouští a pomocí luků a šípů si opatřovali potravu. Rodina se dostala do obtížné situace, když luky Lehiových synů přestaly být použitelné. Luky Lamana a Lemuela ztratily pružnost a Nefiův luk se zlomil. Laman a Lemuel, hladoví a unavení, začali žehrat na Pána. Dokonce i Lehi začal reptat. Nefi, naproti tomu, nedovolil, aby ho to zastrašilo. Dal se do práce. Později o tom řekl: „Já, Nefi, jsem zhotovil ze dřeva luk a z rovného prutu šíp; proč, vyzbrojil jsem se lukem a šípem, prakem a kameny. A pravil jsem svému otci: Kam mám jít, abych získal potravu?“ Lehi byl Nefiovými slovy pokořen, a zeptal se Pána, kam mají jít za potravou. Pán mu na modlitbu odpověděl a zavedl Nefiho na místo, kde potravu získal. (Viz 1. Nefi 16:15–31.)

Když někteří lidé čelí protivenství, jsou jako Laman a Lemuel. Stěžují si a jsou rozhořčení. Například se ptají: „Proč se to muselo stát mně? Proč to musím snášet právě teď? Co jsem udělal, že jsem si něco takového vysloužil?“ Tyto otázky však mají schopnost ovládnout jejich myšlení. Dokáží zastínit jejich vizi, pohlit jejich energii a mohou je připravit o zkušenosti, které jim chce Pán poskytnout. Místo toho, abyste takto reagovali, máte raději následovat příklad Nefiho. Zvažte, zda byste se neměli zeptat například takto: „Co mám udělat? Čemu mě má tato zkušenost naučit? Co mám změnit? Komu mám pomoci? Jak se ve chvílích zkoušky mohu rozpomenout na svá mnohá požehnání?“

Různé druhy protivenství vyžadují různé reakce. Jestliže například onemocníte, bude možná zapotřebí, abyste byli jen trpěliví a věrní. Jestliže trpíte pro slova nebo skutky druhých, máte se zaměřit na to, abyste uměli odpouštět těm, již vám ubližují. Jste-li obětí zneužívání nebo týrání, máte okamžitě vyhledat pomoc. Přicházejí-li na vás zkoušky pro vaši neposlušnost, máte napravit své chování a pokorně usilovat o odpuštění.

I když některé vaše reakce na protivenství budou odlišné, jedna reakce má být vždy stejná – vaše důvěra v Nebeského Otce a Ježíše Krista. Prorok Alma učil: „Kdo vloží důvěru svou v Boha, bude mít ve zkouškách svých a v trápeních svých a v strastech svých oporu a bude pozvednut posledního dne.“ (Alma 36:3.)

Důvěřujte Nebeskému Otci a Ježíši Kristu

Když důvěřujete Otci a Synovi, jste si jisti tím, že vás dokonale milují – že chtějí, abyste byli šťastní, a že vám budou pomáhat, abyste duchovně rostli. Dodržujete příkázání. Snažíte se poznávat Jejich vůli a děláte to, co vyžadují, i když vy si přejete něco jiného. Vaše modlitby o pomoc doprovází porozumění tomu, že Nebeský Otec nevyřeší všechny záležitosti okamžitě – že vás může nechat čekat, aby vaše výuka a růst mohly pokračovat. Během toho všeho nacházíte útěchu v jistotě, že Spasitel rozumí vaši zkoušku dokonale. On vzal na sebe, jako součást svého nekonečného usmíření, „bolesti a nemoci lidu svého“. Vzal na sebe „slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho“ (Alma 7:11–12). Protože zakusil vaši bolest, ví, jak vám pomoci. Vzhlížíte-li k Němu s vírou, bude vás posilovat, abyste obstáli v jakékoli zkoušce, kterou budete procházet.

Když se během nějaké zkoušky snažíte důvěřovat Pánovi, pamatujte na následující radu, která byla dána prostřednictvím proroka Josepha Smitha:

„Ten, kdo je věrný v soužení, odměna jeho je větší v království nebeském.

Vy nemůžete spatřit přirozenýma očima svýma, v nynější době, plán vašeho Boha týkající se těchto věcí, jež přijdou později, a slávu, která bude následovati po mnohém soužení.

Neboť po mnohém soužení přicházejí požehnání.“ (NaS 58:2–4.)

Nacházejte pokoj a radost během protivenství

Můžete najít pokoj a radost, i když zápasíte s překážkami a smutkem. Kniha Mormonova vypráví o spravedlivém lidu, jenž poznal, že je to pravda. Zatímco trpěli pod nadvládou krutého vládce, vylili své srdce Bohu (viz Mosiáš 24:8–12). Pán odpověděl:

„Pozdvihněte hlavu svou a buďte dobré mysli, neboť já vím o smlouvě, kterou jste se mnou učinili; a já učiním smlouvu s lidem svým a vysvobodím ho z poroby.

A také ulehčím břemena, jež jsou vložena na vaše ramena, takže je ani nebudete na bedrech svých pocíťovati, dokonce dokud budete v porobě; a toto učiním, abyste pak pro mne mohli státí jako svědkové a abyste s jistotou věděli, že já, Pán Bůh, navštěvuji lid svůj ve strastech jeho.“ (Mosiáš 24:13–14.)

Lid na to reagoval s vírou a „břemena, jež byla vložena na [ně], byla učiněna lehkými; ano, Pán je posílil, takže snášeli svá břemena lehce a podrobovali se radostně a s trpělivostí veškeré vůli Páně.“ (Mosiáš 24:15.)

Tak jako tito spravedliví lidé můžete se i vy podrobit „radostně a s trpělivostí veškeré vůli Páně“ věduce, že vás bude posilovat ve vašich zkouškách. On slíbil: „Všechny věci, kterými jste byli sužováni, budou působiti společně pro dobro vaše a k slávě jména mého.“ (NaS 98:3.)

První předsednictvo

Další odkazy: Židům 4:15–16; 2. Nefi 2:11–24; Mosiáš 23:21–22; NaS 105:6; 121:7–9; 122

Viz také Mír a pokoj; Naděje; Opuštění; Plán spasení; Pokání

První předsednictvo (*Viz* Církevní správa; Proroci)

Prvotní hřích

Kvůli pádu Adama a Evy žijí všichni lidé v padlém stavu, oddělení od Boha a podrobeni tělesné smrti. Nicméně, my nejsme odsouzeni tím, čemu mnozí říkají „prvotní hřích“. Jinými slovy, nejsme zodpovědni za Adamův přestupek v zahradě Eden. Prorok Joseph Smith řekl: „Věříme, že lidé budou potrestáni za své vlastní hříchy, a ne za přestupek Adamův.“ (Články víry 1:2.)

Spasitel skrze usmíření zaplatil cenu za přestupek v zahradě Eden (viz Mojžíš 6:53). Ujistil nás ohledně vzkříšení, a slíbil nám, že na základě své věrnosti se můžeme vrátit do přítomnosti našeho Nebeského Otce a přebývat s ním.

Viz také Pád

Předsmrtelná existence (*Viz* Plán spasení)

Předustanovení

Bůh v předsmrtelném duchovním světě ustanovil některé duchy, aby během svého smrtelného života vykonali určité poslání. To se nazývá předustanovení.

Předustanovení nezaručuje, že jednotlivci obdrží určité povolání nebo zodpovědnost. Takové příležitosti přicházejí v tomto životě jako důsledek spravedlivého používání svobody jednání, stejně jako předustanovení přišlo jako důsledek spravedlivosti v předsmrtelné existenci.

Ježíš Kristus byl předustanoven, aby uskutečnil usmíření, a stal se tak „[Beránkem zabitým] od počátku světa“ (Zjevení

13:8; viz také 1. Petrova 1:19–21). Písma mluví o dalších, kteří byli předustanoveni. Prorok Abraham se dověděl o svém předustanovení, když obdržel vidění, v němž viděl mezi duchy v předsmrtném duchovním světě „mnohé z ušlechtilých a velikých“. Řekl: „Bůh viděl tyto duše, že byly dobré, a stál uprostřed nich a řekl: Tyto učiním vládci svými; neboť stál mezi těmi, již byli duchové, a viděl, že jsou dobří; a řekl mi: Abrahame, ty jsi jeden z nich; ty jsi byl vyvolen dříve, nežli ses narodil.“ (Abraham 3:22–23.) Pán řekl Jeremiášovi: „Dříve než jsem tě sformoval v životě, znal jsem tebe, a dříve nežlis vyšel z života, posvětil jsem tě, za proroka národům dal jsem tebe.“ (Jeremiáš 1:5.) Jan Křtitel byl předustanoven, aby připravil lid na Spasitelovu službu ve smrtelnosti (viz Izaiáš 40:3; Lukáš 1:13–17; 1. Nefi 10:7–10).

Nauka o předustanovení se týká všech členů Církve, nejen Spasitele a Jeho proroků. Před stvořením země obdrželi věrné ženy určité zodpovědnosti a věrní muži byly předustanoveni k určitým kněžským zodpovědnostem. I když si na tuto dobu nepamatuujete, určitě jste souhlasili s tím, že ve službách svého Otce splníte důležité úkoly. Pokud prokážete, že jste toho hodni, budete mít příležitost splnit pověření, jež jste tehdy obdrželi.

Další odkazy: Alma 13:1–9; NaS 138:53–56

Viz také Plán spasení; Svoboda jednání

Půst a postní oběti

Postit se znamená zdržet se dobrovolně po určitou dobu jídla a pití. Půst spojený s upřímnou modlitbou vám může pomoci připravit sebe a druhé na přijetí Božích požehnání.

Účel půstu

Spasitel při jedné příležitosti vyhnal z dítěte ďábla a použil této události k tomu, aby poučil své učedníky o moci modlitby

a půstu. Jeho učedníci se Ho zeptali: „Proč jsme my ho nemohli vyvrci?“ Ježíš odpověděl: „Pro nevěru svou. Amen zajisté pravím vám: Budete-li mítí víru jako zrno horčičné, díte hoře této: Přejdi odsud tam, i přejde, a nebudeť vám nic nemožného. Toto pak pokolení nevychází, jediné skrze modlitbu a půst.“ (Viz Matouš 17:14–21.)

Tento příběh učí tomu, že modlitba a půst může přidat na síle těm, kteří dávají i přijímají kněžské požehnání. Tento příběh můžete také využít při svém osobním úsilí žít podle evangelia. Máte-li nějakou slabost nebo hřích, který se snažíte překonat, bude možná třeba, abyste se postili a modlili, abyste získali pomoc nebo odpuštění, po němž toužíte. Podobně jako onen démon, jehož Kristus vyhnal, mohou být vaše těžkosti takového druhu, že vyjdou jen modlitbou a půstem.

Postit se můžete z mnoha důvodů. Půst je jedním ze způsobů, jak můžeme uctívat Boha a jak Mu můžeme vyjadřovat vděčnost (viz Lukáš 2:37; Alma 45:1). Můžete se postit, když prosíte Nebeského Otce, aby požehnal nemocnému nebo postiženému (viz Matouš 17:14–21). Půst může pomoci vám i těm, které máte rádi, obdržet osobní zjevení a obrátit se k pravdě (viz Alma 5:46; 6:6). Půstem můžete získat sílu odolávat pokušení (viz Izaiáš 58:6). Můžete se postit, když se snažíte pokořit se před Bohem a když se snažíte používat víru v Ježíše Krista (viz Omni 1:26; Helaman 3:35). Můžete se postit, abyste získali vedení pro sdílení evangelia a zvelebování církevního povolání (viz Skutkové 13:2–3; Alma 17:3, 9; 3. Nefi 27:1–2). Půst může být vhodný při spravedlivém smutku a truchlení (viz Alma 28:4–6; 30:1–2).

Postní neděle

Církev určuje každý měsíc jednu neděli, zpravidla první neděli, jako den půstu. Ke správnému zachování postní neděle patří vynechat dvě po sobě jdoucí jídla, včetně nápojů,

zúčastnit se postního a svědeckého shromáždění a odevzdat postní oběti na péči o potřebné.

Vaše postní oběť má mít přinejmenším hodnotu dvou jídel, která nejíte. Je-li to možné, buďte štedří a dávejte mnohem více, než je tato částka.

Kromě zachovávání postních dnů stanovených církevními vedoucími se můžete postit podle svých potřeb a potřeb druhých kterýkoli jiný den. Nemáte se však postit příliš často nebo po nepřiměřeně dlouhá období.

Pravý půst

V Kázání na hoře Ježíš učil, jak má vypadat pravý půst. Mluvil proti pokrytcům, kteří, když se postí, „pošmuřují tváří svých, aby vědomé bylo lidem, že se postí“. Místo toho, abyste se navenek snažili vypadat spravedlivě, máte se postit „Otcí tvému, kterýž jest v skrytě. A Otec tvůj, kterýž vidí v skrytosti, odplatí tobě zjevně.“ (Matouš 6:16–18.)

I prorok Izaiáš učil o pravém duchu půstu: „Není-liž toto půst, kterýž oblibuji: Rozvázati svazky bezbožnosti; roztrhnouti snopyk obtěžující, a potřené propustiti svobodné, a tak všelijaké jho abyste roztrhli? Není-liž: Abys lálal lačnému chléb svůj, a chudé vypověděné abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl, a před tělem svým abys se neskrýval.“ (Izaiáš 58:6–7.)

Izaiáš také mluvil o požehnáních, která přicházejí, když jsme poslušni zákona půstu: „Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvete; předcházeti tě zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodinova zbere tě. Tehdy volati budeš, a Hospodin vyslyší tě; zavoláš, a řekneť: Teď jsem. A vyleješ-li lačnému duši svou, a strápenou duši nasytíš-li: vzejde v temnostech světlo tvé, a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně, a nasytí i v náramné sucho duši tvou, a kosti tvé tukem naplní. I budeš

jako zahrada svlažená, a jako pramen vod, jehož vody nevy-
sychají.“ (Izaiáš 58:8–11.)

Další odkazy: 3. Nefi 13:16–18; NaS 59:12–14; 88:76, 119

Viz také Modlitba

Rada v nebi (*Viz Plán spasení*)

Ráj

V písmech má slovo *ráj* různé významy. Zaprvé označuje místo pokoje a štěstí v posmrtném duchovním světě, které je vyhrazeno pro ty, kteří byli pokřtěni a kteří zůstali věrní (viz Alma 40:12; Moroni 10:34). Ti, kteří jsou v duchovním vězení, mají možnost poznávat evangelium Ježíše Krista, činit pokání z hříchů a díky práci, kterou konáme v chrámech, mají možnost přijmout obřady křtu a konfirmace (viz NaS 138:30–35). Když to učiní, mohou vstoupit do ráje.

Druhý význam slova *ráj* je použit v Lukášově zprávě o Spasitelově ukřižování. Když byl Ježíš na kříži, jeden zločinec, který byl také ukřižován, řekl: „Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého.“ (Lukáš 23:42.) Podle Lukáše 23:43 Pán odpověděl: „Amen pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji.“ Prorok Joseph Smith vysvětlil, že to je nesprávný překlad; Pán ve skutečnosti řekl, že zločinec s Ním bude ve světě duchů.

Slovo *ráj* se vyskytuje také ve 2. Korintským 12:4, kde pravděpodobně označuje celestiální království. Slovo *rajský* v desátém článku víry popisuje pozemskou slávu v miléniu.

Viz také Plán spasení; Smrt, tělesná; Vzkříšení

Rodina

President Gordon B. Hinckley, 15. president Církve, přečetl 23. září 1995 na generálním shromáždění Pomocného

sdužení níže uvedený dokument. Toto inspirované prohlášení, které se nazývá „Rodina – Prohlášení světu“, se stalo oficiálním prohlášením Církve o rodině:

„My, První předsednictvo a Rada dvanácti apoštolů Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů slavnostně prohlašujeme, že manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem a že rodina je středem Stvořitelova plánu pro věčný osud jeho dětí.

Všechny lidské bytosti – muži a ženy – jsou stvořeny podle obrazu Božího. Každý je milovaný duchovní syn nebo dcera nebeských rodičů a jako takový má každý božskou podstatu a určení. Pohlaví je základní charakteristikou předpозemské, smrtelné a věčné totožnosti a účelu jednotlivce.

V předpозemské říši duchovní synové a dcery znali Boha a uctívali ho jako svého Věčného Otce a přijali jeho plán, podle kterého jeho děti mohou obdržet hmotné tělo a získat pozemskou zkušenost, aby pokročily směrem k dokonalosti a nakonec naplnily své božské určení jako dědicové věčného života. Božský plán štěstí umožňuje, aby rodinné vztahy pokračovaly věčně, i za hrob. Posvátné obřady a smlouvy, které lze obdržet ve svatých chrámech, umožňují jedincům vrátit se do přítomnosti Boží a rodinám umožňují, aby byly sjednoceny na věčnost.

První přikázání, které dal Bůh Adamovi a Evě, se týkalo jejich možnosti být rodiči, a to jako manžel a manželka. Prohlašujeme, že přikázání, které Bůh dal svým dětem, aby se množily a naplnily zemi, je stále v platnosti. Dále prohlašujeme, že Bůh přikazuje, aby posvátné síly tvoření bylo používáno pouze mezi mužem a ženou, kteří jsou zákonně oddáni jako manžel a manželka.

Prohlašujeme, že způsob, kterým je tvořen smrtelný život, je božsky určený. Potvrzujeme posvátnost života a jeho důležitost ve věčném Božím plánu.

Manžel s manželkou mají posvátnou zodpovědnost vzájemně se milovat a vzájemně o sebe pečovat a pečovat o své děti. ‚Aj, dědictví od Hospodina jsou dítky.‘ (Žalmy 127:3.) Rodiče mají posvátnou povinnost vychovávat své děti v lásce a spravedlivosti, starat se o jejich tělesné a duchovní potřeby, učit je vzájemně se milovat a sloužit jeden druhému, dodržovat příkázání Boží a být občany, kteří dodržují zákony, kdekoli žijí. Manželé a manželky – matky a otcové – budou voláni k zodpovědnosti před Bohem za nesplnění těchto povinností.

Rodina je ustanovena Bohem. Manželství mezi mužem a ženou je základem jeho věčného plánu. Děti mají právo na to, aby se narodily v manželském svazku a byly vychovávány otcem a matkou, kteří s naprostou věrností ctí manželské smlouvy. Štěstí v rodinném životě dosáhneme s největší pravděpodobností tehdy, když je založeno na učení Pána Ježíše Krista. Úspěšná manželství a rodiny jsou založeny a udržovány na zásadách víry, modlitby, pokání, odpuštění, úcty, lásky, soucitu, práce a hodnotných odpočinkových činností. Otcové jsou božsky určeni, aby v lásce a spravedlnosti předsedali svým rodinám, a jsou zodpovědni za to, že se postarají o životní potřeby a ochranu svých rodin. Matky jsou zodpovědny především za výchovu svých dětí. V těchto posvátných zodpovědnostech jsou otcové a matky povinni pomáhat jeden druhému jako rovnocenní partneři. Postižení, smrt nebo jiné okolnosti mohou vést k nutným individuálním úpravám. V případě potřeby má poskytnout podporu příbuzenstvo.

Varujeme ty jedince, kteří porušují smlouvy morální čistoty, kteří zneužívají manželky nebo své potomstvo nebo kteří neplní rodinné povinnosti, že jednoho dne se budou zodpovídat před Bohem. Dále varujeme, že rozpad rodiny přivede na jedince, obce a národy pohromy předpověděné dávnými i současnými proroky.

Vyzýváme odpovědné občany a vládní úředníky, ať jsou kdekoli, aby podporovali ty kroky, které jsou určené k udržení

a posilování rodiny jako základní jednotky společnosti.“ (Liahona, říjen 2004, zadní vnitřní strana obálky.)

Viz také Chrámy; Manželství; Rodinný domácí večer

Rodinná historie a genealogie

3. dubna 1836 navštívil prorok Eliáš v chrámu Kirtland Josepha Smitha a Olivera Cowderyho. Předal jim pečeticí moc kněžství, čímž umožnil, aby byly generace rodin zpečetěny. Předáním této moci naplnil proroctví, že Pán ho pošle, „aby obrátil srdce otců k dětem a děti k otcům“ (viz NaS 110:14–16; viz také Malachiáš 4:5–6).

Prostřednictvím práce na rodinné historii se můžete podílet na dalším naplňování tohoto proroctví. Můžete získávat poznatky o svých předcích a můžete k nim prohlubovat svou lásku. Můžete být inspirováni příběhy o jejich odvaze a víře. Tento odkaz můžete předávat svým dětem.

Toto je trvalý přínos, který získáváme díky práci na rodinné historii, ale není to ten hlavní důvod, proč Církev vyvíjí tak veliké úsilí, aby shromažďovala genealogické záznamy. Veškeré úsilí Církev věnované rodinné historii je zaměřeno na to, že musíme vytvořit „stmelující článek... mezi otci a dětmi“ (NaS 128:18). Tento stmelující článek je vytvářen mocí kněžství posvátnými chrámovými obřady, jež přijímáme v zastoupení svých předků.

Vykoupení zemřelých

Mnoho dětí Nebeského Otce umírá, aniž mělo příležitost obdržet plnost evangelia. Pán, ve svém milosrdenství a nekonečné lásce, pro ně připravil způsob, jak mohou získat svědectví o evangeliu a obdržet spásné obřady kněžství.

V duchovním světě je evangelium „kázáno těm, již zemřeli v hříších svých, bez znalosti pravdy, nebo v přestupku, zavrhnouše proroky. Ti byli učeni víře v Boha, pokání z hříchu,

zástupnému křtu na odpuštění hříchů, daru Ducha Svatého vkládáním rukou, a všem dalším zásadám evangelia, jež bylo nutné, aby znali, aby se uschoptili, aby mohli býti souzeni podle lidí v těle, ale žítí podle Boha v duchu.“ (NaS 138:32–34.)

Mnozí v duchovním světě evangelium přijímají. Avšak nemohou přijmout obřady kněžství sami pro sebe, protože nemají fyzické tělo. Ve svatých chrámech máme výsadu přijímat obřady v jejich zastoupení. Tyto obřady zahrnují křest, confirmaci, vysvěcení k Melchisedechovu kněžství (pro muže) a obdarování, zpečetění manželství a pečetění dětí k rodičům. Pán zjevil toto dílo proroku Josephu Smithovi a tak obnovil práci, jež byla zjevena křesťanům krátce po vzkříšení Ježíše Krista (viz 1. Korintským 15:29).

Když přijímáte obřady kněžství v zastoupení těch, kteří zemřeli, stáváte se pro ně spasiteli na hoře Sion (viz Abdiáš 1:21). Vaše úsilí má ducha Spasitelovy smírné oběti – konáte pro druhé spásnou práci, kterou oni pro sebe udělat nemohou.

Vaše zodpovědnost v práci na rodinné historii

V práci na rodinné historii máte tři základní zodpovědnosti:

1. Obdržet chrámové obřady pro sebe a pomoci přijmout tyto obřady členům nejbližší rodiny.
2. Mít platné chrámové doporučení a navštěvovat chrám tak často, jak to okolnosti dovolují.
3. Shromažďovat údaje z rodinné historie, abyste mohli pomáhat předkům přijmout požehnání chrámu.

Na chrámové práci a rodinné historii se můžete podílet, aspoň do určité míry, bez ohledu na to, kde a v jakých poměrech žijete. I když pravděpodobně nebudete moci udělat všechno, můžete udělat něco. Tyto návrhy vám mohou pomoci začít:

- Zaznamenávejte si důležité informace týkající se vašeho života. Zaznamenejte si datum a místo narození a datum křtu a konfirmace. Ved'te si osobní deník a zaznamenávejte si významné události ze svého života, včetně osobních zážitků, jež budou posilovat víru vašich dětí a dalších budoucích generací.
- Poznávejte své předky. Začněte tím, že zaznamenáte to, co si pamatujete, a to, co je dostupné u vás doma. Zaznamenejte důležité informace, které si přesně pamatujete nebo které můžete zjistit, o svých sourozencích, rodičích, strýcích a tetách, prarodičích a prararodičích. Pokud je to možné, opatřete si kopie úředních listin nebo jiné dokumenty, jež obsahují tyto informace. Když budete shromažďovat další informace, mohli byste je hledat na dalších místech, například ve veřejných archivech. Místní sbor nebo odbočka může mít poradce pro rodinnou historii, který vám může pomoci. Také byste mohli navštívit oficiální církevní webové stránky pro rodinnou historii www.familysearch.org.
- Když hledáte své předky, používejte pro zaznamenávání informací, které najdete, Přehled rodokmenu a Rodinný skupinový záznam. Tyto formuláře jsou k dispozici buď vytištěné, nebo v elektronické podobě v programech, které vyvinula Církev, například v programu Personal Ancestral File.

Když jste shromáždili potřebné informace o svých předcích, kteří zemřeli, aniž by přijali evangelium, zajistěte, aby pro ně byla vykonána chrámová práce. I když vy ani členové vaší rodiny nežijete v dostatečně blízkosti chrámu, abyste mohli vykonat obřady, můžete předložit jména předků do nějakého chrámu, a tak práci pro ně budou moci vykonat jiní. Možná budete mít možnost navštívit blízké středisko rodinné historie

nebo se poradit s místním poradcem sboru nebo odbočky pro rodinnou historii, abyste zjistili, jak se to dělá.

Prorok Joseph Smith prohlásil, že existují „zásady ve vztahu k mrtvým a žijícím, jež se nemohou lehkovážně přejíti, co se týká spasení našeho. Neboť spasení jejich je nutné a nezbytné pro spasení naše,... oni bez nás nemohou býti učiněni dokonalými – ani my nemůžeme bez mrtvých svých býti učiněni dokonalými.“ (NaS 128:15.) Tím, že se podílíte na práci na rodinné historii, postupujete vy i vaši předkové ke spasení.

Viz také Chrámy

Rodinná modlitba (*Viz Modlitba*)

Rodinný domácí večer

Domov je nejdůležitějším místem pro výuku evangelia. Žádná jiná organizace nemůže zastoupit rodinu. Proroci posledních dnů opakovaně vyzývají rodiče, aby své děti vychovávali s láskou a učením evangeliu.

V roce 1915 zahájil prezident Joseph F. Smith se svými rádci v Prvním předsednictvu celocírkevní úsilí zaměřené na posilování rodiny. Vyzvali rodiče v Církvi, aby jednou týdně shromáždili své děti k „Domácímu večeru“. Rodiny měly věnovat čas společné modlitbě a zpěvu, měly číst písma, učit se vzájemně evangeliu a věnovat se dalším činnostem, jež by budovaly jednotu v rodině.

V roce 1970 prezident Joseph Fielding Smith společně se svými rádci v Prvním předsednictvu určili pondělní večer jako dobu pro rodinný domácí večer. Církev, počínaje oním rokem, dbá na to, aby se v pondělí večer nekonaly žádné církevní akce, tak aby rodiny mohly být v této době pohromadě.

Proroci posledních dnů i nadále naléhají na členy Církve, aby dávali rodinnému domácímu večeru naprostou přednost. Slibují nám, že když se budeme věrně věnovat tomuto

programu, pomůže nám ochraňovat rodinu před zlem naší doby a bude nám to přinášet hojnost radosti nyní i ve věčnostech.

Všichni členové Církve mají učinit pondělní večer posvátným časem, který je vyhrazen pro rodinný domácí večer. Jste-li manželé, uspořádejte si každý týden rodinný domácí večer se svým partnerem. Když máte děti, zapojte je do rodinného domácího večera. Upravte program podle jejich potřeb a zájmů a dovolte jim, aby se na něm podílely. Když vaše děti vyrostou a odstěhují se, pokračujte v rodinných domácích večerech se svým partnerem.

Jste-li svobodní, zvažte, zda nepožádáte biskupa nebo presidenta odbočky o zorganizování skupiny pro domácí večer, v níž byste byli vy a další svobodní členové vašeho sboru nebo odbočky. On může pro domácí večer povolát vedoucího, který zodpovídá za sestavení programu a dbá na to, aby se domácí večery konaly pravidelně.

Doporučuje se, aby osnova pro rodinný domácí večer obsahovala tyto body:

- Úvodní píseň
- Úvodní modlitba
- Četba písem
- Lekce
- Nějaká činnost
- Závěrečná píseň
- Závěrečná modlitba
- Občerstvení

Když si připravujete lekci pro rodinný domácí večer, pamatujte na to, abyste ji založili na písmech, učení proroků posledních dnů a na osobních zkušenostech a svědectví. Tato příručka vám může pomoci při výběru témat pro výuku.

Rouhání

Kromě toho můžete použít další církevní publikace, například *Family Home Evening Resource Book* (Příručku pro rodinné domácí večery, katalogové číslo 31106), *Zásady evangelia* (31110 121), *Příručku pro rodinu* (31180 121) a církevní časopisy.

Viz také Rodina

Rouhání (Viz Neuctivost)

Rozvod

V dokumentu „Rodina – Prohlášení světu“ První předsednictvo a Rada dvanácti apoštolů „slavnostně [prohlašují], že manželství mezi mužem a ženou je ustanoveno Bohem a že rodina je středem Stvořitelova plánu pro věčný osud jeho dětí“ (viz strana 125 v této příručce). Rozvod se stává navzdory těmto pravdám v mnoha společnostech běžným a narůstá i mezi členy Církve. Tento šířící se mor není od Boha, ale je to dílo protivníka.

Každý manželský pár má společně pracovat na tom, aby byli hodni požehnání věčného manželství. Potýkáte-li se v manželství s těžkostmi, pamatujte na to, že pro většinu manželských nesnází není lékem rozvod ani rozluka. Lék se nachází v evangeliu Ježíše Krista – v pokání, odpuštění, bezúhonnosti a v lásce. Lékem je to, že budete jednat s druhým tak, jak byste chtěli, aby on jednal s vámi (viz Matouš 7:12). Když se snažíte vyřešit problémy, mohli byste také společně zajít za biskupem nebo presidentem odbočky a požádat ho o radu.

Viz také Chrámy; Láska; Manželství; Prává láska; Rodina

Sabat

Sabat je den Páně a je to den, který je každý týden vyhrazen pro odpočinek a uctívání. Ve starozákonních dobách světil Boží lid smlouvy jako sabat sedmý den v týdnu, protože

Bůh, když stvořil zem, sedmý den odpočíval. Pán zdůraznil důležitost svčení sabatu v Desateru přikázání:

„Pomni na den sobotní, abys jej světil.

Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své;

Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i příchozí, kterýž jest v branách tvých.

Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož pozhnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.“ (Exodus 20:8–11.)

Po vzkříšení Ježíše Krista, ke kterému došlo první den v týdnu, začali Pánovi učedníci světit sabat v neděli, první den v týdnu (viz Skutkové 20:7).

Pán nám v těchto posledních dnech přikázal, abychom i nadále světili sabat. Slíbil, že když budeme poslušni tohoto přikázání, obdržíme „plnost země“ (viz NaS 59:16–20).

Protože sabat je svatý den, má být vyhrazen pro činnosti, které jsou svaté a vhodné pro tento den. Zdržet se práce a zábavy nestačí. Jestliže jen lenošíme a nic neděláme, tento den nesvětíme. Pán ve zjevení, které dal v roce 1831 Josephu Smithovi, přikázal: „Aby ses mohl plněji uchovati neposkvrněným od světa, půjdeš do domu modlitby a budeš přinášeti svátosti své v můj svatý den; neboť vpravdě toto je den určený ti k tomu, aby sis odpočinul od prací svých a projevil oddanost svou Nejvyššímu;“ (NaS 59:9–10). V souladu s tímto zjevením navštěvujeme shromáždění svátosti každý týden. K dalším činnostem sabatního dne patří modlitba, meditování, studium písem a učení proroků posledních dnů, psaní dopisů členům rodiny a přátelům, čtení vhodných materiálů, navštěvování nemocných a skličných a navštěvování dalších církevních shromáždění.

Další odkazy: Exodus 31:16–17; Mosiáš 18:23; NaS 59:11–14; 68:29

Viz také Svátost; Úcta; Uctívání

Satan

Satan, který je také nazýván protivník nebo ďábel, je nepřitelem spravedlivosti a těch, kteří se snaží následovat Boha. Je duchovním synem Božím, který byl kdysi andělem „[s pravomocí] v přítomnosti Boží“ (NaS 76:25; viz také Izaiáš 14:12; NaS 76:26–27). V předsmrtné radě na nebi se však Lucifer, jak se tehdy Satan nazýval, vzbouřil proti Nebeskému Otci a proti plánu spasení. Satan v této vzpouře proti Bohu „snažil se zničit svobodu jednání člověka“ (Mojžíš 4:3). Řekl: „Vykoupím veškeré lidstvo, takže jediná duše nebude ztracena, a zajisté to učiním; pročez dej mi svou čest.“ (Mojžíš 4:1.)

Satan přesvědčil „třetinu zástupů nebeských“, aby se odvrátila od Otce (NaS 29:36). Výsledkem této vzpoury bylo, že Satan a jeho následovníci byli odříznuti z Boží přítomnosti a bylo jim odepřeno požehnání obdržet fyzické tělo (viz Zjevení 12:9). Byla jim také odepřena příležitost obdržet jakékoli dědictví v kterémkoli království slávy.

Nebeský Otec dovoluje Satanovi a Satanovým následovníkům, aby nás pokoušeli, což je součástí zkušeností, které získáváme ve smrtelnosti (viz 2. Nefi 2:11–14; NaS 29:39). Satanovi jde o to, „aby všichni lidé byli bídní jako on sám“ (2. Nefi 2:27), a proto se nás on a jeho následovníci snaží odvádět od spravedlivosti. Nejustilovněji brojí proti nejdůležitějším aspektům plánu štěstí Nebeského Otce. Například se snaží zlehčovat Spasitele a kněžství, zpochybňovat moc usmíření, napodobovat zjevení, odvracet naši pozornost od pravdy a popírat osobní zodpovědnost. Snaží se podkopávat rodinu pochybnostmi o správném pohlaví, podněcováním sexuálních vztahů mimo manželství, zesměšňováním manželství a tím, že manželské páry, které by jinak vychovávaly děti ve spravedlivosti, přesvědčuje, aby děti neměly.

Nemusíte se Satanovým pokušením poddávat. Máte v sobě moc volit dobro nebo zlo a vždy můžete usilovat o

Pánovu pomoc prostřednictvím modlitby. (Viz „Pokušení“, strany 106–108.)

Další odkazy: Izaiáš 14:12–17; 1. Nefi 15:23–24; 2. Nefi 2:16–18; Moroni 7:12; NaS 10:5; 29:36–40, 46–47; 76:25–29

Viz také Hřích; Pokušení; Svoboda jednání

Sbor (Viz Církevní správa)

Sedmdesát, sedmdesátník (Viz Církevní správa)

Sedmdesátník-územní autorita (Viz Církevní správa)

Sexuální nemorálnost (Viz Cudnost)

Shromáždění svátosti (Viz Oběť, obětovat; Sabat; Svátost)

Sion

Nauka a smlouvy obsahuje mnoho pasáží, v nichž Pán přikazuje Svatým, aby „[usilovali] o nastolení a utvrzení věci Sionu“ (NaS 6:6; viz také NaS 11:6; 12:6; 14:6).

Slovo *Sion* má v písmech různé významy. Nejobecnější definice tohoto slova je „čistí v srdci“ (NaS 97:21). *Sion* se často takto používá, aby označoval Pánův lid nebo Církev a její kůly (viz NaS 82:14).

Na počátku této dispensace radili vedoucí Církve členům, aby budovali Sion tím, že budou emigrovat do ústředního místa. Dnes nám naši vedoucí radí, abychom budovali Sion tam, kde žijeme. Členové Církve jsou žádáni, aby zůstávali ve své rodné zemi a pomáhali tam utvrdit Církev. Staví se mnoho chrámů, aby Svatí posledních dnů mohli přijímat chrámová požehnání po celém světě.

Slovo *Sion* se také týká konkrétního zeměpisného místa, jak je níže uvedeno:

- Město Enochovo (viz Mojžíš 7:18–21).
- Dávné město Jeruzalém (viz 2. Samuelova 5:6–7; 1. Královská 8:1; 2. Královská 9:28).
- Nový Jeruzalém, který bude postaven v kraji Jackson ve státě Missouri (viz NaS 45:66–67; 57:1–3; Články víry 1:10).

Další odkazy: Izaiáš 2:2–3; 1. Nefi 13:37; NaS 35:24; 39:13; 45:68–71; 59:3–4; 64:41–43; 90:36–37; 97:18–28; 101:16–18; 105:5; 115:5–6; 136:31

Slovo moudrosti

Slovo moudrosti je zákon, který zjevil Pán pro naše fyzické a duchovní blaho. Pán nám v tomto zjevení, které je zaznamenáno v 89. oddíle Nauky a smluv, říká, které potraviny máme jíst a které látky pro naše tělo vhodné nejsou. Za dodržování Slova moudrosti nám slibuje duchovní a fyzická požehnání.

Pán nám ve Slovu moudrosti přikazuje, abychom nepřijímali do svého těla tyto látky:

- Alkoholické nápoje (viz NaS 89:5–7).
- Tabák (viz NaS 89:8).
- Čaj a kávu (viz NaS 89:9; proroci posledních dnů učí, že výraz „horké nápoje“ se týká čaje a kávy).

Pokud lidé záměrně přijímají do svého těla cokoli, co je škodlivé, není to v souladu se Slovem moudrosti. To se zvláště týká drog, které mohou zničit ty, kteří jsou na nich závislí. Naprosto se jim vyhýbejte. Neexperimentujte s nimi. Zneužívání předepisovaných léků vede také k ničivé závislosti.

Pán prohlašuje, že níže uvedené potraviny jsou dobré pro naše tělo:

- Zelenina a ovoce, které máme využívat „s prozíravostí a díkůvzdáním“ (viz NaS 89:10–11).
- Maso „zvířat a ptactva ve vzduchu“, které se má „[užívat] střídmě“ (viz NaS 89:12–13).
- Obilí, jako pšenice, rýže a oves, které jsou „oporou života“ (viz NaS 89:14–17).

Požehnání plynoucí z dodržování Slova moudrosti

Těm, kteří dodrží Slovo moudrosti, Pán slibuje:

„A všichni svatí, kteří pamatují na to, aby zachovávali a činili tato slova, kráčejíce v poslušnosti přikázání, obdrží zdraví v pupku svém a morek pro kosti své;

A naleznou moudrost a veliké poklady poznání, vpravdě skryté poklady;

A poběží, a nebudou znaveni, a budou kráčeti, a nebudou umdlévati.

A já, Pán, jim dávám zaslíbení, že ničící anděl projde kolem nich, jako kolem dětí Izraele, a nezabije je.“ (NaS 89:18–21.)

Překonávání závislosti

Tou nejlepší cestou je zcela se vyhýbat látkám, které Pán ve Slovu moudrosti zakazuje. Jste-li ale na některé z těchto látek závislí, můžete se z této závislosti osvobodit. Závislost můžete překonat osobním úsilím, uschopňující mocí Pánovy milosti, s pomocí členů rodiny a přátel a díky vedení, které můžete obdržet od vedoucích Církve.

Modlete se o pomoc a dělejte vše, co je ve vaší moci, abyste odolávali pokušením, která přicházejí kvůli závislosti. Váš Nebeský Otec si přeje, abyste mohli přijmout požehnání, jež přicházejí díky dodržování Slova moudrosti, a když o to budete upřímně usilovat, bude vás posilovat.

Další odkazy: NaS 49:19–21; 59:15–20; 88:124; 89:1–4

Viz také Pokušení; Poslušnost

Slušnost (Viz Umírněnost)

Služba

Praví učedníci Ježíše Krista si přejí sloužit lidem, mezi nimiž žijí. Spasitel řekl: „Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (Jan 13:35.)

Když jste byli pokřtěni, uzavřeli jste smlouvu, že na sebe vezmete jméno Ježíše Krista. Prorok Alma vysvětloval tuto smlouvu skupině nově obrácených, kteří si přáli být pokřtěni. Všiml si, že jejich přání „přijít do stáda Božího“ zahrnuje ochotu poskytovat smysluplnou službu – „nésti si navzájem břemena svá, aby byla lehká“, „truchliti s těmi, kteří truchlí“ a „utěšovati ty, kteří mají útechy zapotřebí“ (Mosiáš 18:8–9).

Když se snažíte sloužit druhým, vzhlížejte ke Spasiteli jako ke svému příkladu. I když přišel na zem jako Syn Boží, pokorně sloužil všem, kteří byli kolem Něj. Prohlásil: „Já mezi vámi jsem jako ten, kterýž slouží.“ (Lukáš 22:27.)

Spasitel použil podobenství, aby nás naučil důležitosti služby. V tomto podobenství se vrací na zem ve své slávě a odděluje spravedlivé od zlovolných. Spravedlivým říká: „Podťež požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa. Nebo jsem lačněl, a dali jste mi jísti; žíznul jsem, a dali jste mi píti; hostem jsem byl, a přijímali jste mne; Nah, a přioděli jste mne; nemocen jsem byl, a navštívili jste mne; v žaláři jsem seděl, a přicházeli jste ke mně.“ (Matouš 25:34–36.)

Spravedliví, kteří jsou tímto prohlášením zmateni, se ptají: „Pane, kdy jsme tě vídali lačného, a krmili jsme, neb žíznivého, a dávali jsme píti? Aneb kdy jsme tě viděli hostě, a přijali jsme, neb nahého, a přioděli jsme? Aneb kdy jsme tě viděli nemocného neb v žaláři, a přicházeli jsme k tobě?“ (Matouš 25:37–39.)

Pán odpovídá: „Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“ (Matouš 25:40.)

Spasitel vás vyzývá, abyste, když sloužíte druhým, dávali ze sebe samých. Vaše příležitosti jsou v tomto směru neomezené. Každý den vyhledávejte způsoby, jak potěšit něčí srdce, říci laskavé slovo, udělat pro druhé to, co oni sami udělat nemohou, jak se podělit o evangelium. Buďte vnímaví k našeptávání Ducha, který vás bude nabádat ke službě. Zjistíte, že pravým klíčem ke štěstí je pracovat pro štěstí druhých.

Další odkazy: Matouš 22:35–40; 25:41–46; Lukáš 10:25–37; Galatským 5:13–14; Mosiáš 2:17

Viz také Láska; Pravá láska

Smilstvo (*Viz* Cudnost)

Smith, Joseph, ml. (*Viz* Joseph Smith)

Smlouva

Smlouva je posvátná dohoda mezi Bohem a člověkem nebo skupinou lidí. Bůh stanovuje přesné podmínky a slibuje nám, že nám bude žehnat, budeme-li tyto podmínky dodržovat. Když se rozhodneme, že smlouvy zachovávat nebudeme, nemůžeme obdržet požehnání, a v některých případech musíme vytrpět trest jako následek své neposlušnosti.

Všechny spásné obřady kněžství doprovázejí smlouvy. Například když jste byli pokřtěni, učinili jste smlouvu, a pokaždé, když přijímáte svátost, tuto smlouvu obnovujete (viz Mosiáš 18:8–10; NaS 20:37, 77, 79). Jestliže jste obdrželi Melchisedechovo kněžství, učinili jste přísahu a smlouvu kněžství (viz NaS 84:33–44). Chrámové obdarování a pečetící obřad také obsahují posvátné smlouvy.

Vždy pamatujte na smlouvy, které s Pánem uzavíráte, a mějte je v úctě. Pak nebude třeba, aby vám bylo přikazováno ve všem, co děláte (viz NaS 58:26–28). Bude vás inspirovat Duch Svátý a jednání podobné Kristovu bude součástí vaší

podstaty. Tak jak Pán slíbil, „obdržíš zjevení za zjevením, poznání za poznáním, abys mohl znáti tajemství a pokojné věci – to, co přináší radost, to, co přináší život věčný“ (NaS 42:61). Vaší největší nadějí má být to, že se vám dostane posvěcení, které se dostavuje na základě tohoto božského vedení; největší strach máte mít ze ztráty těchto požehnání.

Další odkazy: Jeremiáš 31:31–34; Mosiáš 5; Moroni 10:33; NaS 82:10; 97:8; 98:13–15

Viz také Abrahamova smlouva; Chrámy; Kněžství; Křest; Manželství; Obřady; Svátost

Smrt, duchovní

Duchovní smrt je odloučení od Boha. Písma učí o dvou příčinách duchovní smrti. První příčinou je pád a druhou je naše vlastní neposlušnost.

Prorok Samuel z Knihy Mormonovy učil: „Veškeré lidstvo, jsouc pádem Adamovým odříznuto z přítomnosti Páně, je považováno za mrtvé, jak ve věcech časných, tak ve věcech duchovních“ (Helaman 14:16). Během svého života na zemi jsme odříznuti z Boží přítomnosti. Ježíš Kristus vykupuje usmířením všechny z této duchovní smrti. Samuel svědčil, že Spasitelovo vzkříšení „vykupuje veškeré lidstvo z první smrti – oné duchovní smrti... vizte, vzkříšení Krista vykupuje lidstvo, ano, dokonce veškeré lidstvo, a přivádí je zpět do přítomnosti Páně“ (Helaman 14:16–17). Prorok Lehi učil, že díky usmíření „přijdou všichni lidé k Bohu; pročež, budou státi v přítomnosti jeho, aby jim byli souzeni podle pravdy a svatosti, jež je v něm“ (2. Nefi 2:10).

Další duchovní smrt přichází jako důsledek naší vlastní neposlušnosti. Kvůli svým hříchům jsme nečistí a neschopní přebývat v přítomnosti Boží (viz Římanům 3:23; Alma 12:12–16, 32; Helaman 14:18; Mojžíš 6:57). Ježíš Kristus nabízí usmířením vykoupení z této duchovní smrti, ale pouze tehdy,

když projevujeme víru v Něho, činíme pokání z hříchů a jsme poslušni zásad a obřadů evangelia (viz Alma 13:27–30; Helaman 14:19; Články víry 1:3).

Další odkazy: 1. Nefi 15:33–35; Alma 40:26; 42:23

Viz také Hřích; Pád; Pokání; Poslušnost; Usmíření Ježíše Krista; Víra

Smrt, tělesná

Tělesná smrt je oddělením ducha od smrtelného těla. Tělesnou smrt uvedl na svět Adamův pád (viz Mojžíš 6:48).

Smrt je nezbytnou součástí plánu spasení, který připravil Nebeský Otec (viz 2. Nefi 9:6). Abychom se mohli stát takovými, jako je Věčný Otec, musíme projít smrtí a později odbržet dokonalé vzkříšené tělo.

Když fyzické tělo umírá, duch žije dál. Duchové spravedlivých jsou v duchovním světě „přijati do stavu štěstí, který se nazývá ráj, do stavu odpočnutí, do stavu pokoje, kde budou odpočívati ode všech trápení svých a ode všech starostí a smutku“ (Alma 40:12). Místo, které se nazývá vězení duchů, je vyhrazeno pro ty, „jichž [umírají] v hříších svých, bez znalosti pravdy, nebo v přestupku, zavrhnuvše proroky“ (NaS 138:32). Duchové ve vězení jsou „učeni víře v Boha, pokání z hříchu, zástupnému křtu na odpuštění hříchů, daru Ducha Svatého vkládáním rukou, a všem dalším zásadám evangelia, jež [jsou] nutné, aby znali“ (NaS 138:33–34). Přijmou-li zásady evangelia, činí-li pokání z hříchů a přijmou-li obřady vykonané za ně v chrámech, budou uvítáni v ráji.

Díky usmíření a vzkříšení Ježíše Krista je tělesná smrt pouze dočasná: „Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou.“ (1. Korintským 15:22.) Všickni budou vzkříšeni. To znamená, že duch každé osoby bude opět spojen se svým tělem – „[znovuzřízen] do své vlastní a dokonalé schránky“ a již nebude podléhat smrti (Alma 40:23; viz také Alma 11:44–45).

Pravděpodobně jste zažili bolest, kterou způsobila smrt člena rodiny nebo přítele. Cítit zármutek v takových chvílích je přirozené. Můžeme říci, že truchlení je jedním z nejhlubších projevů lásky. Pán pravil: „Budeš žít s druhými v lásce, natož, že budeš plakati pro ztrátu těch, kteří zemřou.“ (NaS 42:45.) Jedinou možností, jak odejmout bolest od smrti, je odejmout od života lásku.

I když truchlíte kvůli smrti těch, které milujete, můžete získat útěchu díky příslibu vzkříšení a díky ujištění, že rodiny mohou být spolu na věky. Můžete vidět „veliký důvod ke smutku, a také k radosti – ke smutku kvůli smrti a kvůli zničení mezi lidmi a k radosti kvůli světlu Kristovu k životu“ (Alma 28:14; viz také verše 9–13).

Kromě toho, že můžete získat útěchu, když ti, jež máte rádi, umírají, můžete pociťovat pokoj, přestože víte, že nakonec zemřete. Když žijete podle evangelia, můžete mít na paměti Pánův slib: “A stane se, že ti, kteří zemřou ve mně, neokusí smrti, neboť bude pro ně sladká“ (NaS 42:46).

Další odkazy: Izaiáš 25:8; 1. Korintským 15:51–58; 2. Nefi 9:6–15; Mosiáš 16:6–8

Viz také Plán spasení; Ráj; Usmíření Ježíše Krista; Vzkříšení

Sociální péče (*Viz Blaho a sociální péče*)

Souzení (*Viz Posuzování druhých*)

Spasení

Když mluvíte s jinými křesťany, mohou se vás někdy zeptat: „Už jsi byl spasen?“ Ti, kteří tuto otázku pokládají, obvykle mají na mysli to, zda jste již upřímně vyznali (prohlásili), že přijímáte Ježíše Krista jako svého osobního Pána a Spasitele. Když pokládají tuto otázku, dávají tím najevo, že věří slovům, která napsal apoštol Pavel:

„Vyznáš-li ústy svými Pána Ježíše, a srdcem svým uvěříš-li, že jej Bůh vzkřísil z mrtvých, spasen budeš. Srdcem se zajisté věří k spravedlnosti, ale ústy vyznání se děje k spasení.“ (Římanům 10:9–10.)

Odpověď na otázku: „Už jsi byl spasen?“

Slova *spasen* a *spasení* v Římanům 10:9–10 označují smluvní vztah s Ježíšem Kristem. Jsme-li poslušni, máme prostřednictvím tohoto smluvního vztahu zajištěno spasení od věčných následků hříchu. Podle tohoto významu je každý věrný Svatý posledních dnů spasen. Byli jsme obráceni ke znovuzřízenému evangeliu. Prostřednictvím obřadu křtu jsme vstoupili do smluvního vztahu se Spasitelem, berouce Jeho jméno na sebe. Přijímáním svátosti svou smlouvu křtu obnovujeme.

Různé významy slova *spasení*

Termíny *spasen* a *spasení* mají podle nauky Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů různé významy. Na základě těchto významů bude vaše odpověď na otázku „Už jsi byl spasen?“ znít buď „Ano“, nebo „Ano, ale za určitých podmínek.“ Níže uvedená vysvětlení ukazují šest různých významů slova *spasení*.

Spasení od tělesné smrti. Všichni lidé nakonec zemřou. Ale skrze usmíření a vzkříšení Ježíše Krista budou všichni lidé vzkříšeni – spaseni od tělesné smrti. Pavel svědčil: „Jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou.“ (1. Korintským 15:22.)

Spasení od hříchu. Abyste mohli být očištěni od hříchu skrze Spasitelovo usmíření, musíte použít víru v Ježíše Krista, být pokřtěni a obdržet dar Ducha Svatého (viz Skutkové 2:37–38). Jestliže jste byli pokřtěni a jestliže jste obdrželi Ducha

Svatého prostřednictvím příslušné kněžské pravomoci, byli jste již podmínečně od hříchu spaseni. Nebudete úplně spaseni od hříchu, dokud nedokončíte svůj život na zemi a nevytrváte věrně do konce.

Povšimněte si, že nemůžete být spaseni *ve svých hříších*; nemůžete obdržet bezpodmínečné spasení jednoduše tím, že prohlásíte, že věříte v Krista, když víte, že se budete ve zbytku života nevyhnutelně dopouštět hříchů (viz Alma 11:36–37). *Od svých hříchů* můžete být spaseni skrze milost Boží (viz Helaman 5:10–11). Abyste mohli obdržet toto požehnání, musíte používat víru v Ježíše Krista, usilovně dodržovat příkázání, zanechat hříchu a obnovovat své pokání a očištění prostřednictvím obřadu svátosti.

Znovuzrození. Někdy se vás může někdo zeptat, zda jste byli znovuzrozeni. Zásada duchovního znovuzrození se v písmech objevuje často. Nový zákon obsahuje Ježíšovo učení, že se musíme „narodit znovu“ a že pokud nejsme narozeni „z vody a z Ducha, [nemůžeme] vjíti do království Božího“ (Jan 3:3, 5). Toto učení je potvrzeno v Knize Mormonově: „Veškeré lidstvo, ano, muži a ženy, všechny národy, pokolení, jazyky a lidé musejí býti znovuzrozeni; ano, zrozeni z Boha, proměněni z tělesného a padlého stavu svého do stavu spravedlivosti, jsouce Bohem vykoupeni, a státi se syny a dcerami jeho; a tak se stávají novými stvořeními; a pokud tak neučiní, nemohou na žádný způsob zděditi království Boží.“ (Mosiáš 27:25–26.)

Znovuzrození je proces, který nastává poté, co jsme byli pokřtěni a co jsme přijali dar Ducha Svatého. Přichází jako výsledek naší ochoty „vstoupiti do smlouvy s Bohem svým, že budeme činiti vůli jeho a že budeme poslušni příkázání jeho ve všech věcech, jež nám přikáže, po celý zbytek dnů svých“ (Mosiáš 5:5). Poté „srdce... [naše] je změněno vírou ve jméno jeho; tudíž jste z něho zrozeni“ (Mosiáš 5:7). Jestliže jste

byli pokřtěni a přijali jste dar Ducha Svatého se smlouvou, že vezmete na sebe jméno Ježíše Krista, můžete říci, že jste byli znovuzrozeni. A toto znovuzrození můžete obnovovat každý sabat, když přijímáte svátost.

Spasení od nevědomosti. Mnoho lidí žije ve stavu temnoty, protože nepoznali světlo znovuzřízeného evangelia. Jsou „zadržováni před pravdou pouze proto, že nevědí, kde ji nalézt“ (NaS 123:12). Jako členové Pánovy Církve jste od tohoto stavu spasení. Máte znalost o Bohu Otci, o Ježíši Kristu, znáte smysl života, plán spasení a své věčné možnosti. Můžete žít jako učedník Spasitele, který prohlásil: „Já jsem světlo světa. Kdož mne následuje, nebude chodit v temnostech, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8:12.)

Spasení od druhé smrti. Písma někdy hovoří o spasení od druhé smrti. Druhá smrt je konečnou duchovní smrtí – znamená to být odříznut od spravedlivosti a ztratit nárok na místo v některém království slávy (viz Alma 12:32; NaS 88:24). Tato druhá smrt nepřijde, dokud se neuskuteční konečný soud, a bude velmi málo těch, k nimž přijde (viz NaS 76:31–37). Téměř pro každého člověka, který kdy žil na zemi, je zajištěno spasení od druhé smrti (viz NaS 76:40–45).

Věčný život neboli oslavení. Slova *spasen* a *spasení* se v písmech často týkají věčného života neboli oslavení (viz Abraham 2:11). Věčný život znamená znát Nebeského Otce a Ježíše Krista a přebývat s Nimi na věky – zdědit místo v nejvyšším stupni celestiálního království (viz Jan 17:3; NaS 131:1–4; 132:21–24). K tomu, abychom obdrželi tento veliký dar, nestačí jen činit pokání z hříchů a dát se pokřtít a konfirmovat příslušnou kněžskou pravomocí. Muži musejí obdržet Melchisedechovo kněžství a všichni členové Církve musejí učinit posvátné smlouvy v chrámu, včetně věčného sňatku, a dodržovat je.

Používáme-li slovo *spasení* pro označení věčného života, nikdo z nás ve smrtelnosti nemůže říci, že je spasen. Tento slavný dar může přijít pouze po konečném soudu.

Další odkazy: Matouš 10:22; Marek 16:16; Efezským 2:8–10; Jakub 2:14–18; 2. Nefi 25:23, 26; Mosiáš 5:8–15; 3. Nefi 9:21–22; Moroni 10:32–33; Články víry 1:3

Viz také Království slávy; Křest; Milost; Plán spasení; Usmíření Ježíše Krista; Věčný život

Spravedlnost

Spravedlnost je neměnný zákon, který přináší následky za činy. Díky zákonu spravedlnosti získáváte požehnání, když dodržíte Boží přikázání (viz NaS 130:21–22). Zákon spravedlnosti také požaduje, abyste zaplatili za každý hřích, jehož se dopustíte. Vyžaduje, aby žádné nečisté věci nebylo dovoleno přebývat s Bohem (viz 1. Nefi 10:21).

Když Spasitel uskutečnil usmíření, vzal na sebe naše hříchy. Byl schopen „[naplnit] smysl zákona“ (2. Nefi 2:7), protože On sám se podrobil potrestání, které zákon požadoval za naše hříchy. Tím, že to učinil, „[uspokojil] požadavky spravedlnosti“ a poskytl milosrdenství každému, kdo činí pokání a následuje Ho (viz Mosiáš 15:9; Alma 34:14–16). Protože On zaplatil cenu za vaše hříchy, nebudete muset, budete-li činit pokání, vytrpět onen trest (viz NaS 19:15–20).

Další odkazy: 2. Nefi 9:26; Alma 42

Viz také Pokání; Milosrdenství; Usmíření Ježíše Krista

Standardní díla (Viz Písma)

Starší (Viz Kněžství; Melchisedechovo kněžství)

Stát a zákony

Oddíl 134 Nauky a smluv nastiňuje víru Svatých posledních dnů „ohledně pozemských vlád a zákonů všeobecně“ (NaS 134, záhlaví oddílu). Tento oddíl obsahuje následující prohlášení:

„Věříme, že vlády byly ustanoveny Bohem k prospěchu člověka; a že on činí lidi zodpovědnými za jejich činy ve vztahu k nim, jak při vytváření zákonů, tak při spravování záležitostí ohledně nich pro dobro a bezpečí společnosti...

Věříme, že všichni lidé jsou povinni udržovat a podporovat příslušnou vládu, kde přebývají, zatímco jsou chráněni ohledně svých přirozených a nezadatelných práv skrze zákony takové vlády; a že pobuřování a vzpoura jsou nevhodné pro každého občana takto chráněného a mají být podle toho trestány; a že všechny vlády mají právo nařizovat takové zákony, které jsou podle jejich vlastního úsudku pokládány za nejlepší, aby zabezpečily veřejný zájem; zároveň však mají považovat za posvátnou svobodu svědomí.

Věříme, že každý člověk má být ctěn ve svém postavení, i vládci a veřejní zástupci jako takoví, protože jsou ustanoveni na ochranu nevinných a k potrestání provinilých; a že všichni lidé jsou povinováni zákonu vážností a úctou, protože by mír a soulad byly bez nich nahrazeny anarchií a hrůzou; lidské zákony byly ustanoveny za výhradním účelem usměrňování našich zájmů jako jednotlivců a národů, mezi člověkem a člověkem; a božské zákony jsou dávány z nebe předepisující pravidla ohledně duchovních záležitostí, pro víru a uctívání, a z obojích se bude člověk zodpovídati svému Tvůrci.“ (NaS 134:1, 5–6.)

Jeden základní důvod pro oddělení církve a státu je dán zodpovědností vlády zaručovat svobodu náboženství. Proroci posledních dnů tuto zásadu podporují, tak jak to uvádí jedenáctý článek víry: „Domáháme se výsady uctívati

Všemohoucího Boha podle příkazů svého vlastního svědomí a dopřáváme všem lidem stejnou výsadu, nechť uctívají jakkoli, kdekoli nebo cokoli si vyvolí.“ Církev, v souladu se zásadou týkající se oddělení církve a státu, nepreferuje žádnou politickou stranu ani kandidáta. Nedovoluje, aby se její budovy a zařízení používaly k politickým účelům. Církev se nezapojuje do politických záležitostí, ledaže by se týkaly morálních otázek. V tom případě se k tomu Církev nezřídka otevřeně vyjádří.

I když Církev zůstává politicky neutrální, církevní vedoucí povzbuzují jednotlivé členy, aby se angažovali jako občané. Jako Svatí posledních dnů máte rozumět tomu, kde je v zemi, v níž žijete, vaše místo a jaký je váš postoj. Získávejte vědomosti o historii, dědictví a zákonech země. Máte-li příležitost volit a podílet se na správě své země, aktivně se zapojte a podporujte a braňte zásady pravdy, spravedlivosti a svobody.

Další odkazy: NaS 98:10; Články víry 1:12

Stvoření

Ježíš Kristus, pod vedením Nebeského Otce, stvořil nebe a zemi (viz Mosiáš 3:8; Mojžíš 2:1). Z písem zjevených prorokem Josephem Smithem víme, že Pán, když tvořil, organizoval prvky, které již existovaly (viz Abraham 3:24). Nestvořil svět „z ničeho“, jak někteří lidé věří.

Písma také učí, že Adam byl „[prvním člověkem] ze všech lidí“ (Mojžíš 1:34). Bůh stvořil Adama a Evu ke svému vlastnímu obrazu a k obrazu svého Jednorozeného (viz Mojžíš 2:26–27).

Stvoření je nedílnou částí plánu spasení, který připravil Nebeský Otec. To každému z nás dává příležitost přijít na zem, kde obdržíme fyzické tělo a používáme svobodu jednání. V předsmrtné radě Bohů bylo učiněno následující prohlášení:

„Půjdeme dolů, neboť je tam prostor, a vezmeme z těchto látek a učiníme zemi, na níž tito budou moci přebývat; A budeme je tím zkoušet, abychom viděli, budou-li činiti všechny věci, jež jim Pán, jejich Bůh, přikáže“ (Abraham 3:24–25).

Vy jste duchovní děti Boží a vaše tělo je stvořeno k Jeho obrazu. Abyste vyjádřili vděčnost za tato požehnání, můžete pečovat o své tělo tak, že budete dodržovat Slovo moudrosti a další přikázání týkající se vašeho duchovního a fyzického zdraví (viz NaS 89; viz také NaS 88:124). Můžete také projevovat úctu ostatním lidem jako dětem Božím.

Jako ti, kteří se těší ze všech krás stvoření, můžete pečovat o zem a pomáhat ji uchovat pro budoucí generace.

Další odkazy: Genesis 1–2; Židům 1:1–2; 1. Nefi 17:36; NaS 38:1–3; 59:16–20; Mojžíš 1–3; Abraham 4–5

Viz také Bůh Otec; Ježíš Kristus; Plán spasení

Svätost

Ježíš Kristus se večer před svým ukřižováním sešel se svými apoštoly a zavedl svátost. „A vzav chléb, a díky činiv, lámal a dal jim, řka: To jest tělo mé, kteréž se za vás dává. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když bylo po večeři, řka: Tento kalich jest ta nová smlouva v mé krvi, kteráž se za vás vylévá.“ (Lukáš 22:19–20.) Po svém vzkříšení zavedl svátost mezi Nefity (viz 3. Nefi 18:1–11).

Dnes přijímáme chléb a vodu na památku smírné oběti Ježíše Krista. Tento obřad je základní součástí našeho uctívání a našeho duchovního rozvoje. Čím více přemítáme o jeho důležitosti, tím posvátnějším se pro nás stává.

Pamatujte na Spasitele a na Jeho usmíření

Svätost vám poskytuje příležitost k tomu, abyste si s vděčností připomněli život, službu a usmíření Syna Božího.

Nalámaným chlebem si připomínáte Jeho tělo. Můžete myslet na Jeho fyzické utrpení – obzvláště na Jeho utrpení na kříži. Můžete si připomínat, že skrze Jeho milosrdenství a milost budou všichni lidé vzkříšeni a budou mít příležitost získat věčný život s Bohem.

Kalíšek vody vám připomíná, že Spasitel proléval svou krev při nesmírném duchovním utrpení a v nesmírných mukách, což započalo v zahradě Getsemany. Tam řekl: „Smutnáť jest duše má až k smrti.“ (Matouš 26:38.) Podrobil se vůli Otce a trpěl více, než jsme schopni pochopit: „Krev [tekla] z každého póru, tak veliká [byla] úzkost jeho pro zlovolnost a ohavnosti lidu jeho.“ (Mosiáš 3:7.) Můžete si připomínat, že Ježíš Kristus prolitím své krve spasil vás a všechny další lidi od následků toho, co se v písmech nazývá „původní vina“ Adamaova přestupku. (Mojžíš 6:54.) Můžete si připomínat, že také trpěl za hříchy, trápení a bolesti všech dětí Nebeského Otce a že zajistil odpuštění hříchů pro ty, kteří činí pokání a žijí podle evangelia (viz 2. Nefi 9:21–23).

Obnovujte smlouvy a zaslíbená požehnání

Když přijímáte svátost, dosvědčujete Bohu, že budete pamatovat na Jeho Syna nejen během krátké chvíle onoho posvátného obřadu. Slibujete, že na Něj budete pamatovat vždy. Dosvědčujete, že jste ochotni vzít na sebe jméno Ježíše Krista a že budete dodržovat Jeho příkázání. Tím, že přijímáte svátost a činíte tyto závazky, obnovujete svou smlouvu křtu (viz Mosiáš 18:8–10; NaS 20:37).

Když dodržujete smlouvu křtu, získáváte velká požehnání. Když ji obnovujete, Pán obnovuje zaslíbené odpuštění vašich hříchů. Očištění od hříchu jste schopni „vždy míti jeho Ducha, aby byl s [vámi]“ (NaS 20:77). Stálé společenství Ducha je jedním z největších darů, které můžete obdržet ve smrtelnosti. Duch vás bude doprovázet po cestách spravedlivosti a

pokoje a povede vás k věčnému životu s vaším Nebeským Otcem a s Ježíšem Kristem.

Bud'te hodni přijímat svátost

Každý týden, když se připravujete na svátost, věnujte čas tomu, abyste prozkoumali svůj život a činili pokání z hříchů. K tomu, abyste mohli přijímat svátost, nemusíte být dokonalí, ale máte mít v srdci ducha pokory a pokání. Na tento posvátný obřad se máte každý týden připravovat se srdcem zlomeným a s duchem zkroušeným (viz 3. Nefi 9:20).

Přístupujete-li ke svátosti s úctou a s vážností, kterou si tento obřad zaslouží, stává se každotýdenní příležitostí pro introspekci, pokání a znovuzasvěcení – zdrojem síly a stále připomínky Spasitelova usmíření.

Další odkazy: 1. Korintským 11:23–29; Moroni 4–5; NaS 20:75–79; 27:2

Viz také Smlouva; Usmíření Ježíše Krista

Svědectví

Svědectví je duchovní potvrzení dávané Duchem Svatým. Základem svědectví je poznání, že Nebeský Otec žije a že nás miluje; že Ježíš Kristus žije, že je Synem Božím a že uskutečnil nekonečné usmíření; že Joseph Smith je prorokem Božím, který byl povolán, aby znovuzřídil evangelium; že jsme i v dnešní době vedeni žijícím prorokem; a že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je Spasitelovou pravou Církví na zemi. Svědectví postavené na tomto základě roste a obsáhne všechny zásady evangelia.

Získejte svědectví a posilujte ho

Jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů máte posvátnou možnost a zodpovědnost získat své vlastní svědectví. Jakmile jste svědectví získali, máte povinnost ho

celý život vyživovat. Vaše štěstí v tomto životě i během celé věčnosti závisí hlavně na tom, zda jste „udatní ve svědectví o Ježíšovi“ (NaS 76:79; viz také verše 51, 74, 101). Když usilujete o získání a posilování svědectví, pamatujte na tyto zásady:

Vaše úsilí získat svědectví začíná spravedlivou a upřímnou touhou. Váš Nebeský Otec vám bude žehnat podle spravedlivé touhy vašeho srdce a podle vašeho úsilí činit Jeho vůli. Když Alma učil skupinu lidí, kteří ještě neměli svědectví o evangeliu, řekl jim: „Jestliže probudíte a povzbudíte své schopnosti, až tak, abyste vyzkoušeli slova má a abyste uplatnili trochu víry, ano, nemůžete-li činiti ničeho více, nežli si přáti, abyste uvěřili, nechte toto přání v sobě působiti, dokud neuvěříte tak, abyste mohli dopřáti místa části slov mých.“ (Alma 32:27.)

Svědectví přichází prostřednictvím tichého vlivu Ducha Svatého. Účinek svědectví může být zázračný a může změnit život, ale dar svědectví obvykle přichází jako tiché ujištění bez nápadných projevů Boží moci. Dokonce i Alma, jehož navštívil anděl a jenž viděl Boha sedícího na trůnu, se musel postit a modlit, aby mohl obdržet svědectví prostřednictvím moci Ducha Svatého (viz Alma 5:45–46; 36:8, 22).

Vaše svědectví poroste postupně prostřednictvím získaných zkušeností. Nikdo nemůže obdržet úplné svědectví najednou. Vaše svědectví poroste prostřednictvím zkušeností, které budete získávat. Bude se zvětšovat tak, jak budete projevovat ochotu sloužit v Církvi v jakémkoli povolání. Poroste, když se rozhodnete dodržovat přikázání. Když budete pozvedat a posilovat druhé, uvidíte, že se vaše svědectví bude prohlubovat. Když se budete postit a modlit, studovat písmo, navštěvovat církevní shromáždění a naslouchat svědectví druhých, budete požehnáni inspirujícími okamžiky, které budou upevňovat vaše svědectví. Takové chvílky budou přicházet během vašeho života, když se budete snažit žít podle evangelia.

Vaše svědectví poroste, když ho budete sdílet s druhými. Sdílejte svědectví a nečekejte na to, až bude dokonalé. Když

budete sdílet svědectví s druhými, bude to mít vliv na prohlubování vašeho svědectví. Vskutku zjistíte, že když budete dávat ze svého svědectví, vrátí se vám to – s přídatkem.

Vydávejte svědectví

Na postním a svědeckém shromáždění a při rozhovorech se členy rodiny a s přáteli můžete pocítit nabádání podělit se o svědectví. V takových situacích pamatujte na to, že nemusíte přednést dlouhou, působivou řeč. Vaše svědectví bude nejmocnější, když stručně a upřímně vyjádří vaše přesvědčení o Spasiteli, o Jeho učení a o znovuzřízení. Modlete se o vedení a Duch vám pomůže poznat, jak vyjádřit pocity, které máte v srdci. Když budete druhým umožňovat, aby se těšili z naděje a z jistoty, kterou Pán dává vám, poznáte velikou radost.

Další odkazy: Jan 7:17; 1. Korintským 2:9–14; Jakub 1:5–6; Moroni 10:3–5; NaS 6:22–23; 62:3; 88:81

Viz také Bůh Otec; Duchovní dary; Duch Svátý; Modlitba; Půst a postní oběti; Usmíření Ježíše Krista; Zjevení

Svědomy

Všichni lidé se rodí se schopností rozlišovat mezi správným a špatným. Tato schopnost, která se nazývá svědomí, je projevem světla Kristova (viz Moroni 7:15–19).

Vaše svědomí je ochranou, jež vám pomáhá vyhnout se situacím, které jsou duchovně škodlivé. Když jste poslušni příkázání a když se spravedlivě rozhodujete, pociťujete klid svědomí.

Když hřešíte, pociťujete výčitky nebo vinu, stejně jako cítíte fyzickou bolest, když jste zraněni. Je to přirozená reakce vašeho svědomí na hřích, a to vás může vést k pokání.

Pokání a odpuštění obnovuje klid vašeho svědomí. Naopak ignorujete-li své svědomí a nečiníte-li pokání, vašemu

svědomí to ublíží, jako by bylo popáleno rozžhaveným železem (viz 1. Timoteovi 4:2).

Učte se řídit se svým svědomím. To je důležitá součást používání svobody jednání. Čím lépe se řídíte svým svědomím, tím více sílí. Citlivé svědomí je znakem zdravého ducha.

Další odkazy: Mosiáš 4:1–3; NaS 84:45–47

Viz také Pokušení; Poslušnost; Světlo Kristovo; Svoboda jednání

Světlo Kristovo

Světlo Kristovo „vychází z přítomnosti Boží, aby naplnilo nesmírnost prostoru“. Je to „světlo, které je ve všech věcech, které dává život všem věcem, které je zákonem, jímž jsou všechny věci řízeny“ (NaS 88:12–13; viz také verše 6–11). Tato moc ovlivňuje k dobrému život všech lidí (viz Jan 1:9; NaS 93:2). V písmech se někdy o světle Kristově mluví jako o Duchu Páně, Duchu Božím, Duchu Kristově nebo světle života.

Světlo Kristovo se nemá zaměňovat za Ducha Svatého. Není bytostí jako Duch Svatý. Jeho vliv vede lidi k tomu, aby hledali pravé evangelium, aby byli pokřtěni a přijali dar Ducha Svatého (viz Jan 12:46; Alma 26:14–15).

Svědomí je projev světla Kristova, umožňující nám rozuzlovat dobré od zlého. Prorok Mormon učil: „Duch Kristův je dán každému člověku, aby mohl rozeznávat dobro od zla; pročez, ukazují vám způsob, jak souditi; neboť každá věc, která vyzývá činiti dobro a přesvědčuje věřiti v Krista, je vyslána mocí a darem Krista; pročez můžete věděti s dokonalým poznáním, že je od Boha... A nyní, bratří moji, vzhledem k tomu, že znáte světlo, kterým můžete souditi, kteréžto světlo je světlo Kristovo, hleďte, abyste nesoudili nesprávně; neboť stejným soudem, jakým soudíte vy, budete také souzeni.“ (Moroni 7:16, 18.)

Další odkazy: Jan 8:12; Alma 28:14

Viz také Duch Svatý; Svědomí

Svoboda jednání

Váš Nebeský Otec vám dal svobodu jednání, schopnost volit a jednat sami za sebe. Svoboda jednání je v plánu spasení nezbytná. Bez ní byste nebyli schopni se učit, dělat pokroky nebo následovat Spasitele. S ní jste „svobodni, [abyste] si zvolili svobodu a věčný život skrze velikého Prostředníka všech lidí, nebo [abyste] si zvolili zajetí a smrt podle zajetí a moci ďáblovy“ (2. Nefi 2:27).

Měli jste moc volit si dokonce ještě předtím, než jste se narodili. Nebeský Otec v předsmrtné radě na nebesích předložil svůj plán, který zahrnoval zásadu svobody jednání. Lucifer se vzbouřil a „snažil se zničit svobodu jednání člověka“ (Mojžíš 4:3). Následkem toho byla Luciferovi a všem těm, kteří ho následovali, odepřena výsada obdržet smrtelné tělo. Vaše přítomnost na zemi potvrzuje, že jste použili svobodu jednání, abyste následovali Nebeského Otce.

Svobodu jednání máte i ve smrtelnosti. To, jak tohoto daru používáte, určuje, zda budete šťastní nebo nešťastní v tomto životě i v životě, který přijde. Máte svobodu volit a jednat, ale nemáte svobodu v tom, abyste si zvolili následky svých činů. Následky nemusejí být bezprostřední, ale budou vždy následovat. Volit si dobro a spravedlivost vede ke štěstí, pokoji a věčnému životu, kdežto volit si hřích a zlo vede nakonec k zármutku a neštěstí.

Jste zodpovědní za rozhodnutí, která činíte. Nemůžete obviňovat okolnosti, svou rodinu nebo přátele, pokud se rozhodnete nedodržovat Boží přikázání. Jste děti Boží a máte velkou moc. Máte schopnost zvolit si spravedlivost a štěstí bez ohledu na okolnosti, v nichž se nacházíte.

Jste také zodpovědní za rozvíjení schopností a talentů, které vám Nebeský Otec dal. Jste Mu zodpovědní za to, jak nakládáte se svými schopnostmi a jak využíváte čas. Nepromrhejte svůj čas. Buďte ochotni pracovat pilně. Rozhodněte se, že budete dělat mnoho dobra ze své vlastní svobodné vůle.

Štěstí

Další odkazy: Deuteronomium 11:26–28; 30:15–20; Jozue 24:14–15; 2. Nefi 2; Helaman 14:30–31; NaS 58:26–28; 101:78

Viz také Plán spasení; Pokušení; Poslušnost

Štěstí

Když prorok Lehi svědčil o Božích věčných záměrech, učil: „Lidé jsou, aby mohli mít radost“ (2. Nefi 2:15, 25).

Nebeský Otec si přeje, abychom našli pravé, trvalé štěstí. Naše štěstí je záměrem všech požehnání, která nám dává – nauk evangelia, příkázání, kněžských obřadů, rodinných vztahů, proroků, chrámů, krás stvoření, a dokonce i příležitosti procházet protivenstvím. Jeho plán pro naše štěstí se často nazývá „veliký plán štěstí“ (Alma 42:8). Poslal svého milovaného Syna, aby uskutečnil usmíření, abychom mohli být šťastní v tomto životě a abychom mohli obdržet plnost radosti ve věčnostech.

Mnoho lidí se snaží najít štěstí a naplnění smyslu života v činnostech, které jsou v rozporu s Pánovými příkázáními. Když ignorují plán, který pro ně Bůh připravil, zavrhnou jediný zdroj skutečného štěstí. Podvolují se ďáblu, který „se snaží, aby všichni lidé byli bídní jako on sám“ (2. Nefi 2:27). Nakonec poznávají, že slova, kterými Alma varoval svého syna Koriantona, jsou pravdivá: „Zlovolnost nikdy nebyla štěstím.“ (Alma 41:10.)

Další v životě usilují jen o to, aby si užívali zábavy. Když se to stane jejich hlavním cílem, dovolují, aby je dočasné potěšení odvedlo od trvalého štěstí. Okrádají se o trvalou radost z duchovního růstu, ze služby a z pilné práce.

Když usilujete o to, abyste byli šťastní, pamatujte na to, že jedinou cestou ke skutečnému štěstí je žít podle evangelia. Když se budete snažit dodržovat příkázání, když se budete modlit o sílu, když budete činit pokání z hříchů, když se budete účastnit prospěšných činností a poskytovat smysluplnou

službu, najdete věčné štěstí, které je plné pokoje. Naučíte se užívat si zábavy v mezích stanovených milujícím Otcem v nebi.

Vaše štěstí může být nakažlivé. Když vás budou druzí pozorovat, možná získají přání poznat zdroj vaší radosti. Potom i oni budou moci zažít radost, která přichází životem podle evangelia Ježíše Krista.

Další odkazy: Žalmy 35:9; 2. Nefi 5:27; Mosiáš 2:41; 3. Nefi 17:18–20; 4. Nefi 1:15–16; NaS 18:10–16

Viz také Misionářská práce; Plán spasení; Služba

Tabák (*Viz Slovo moudrosti*)

Telestiální království (*Viz Království slávy*)

Terestriální království (*Viz Království slávy*)

Tetování

Proroci posledních dnů jsou důrazně proti tetování těla. Ti, kteří nedbají na tuto radu, projevují nedostatek úcty k sobě a k Bohu. Apoštol Pavel učil o tom, jak je naše tělo významné, a o nebezpečí, jež nám hrozí, když ho záměrně poskvřujeme: „Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží v vás přebývá? Jestližeť kdo chrámu Božího poskvřuje, tohoť zatratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy.“ (1. Korintským 3:16–17.)

Máte-li tetování, nosíte na sobě stálou připomínku chyby, kterou jste učinili. Možná byste mohli zvážit jeho odstranění.

Viz také Piercing

Týrání (*Viz Zneužívání a týrání*)

Úcta

Mít k někomu úctu znamená hluboce si ho vážit a projevovat mu lásku. Máte-li uctivý postoj vůči Bohu, ctíte Ho, vyjadřujete Mu vděčnost a jste poslušni Jeho příkázání.

Máte být uctiví ve svém chování i ve svém postoji. Uctivé chování zahrnuje modlitbu, studium písem, půst a placení desátků a obětí. Patří k němu i cudné oblékání a slušná řeč. Hloubka vaší úcty se pozná podle hudby a další zábavy, kterou si vybíráte, a podle toho, jak mluvíte o posvátných věcech a jak se oblékáte, když navštěvujete církevní shromáždění a chrám, a jak se na těchto místech chováte. Když sloužíte druhým lidem a když s nimi jednáte laskavě a uctivě, projevujete Pánovi úctu.

Když se bude vaše úcta prohlubovat, všimnete si, že ve vašem životě probíhají tiché proměny. Pán bude na vás hojněji vylévat svého Ducha. Budete méně sužováni problémy a budete méně mateni. Budete schopni přijímat zjevení, které vám bude pomáhat řešit osobní a rodinné problémy.

Úcta vás přivádí blíže k Bohu, a obdobně neúcta vyhovuje záměrům protivníka. Satan vás bude pokoušet, abyste následovali světový trend, který směřuje ke stále většímu hluku, prožitku a nesváru a k menší míře zdrženlivosti a tiché důstojnosti. On se bude, podobně jako velitel připravující se na vojenskou invazi, snažit zablokovat komunikační kanály mezi vámi a Pánem. Mějte se před jeho taktikou na pozoru a snažte se být uctivými ve všem, co děláte.

Další odkazy: Leviticus 26:2; Žalmy 89:5–7; Židům 12:28; NaS 59:21; 63:61–62, 64; 109:21

Viz také Modlitba; Uctívání; Umírněnost; Vděčnost; Víra; Zjevení

Uctívání

Uctívat Boha znamená projevovat Mu lásku, úctu, oddanost a sloužit Mu. Pán přikázal Mojžišovi: „Uctívej Boha,

neboť pouze jemu budeš sloužiti.“ (Mojžíš 1:15.) V této dispensaci přikázal: „Milovati budeš Pána Boha svého celým svým srdcem, celou svou mocí, myslí a silou; a ve jménu Ježíše Krista mu budeš sloužiti.“ (NaS 59:5.) Pokládáte-li nějakou osobu nebo věc za důležitější než lásku Boží, dopouštíte se falešného uctívání neboli modlářství (viz Exodus 20:3–6).

Modlitba je jedním způsobem, jímž můžete uctívat Otce. Alma učil svého syna Helamana: „Volej k Bohu o veškerou podporu svou; ano, nechť veškerá konání tvá jsou pro Pána, a ať jdeš kamkoli, nechť je to v Pánu; ano, nechť veškeré myšlenky tvé směřují k Pánu; ano, nechť náklonnost srdce tvého ulpí na Pánovi na věky.“ (Alma 37:36.)

Svá církevní shromáždění máte navštěvovat v duchu uctívání. Pán přikázal: „Aby ses mohl plněji uchovati neposkvřeným od světa, půjdeš do domu modlitby a budeš přinášeti svátosti své v můj svatý den; neboť vpravdě toto je den určený ti k tomu, aby sis odpočinul od prací svých a projevil oddanost svou Nejvyššímu;“ (NaS 59:9–10).

I to, že se podílíte na kněžských obřadech, je součástí vašeho uctívání. Když uctivě přijímáte svátost a navštěvujete chrám, pamatujete na svého Nebeského Otce, uctíváte Ho a vyjadřujete svou vděčnost za Jeho Syna, Ježíše Krista.

Kromě toho, že projevujete vnější formy uctívání, postoj uctívání vás má naplňovat, ať jdete kamkoli a ať děláte cokoli. Alma učil této zásadě skupinu lidí, kteří byli vypuzeni ze svého místa pro uctívání. Pomohl jim pochopit, že pravé uctívání není omezeno na jeden den v týdnu (viz Alma 32:11). Když k této skupině lidí mluvil Amulek, Almův společník, povzbuzoval je, aby „uctívali Boha, ať [jsou] na jakémkoli místě, v duchu a v pravdě“ (Alma 34:38).

Další odkazy: Žalmy 95:6–7; Mosiáš 18:25; Alma 33:2–11; NaS 20:17–19, 29; Články víry 1:11

Viz také Bůh Otec; Láska; Modlitba; Půst a postní oběti; Sabat

Ukřižování (Viz Usmíření Ježíše Krista; Kříž)

Umírněnost

Umírněnost je postoj pokory a slušnosti v oblékání, v upravenosti, ve způsobu vyjadřování a v chování. Jste-li umírnění, nepřitahujete na sebe nepatřičnou pozornost. Místo toho se snažíte „[oslavovat]... Boha tělem svým i duchem svým“ (1. Korintským 6:20; viz také verš 19).

Nejste-li si jisti tím, zda to, jak jste oblečeni nebo upraveni, je cudné, zeptejte se sami sebe: „Cítil bych se takto dobře, kdybych se nacházel v přítomnosti Páně?“ Podobnou otázku si můžete položit také ohledně své řeči a svého chování: „Říkal bych takováto slova nebo choval bych se takto, kdyby zde byl Pán?“ Čestné odpovědi na tyto otázky vás mohou vést k tomu, abyste udělali ve svém životě důležité změny. Níže uvedené informace vám budou pomáhat ve snaze o umírněnost.

Oblékání a úprava vzhledu

Proroci nám vždy radili, abychom se oblékali cudně. Tato rada je založena na skutečnosti, že lidské tělo je Boží posvátné stvoření. Mějte své tělo v úctě jako dar Boží. Tím, jak se oblékáte a jak dbáte o svůj vzhled, ukazujete Pánovi, že víte, jak drahocenné je vaše tělo.

Vaše oblečení vyjadřuje, kdo jste. Vaše oblečení o vás mnohé vypovídá a ovlivňuje to, jak jednáte vy i jiní. Když jste pěkně upraveni a cudně oblečeni, můžete se těšit ze společenství Ducha a mít dobrý vliv na ty, kteří jsou kolem vás.

Stěžejní součástí příkazu, abychom se oblékali cudně, je porozumění tomu, že moc plození, schopnost přivádět děti na svět, je posvátná. Je přikázáno, že se tato moc má používat pouze mezi manželem a manželkou. Odhalující a sexuálně vyzývavé oblečení, k němuž patří krátké šortky a sukně, přiléhavé oblečení a trička, která nezakrývají břicho, může

podněcovat touhy a jednání, která porušují Pánův zákon cudnosti.

Kromě toho, že se budete vyhýbat oblečení, které je odhalující, máte se také vyvarovat extrémům v oblékání, ve vzhledu a v účesu. Pečlivě se oblékejte, dbejte o svůj zevnějšek a o způsoby chování, buďte vždy upravení a čistí, vyvarujte se nedbalého vzezření a nepatřičné neformálnosti. Nehyžděte si tělo tetováním a piercingem. Ženy, chcete-li mít propíchnuté uši, noste pouze jeden pár nenápadných náušnic.

Zachovávejte za všech okolností vysoká měřítká cudnosti. Nesnižujte svá měřítká kvůli tomu, abyste upoutali pozornost na své tělo nebo abyste se snažili získat uznání druhých. Praví učedníci Ježíše Krista zachovávají Pánova měřítká bez ohledu na všeobecně přijímané chování a způsob oblékání nebo bez ohledu na nátlak druhých.

Řeč a chování

Vaše řeč a chování jsou, podobně jako vaše oblékání a upravenost, výrazem vašeho charakteru. Vaše slova a činy mohou mít významný vliv na vás i na druhé. Vyznačujte se čistou, pozitivní a povznášející řečí a skutky, jež přináší těm, kteří jsou kolem vás, štěstí. Vaše úsilí o umírněnost ve slově a v činech povede k tomu, že získáte větší míru vedení a útěchy od Ducha Svatého.

Vyvarujte se nečisté a oplzlé řeči a nedbalému a neuctivému používání jména Páně, což je ve světě tak běžné. Odolejte jakémukoli pokušení podílet se na výstředním nebo nevhodném chování. Neuctivá povaha takového jazyka a chování omezuje vaši schopnost přijmout tiché nabádání Ducha Svatého.

Další odkazy: NaS 42:40–41; Články víry 1:13

Viz také Cudnost; Neuctivost (rouhání); Piercing; Tetování

Usmíření Ježíše Krista

Slovo *usmířiti* znamená urovnat nebo znovuuvést do souladu. Usmířením, které vykonal Ježíš Kristus, můžeme být smířeni s naším Nebeským Otcem (viz Římanům 5:10–11; 2. Nefi 25:23; Jákob 4:11). Jednou budeme moci přebývat v Jeho přítomnosti na věky, byvše „[učinění] dokonalými skrze Ježíše“ (viz NaS 76:62, 69).

Ježíš Kristus „byl připraven od založení světa, [aby] vykoupil lid svůj“ (Eter 3:14). Nebeský Otec v předsmrtném duchovním světě předložil věčný plán spasení, který vyžadoval nekonečné a věčné usmíření. Předsmrtný Ježíš, tehdy známý jako Jehova, pokorně prohlásil, že bude činit vůli Otce pro naplnění plánu spasení (viz Mojžíš 4:2). A tak byl předustanoven, aby uskutečnil usmíření – aby přišel na zem, vytrpěl trest za naše hříchy, zemřel na kříži a byl vzkříšen. Stal se „[Beránkem zabitým] od počátku světa“ (Zjevení 13:8; viz také 1. Petrova 1:19–20; Mojžíš 7:47).

Usmíření je vrcholným projevem lásky, kterou k nám Nebeský Otec chová (viz Jan 3:16). Je také největším projevem Spasitelovy lásky k Otci a k nám (viz Jan 14:28–31; 15:9–13; 1. Janova 3:16; NaS 34:3; 138:1–4).

Naše potřeba usmíření

Všichni lidé jakožto potomci Adama a Evy dědí to, co způsobil pád. My všichni procházíme duchovní smrtí, což je odloučení z přítomnosti Boží, a my všichni jsme podrobeni časné smrti, což je smrt fyzického těla (viz Alma 42:6–9; NaS 29:41–42).

Ve svém padlém stavu jsme vystaveni protivenství a pokušení. Když se poddáváme pokušení, vzdalujeme se Bohu a nedosahujeme Jeho slávy (viz Římanům 3:23).

Věčná spravedlnost vyžaduje, aby to, co způsobil pád, působilo i nadále a abychom byli trestáni za svá vlastní

provinění. Kdyby nebylo uskutečněno usmíření, duchovní a časná smrt by vložila mezi nás a Boha nepřekonatelnou bariéru. Protože nemůžeme spasit sami sebe od pádu a od svých hříchů, byli bychom na věky odděleni od Nebeského Otce, neboť „žádná nečistá věc... nemůže přebývat... v přítomnosti jeho“ (Mojžíš 6:57).

Jediný způsob, jak můžeme být spaseni, je ten, že nás zachrání někdo jiný. Potřebujeme někoho, kdo uspokojí požadavky spravedlnosti – kdo se postaví na naše místo, aby vzal na sebe břemeno pádu a zaplatil cenu za naše hříchů. Ježíš Kristus vždy byl a je tím jediným, kdo je schopen učinit takovou oběť.

Ježíš Kristus, naše jediná naděje

Spasitel byl již od doby, která předcházela stvoření země, naší jedinou nadějí na „pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde.“ (NaS 59:23.)

Pouze On měl moc položit svůj život a vzít si ho zpět. Po své smrtelné matce Marii zdědil schopnost zemřít. Po svém nesmrtelném Otci zdědil moc přemoci smrt. Prohlásil: „Jakož Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život v samém sobě.“ (Jan 5:26.)

Pouze On nás může vykoupit z našich hříchů. Bůh Otec mu dal tuto moc (viz Helaman 5:11). Spasitel byl schopen přijmout tuto moc a uskutečnit usmíření, protože se uchoval neposkrvněný hříchem: „Vytrpěl pokušení, ale nedbal jich.“ (NaS 20:22.) Protože žil dokonalým, bezhříšným životem, požadavky spravedlnosti na Něj neměly nárok. Protože měl moc vykoupení a protože neměl žádný dluh vůči spravedlnosti, mohl zaplatit dluh za ty, kteří činí pokání. Může říci:

„Otče, viz utrpení a smrt toho, který žádného hříchu neučinil, v němž se ti dobře zalíbilo; viz krev Syna svého, jež byla prolita, krev toho, kterého jsi dal, abys ty sám mohl být oslaven;

Pročež, Otče, ušetři těchto bratří mých, kteří věří ve jméno mě, aby mohli přijít ke mně a mítí věčný život.“ (NaS 45:4–5.)

Skutečně, „nebude dáno žádného jiného jména ani žádné jiné cesty ani prostředku, jímž k dětem lidským může přijít spasení, pouze ve jménu a skrze jméno Krista, Pána Všemocného“ (Mosiáš 3:17).

Smírná oběť

K Ježíšově smírné oběti došlo v zahradě Getsemany a na kříži na Kalvárii. V Getsemanech se podrobil vůli Otce a začal brát na sebe hříchy všech lidí. Poodhalil nám, co prožíval, když platil cenu za naše hříchy:

„Já, Bůh, jsem vytrpěl tyto věci za všechny, aby oni nemuseli trpět, jestliže budou činiti pokání;

Ale jestliže nebudou činiti pokání, musejí trpět stejně jako já;

Kteréžto utrpení způsobilo mně, dokonce Bohu, největšímu ze všech, že jsem se chvěl bolestí a krvácel v každém póru a trpěl v těle i v duchu – a přál jsem si, abych nemusel pít ten hořký kalich a mohl se stáhnouti –

Nicméně, sláva buď Otci, a já jsem vypil a dokončil jsem přípravu své pro děti lidské.“ (NaS 19:16–19; viz také Lukáš 22:44; Mosiáš 3:7.)

Spasitelovo utrpení za naše hříchy pokračovalo, když svolil, aby byl ukřižován – „pozvednut na [kříž] a zabit pro hříchy světa“ (1. Nefi 11:33).

Na kříži dopustil, aby zemřel. Poté bylo Jeho tělo uloženo v hrobě, kde zůstalo, dokud nebyl vzkříšen a dokud se nestal „[prvotinami] těch, kteříž zesnuli“ (1. Korintským 15:20). Svou smrtí a vzkříšením překonal tělesnou smrt pro nás všechny. Později řekl:

„Přišel [jsem] na svět, abych vykonal vůli Otce svého, protože Otec můj mne poslal.

A Otec můj mne poslal, abych mohl býti pozvednut na kříži; a poté, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl přitáhnouti všechny lidi k sobě, aby jako já jsem byl lidmi pozvednut, právě tak byli lidé pozvednuti Otcem, aby stanuli přede mnou, aby byli souzeni za skutky své, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –

A z tohoto důvodu jsem byl pozvednut; tudíž podle moci Otcovy přitáhnou všechny lidi k sobě, aby mohli býti souzeni podle skutků svých.

A stane se, že každý, kdo činí pokání a je pokřtěn ve jménu mém, bude naplněn; a vytrvá-li do konce, vizte, toho budu považovati před Otcem svým za nevinného onoho dne, kdy stanu, abych soudil svět.“ (3. Nefi 27:13–16.)

Všeobecné vykoupění z pádu

Ježíš Kristus vykupuje usmířením všechny lidi z toho, co způsobil pád. Všichni lidé, kteří kdy žili na zemi a kteří kdy na zemi budou žít, budou vzkříšeni a přivedeni zpět do přítomnosti Boží, aby byli souzeni (viz 2. Nefi 2:5–10; Helaman 14:15–17). Spasitelovým darem milosrdenství a vykupující milosti obdržíme všichni dar nesmrtelnosti a budeme žít na věky v oslaveném vzkříšeném těle.

Spasení od hříchů

I když jsme bezpodmínečně vykoupěni ze všeobecných účinků toho, co způsobil pád, neseme zodpovědnost za své vlastní hříchy. Ale můžeme získat odpuštění a můžeme být očištěni od poskvrny hříchu, jestliže k sobě „[obrátime] smírnou krev Kristovu“ (Mosiáš 4:2). Musíme používat víru v Ježíše Krista, činit pokání, být pokřtěni na odpuštění hříchů a obdržet dar Ducha Svatého. Alma radil:

„Musíte činiti pokání a býti znovuzrozeni; neboť Duch praví, že nejste-li znovuzrozeni, nemůžete zděditi království

nebeské; tudíž pojd'te a buďte pokřtěni ku pokání, abyste mohli býti omyti z hříchů svých, abyste mohli míti víru v Beránka Božího, který snímá hříchy světa a který má moc spasiti a očistiti od veškeré nespravedlivosti.“ (Alma 7:14.)

Dar věčného života

Spasitel prohlásil, že věčný život je „největší ze všech darů Božích“ (NaS 14:7). Získat věčný život znamená být učiněn způsobilým přebývat v Boží přítomnosti a zdědit místo v nejvyšším stupni celestiálního království. Tento dar je dosažitelný pouze skrze usmíření, které vykonal Ježíš Kristus. Mormon řekl: „A v co budete doufati? Vizte, pravím vám, že budete míti naději skrze usmíření Krista a skrze moc jeho vzkříšení, abyste byli pozvednuti k životu věčnému, a to pro svou víru v něho, podle příslibu.“ (Moroni 7:41.)

Abychom tento dar obdrželi, musíme splnit určité podmínky. Musíme používat víru v Ježíše Krista, činit pokání z hříchů a vytrvat věrně do konce. Musíme přijmout obřady spasení: křest, dar Ducha Svatého, vysvěcení k Melchisedechovu kněžství (pro muže) a chrámové obdarování a zpečetění manželství. Když přijmeme tyto obřady a zachováváme smlouvy s nimi spojené, přicházíme ke Kristu a jednou obdržíme dar věčného života (viz Články víry 1:3).

Pán také ve své nekonečné spravedlnosti a milosrdenství dává věčný život „[všem], kdož zemřeli bez poznání tohoto evangelia, kdož by ho přijali, kdyby jim bylo dovoleno zůstatí“, a „[všem dětem], jež zemřely předtím, než dosáhly let zodpovědnosti“ (NaS 137:7, 10).

Spasitel nás všechny vyzývá, abychom přijali věčný život: „On nabízí pozvání všem lidem, neboť rámě milosrdenství je k nim vztaheno a on praví: Čiňte pokání a já vás přijmu. Ano, on praví: Pojd'te ke mně a pojíte z ovoce stromu života; ano, budete volně jísti a pít z chleba a z vod života.“ (Alma 5:33–34.)

Nacházení pokoje a uzdravení skrze usmíření

Požehnání Spasitelova usmíření se rozprostírají celou věčností, ale také přicházejí v tomto životě. Když přicházíte ke Kristu, budete poznávat radost z toho, že jste čistí před Pánem. Budete schopni opakovat slova Almova, jenž po mnoha hříšících a vzdoru prošel bolestivým, ale uzdravujícím procesem pokání. Poté, co mu bylo odpuštěno, svědčil:

„Nemohl jsem si již více vzpomenouti na bolesti své; ano, vzpomínka na hříchy mé mne již nedrásala.

A ó, jaká radost a jaké podivuhodné světlo jsem uzřel; ano, duše má byla naplněna radostí tak nesmírnou, jakou byla bolest má!

... nic nemohlo býti tak pronikavé a trpké, jako byly bolesti mé... na druhé straně nic nemůže býti tak pronikavé a sladké, jako byla radost má.“ (Alma 36:19–21.)

Kromě toho, že Spasitel nabízí vykoupení z bolesti hříchu, nabízí pokoj v dobách zkoušek. Ježíš vzal na sebe, jako součást svého usmíření, bolesti, nemoci a slabosti všech lidí (viz Alma 7:11–12). Rozumí vašemu utrpení, protože jím prošel. Díky svému dokonalému porozumění ví, jak vám pomoci. Můžete uvrhnout „všelikou péči svou... na něj. Nebo on má péči o vás.“ (1. Petrova 5:7.)

Vaší vírou a spravedlivostí a Jeho smírnou obětí mohou být všechny nepravosti, ublížení a bolesti tohoto života plně vyrovnány a napraveny. Požehnání odepřená v tomto životě budou udělena ve věčnostech. A i když vás Pán možná nezproští veškerého utrpení nyní, bude vám žehnat útěchou, porozuměním a silou, abyste „snášeli svá břemena lehce“ (Mosiáš 24:15).

„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste,“ řekl Spasitel, „a já vám odpočinutí dám.“ (Matouš 11:28.) Při jiné příležitosti opět přislíbil svůj pokoj řka: „Na světě ssoužení míti budete, ale [buďte dobré myslí], jáť jsem přemohl

Utěšitel

svět.“ (Jan 16:33.) Toto jsou přísliby usmíření, dostupné v tomto životě i po veškerou věčnost.

Další odkazy: Izaiáš 49:13–16; 53; Matouš 26–28; Marek 14–16; Lukáš 22–24; Jan 10:14–15; 11:25–26; 14:6; 15:13; 19–20; 1. Korintským 15:20–22; Židům 4:14–16; 1. Janova 1:7; 1. Nefi 10:6; 2. Nefi 2:1–10; 9; 25:23–26; Jákob 4:12; Mosiáš 3:1–19; Alma 22:14; 34:5–18; 42; Helaman 5:9–12; 14:13–19; 3. Nefi 9:14–22; 27:13–22; Mormon 9:10–14; Eter 12:27, 41; Moroni 8:5–26; 10:32–33; NaS 18:10–12; 19:15–24; 20:17–34; 45:3–5; 76:40–43; Mojžíš 1:39

Viz také Bůh Otec; Evangelium; Království slávy; Křest; Milosrdenství; Obřady; Odpuštění; Pád; Plán spasení; Pokání; Smrt, duchovní; Smrt, tělesná; Spasení; Spravedlnost; Věčný život; Víra; Vzkříšení

Utěšitel (Viz Duch Svatý)

Válka

Pán řekl, že v posledních dnech budou „[války a pověsti] o válkách a celá země bude ve zmatku a srdce lidské jim ochabne“. (NaS 45:26.)

Jako členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů jsme lidmi pokoje a míru. Následujeme Spasitele, který je Knížetem pokoje. Těšíme se na Jeho mileniální vládu, kdy skončí války a kdy bude na zemi znovuzřízen mír (viz Izaiáš 2:4). Uvědomujeme si však, že v tomto světě hlavní představitelé států posílají někdy vojsko do války, aby bránilo svou zem a ideály.

Svatí posledních dnů, kteří jsou ve vojenské službě, nemusejí pociťovat rozpor mezi tím, co od nich vyžadují představitelé jejich země, a tím, co od nich vyžaduje jejich Bůh. V Církvi „věříme, že máme býti podřízeni králům, presidentům, vládcům a veřejným zástupcům, že máme býti poslušni zákona, že ho máme ctít a podporovati“. (Články víry 1:12.) Vojenská služba je projevem oddanosti této zásadě.

Jsou-li Svatí posledních dnů povoláni jít do nějaké bitvy, mohou hledět na příklad kapitána Moroniho, velkého

vojevůdce v Knize Mormonově. I když byl mocným válečníkem, „neliboval [si] v krveprolévání“. (Alma 48:11.) Byl „pevný ve víře v Krista“ a bojoval z jediného důvodu – aby bránil „svůj lid, svá práva a svou vlast a své náboženství“ (Alma 48:13). Musejí-li Svatí posledních dnů jít do války, mají jít v duchu pravdy a spravedlivosti, s touhou konat dobro. Mají jít s láskou v srdci ke všem Božím dětem, včetně těch, kteří jsou na opačné straně. Bude-li potom na nich požadováno, aby prolili krev druhého člověka, nebude jim to počítáno za hřích.

Viz také Mír a pokoj; Stát a zákony

Vděčnost

Pán slíbil: „Ten, kdo přijímá všechny věci s vděčností, bude učiněn slavným“ (NaS 78:19). Vděčnost je povznášející a oslavující postoj. Pravděpodobně můžete ze své zkušenosti říci, že jste šťastnější, když máte v srdci vděčnost. Když jste vděční, nemůžete být zahořklí, rozzlobení nebo nepřející.

Buďte vděční za nádherná požehnání, která dostáváte. Buďte vděční za ohromné příležitosti, které máte. Buďte vděční svým rodičům. Projevujte jim svou vděčnost. Děkujte svým přátelům a učitelům. Projevujte uznání každému, kdo pro vás něco udělá nebo kdo vám nějak pomůže.

Děkujte Nebeskému Otci za to, že je k vám tak dobrotivý. Svou vděčnost Bohu můžete projevat tím, že budete uznávat Jeho ruku ve všech věcech, že Mu budete děkovat za všechno, co vám dává, že budete dodržovat Jeho příkázání a že budete sloužit druhým. Děkujte Mu za Jeho milovaného Syna, Ježíše Krista. Vyjadřujte díky za velký příklad Spasitele, za Jeho učení, za Jeho nabídnutou ruku, která pozvedá a pomáhá, a za Jeho nekonečné usmíření.

Děkujte Pánovi za Jeho znovuzřízenou Církev. Děkujte Mu za vše, co vám Církev nabízí. Děkujte Mu za přátele a za

rodinu. Dovolte duchu díkuvzdání, aby vás provázel a aby vám žehnal ve dne v noci. Snažte se být vděční. Zjistíte, že to přináší úžasné výsledky.

Další odkazy: Žalmy 100:3–4; Lukáš 17:11–19; Mosiáš 2:19–22; Alma 34:38; NaS 59:7

Věčný život

Pán prohlásil: „Toto je dílo mé a sláva má – uskutečnění nesmrtelnost a věčný život člověka“ (Mojžíš 1:39). Nesmrtelnost znamená žít na věky jako vzkříšená bytost. Tento dar obdrží skrze usmíření Ježíše Krista každý. Věčný život, neboli oslavení, znamená zdědit místo v nejvyšším stupni celestiálního království, kde budeme žít v Boží přítomnosti a půjdeme dál jako rodina (viz NaS 131:1–4). Podobně jako nesmrtelnost i tento dar umožnilo usmíření Ježíše Krista. Avšak vyžaduje naši „poslušnost zákonů a obřadů evangelia“ (Články víry 1:3).

Držte se cesty vedoucí k věčnému životu

Když jste byli pokřtěni a obdrželi jste dar Duchu Svatého, vstoupili jste na cestu vedoucí k věčnému životu. Prorok Nefi učil:

„Brána, kterou máte vstoupiti, je pokání a křest vodou; a pak přichází odpuštění hříchů vašich ohněm a Duchem Svatým.

A pak jste na této těsné a úzké cestě, jež vede k věčnému životu; ano, vy jste na ni vstoupili touto branou; učinili jste podle příkázání Otce a Syna; a obdrželi jste Duchu Svatého, jenž svědčí o Otci a Synu, aby se naplnil slib, který on dal, že vstoupíte-li touto cestou, máte obdržeti Duchu Svatého.“ (2. Nefi 31:17–18.)

Nefi zdůraznil, že když jsme vstoupili na tuto „těsnou a úzkou cestu“, musíme ve víře vytrvat do konce:

„Poté, co jste vstoupili na tuto těsnou a úzkou cestu, chci se zeptati, je-li vše vykonáno? Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť nedošli byste tak daleko, jestliže by to nebylo slovem Kristovým s neochvějnou vírou v něho, cele spoléhající na zásluhu toho, který má moc ke spasení.

Pročež, musíte se tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas naděje a lásku k Bohu a ke všem lidem. Pročež, budete-li se tlačiti kupředu, hodující na slově Kristově, a vytrváte-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete míti život věčný.“ (2. Nefi 31:19–20.)

Protože jste byli pokřtěni a confirmováni, závisí váš další postup k věčnému životu do velké míry na tom, zda přijmete další obřady spasení: muži potřebují vysvěcení k Melchisedechovu kněžství; muži a ženy potřebují chrámové obdarování a zpečetění manželství. Když jste tyto obřady obdrželi a zachováte smlouvy, jež je doprovázejí, připravujete se na to, abyste zdědili nejvyšší stupeň celestiální slávy.

Je dosažitelný

Když přemítáte o svém pokroku na této „těsné a úzké cestě“, můžete si být jisti tím, že věčný život je dosažitelný. Pán chce, abyste se k Němu vrátili, a nikdy na vás nebude požadovat něco, co nemůžete splnit. Všechna Jeho přikázání jsou zamýšlena tak, aby přispívala ke štěstí. Když používáte víru a sloužíte Mu celou svou mocí, dává vám sílu a připravuje vám cestu, abyste mohli udělat vše, co vám přikazuje (viz 1. Nefi 3:7). Pamatujte na to, že když budete vynakládat své největší úsilí a když budete činit pokání z hříchů, bude usmíření Ježíše Krista vyvažovat vaši slabost a také nespravedlivosti, ublížení a bolesti, které vás v tomto životě potkávají: „Víme, že milostí jsme spaseni po všem, co my můžeme učiniti“ (2. Nefi 25:23).

Další odkazy: Jan 3:16; 17:3; 2. Nefi 9:39; Moroni 7:41; NaS 14:7; 50:5

Viz také Království slávy; Milost; Usmíření Ježíše Krista

Víra

Apoštol Pavel učil, že „víra... jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných“ (Židům 11:1; viz Překlad Josepha Smitha, Židům 11:1). Alma to vyjádřil podobně: „Máte-li víru, doufáte ve věci, které nejsou viděti, které jsou však pravdivé“ (Alma 32:21).

Víra je zásadou činu a moci. Kdykoli své úsilí směřujete k dobrému cíli, používáte víru. Ukazujete, že doufáte v něco, co ještě nevidíte.

Víra v Pána Ježíše Krista

Aby vás víra vedla ke spasení, musí být soustředěna na Pána Ježíše Krista (viz Skutkové 4:10–12; Mosiáš 3:17; Moroni 7:24–26; Články víry 1:4). Víru v Krista můžete používat, když máte ujištění, že Kristus existuje, když máte správnou představu o Jeho povaze a když víte, že se snažíte žít podle Jeho vůle.

Mít víru v Ježíše Krista znamená zcela se na Něj spoléhat – důvěřovat Jeho nekonečné moci, inteligenci a lásce. K tomu patří i věřit Jeho učení. Znamená to věřit, že i když vy nerozumíte všemu, On ano. Mějte na paměti, že On ví, jak vám pomoci pozvednout se nad každodenní těžkosti, protože zakusil všechny vaše bolesti, strasti a slabosti (viz Alma 7:11–12; NaS 122:8). „Přemohl svět“ (Jan 16:33) a připravil vám cestu, abyste mohli obdržet věčný život. Je vždy připraven vám pomoci, pokud pamatujete na Jeho prosbu: „Hleďte ke mně v každé myšlence; nepochybujte, nebojte se.“ (NaS 6:36.)

Žijte vírou

Víra je mnohem více než jen pasivní přesvědčení. Svou víru vyjadřujete činem – tím, jak žijete.

Spasitel slíbil: „Budete-li mítí víru ve mne, budete mítí moc učiniti jakoukoli věc, která je pro mne žádoucí“ (Moroni

7:33). Víra v Ježíše Krista vás může motivovat k tomu, abyste následovali Jeho dokonalý příklad (viz Jan 14:12). Vaše víra vás může vést k tomu, abyste konali dobré skutky, dodržovali přikázání a činili pokání z hříchů (viz Jakub 2:18; 1. Nefi 3:7; Alma 34:17). Vaše víra vám může pomáhat překonávat pokušení. Alma radil svému synu Helamanovi: „Uč je, aby odolávali každému pokušení ďáblovu svou vírou v Pána Ježíše Krista“ (Alma 37:33).

Pán bude konat mocné zázraky ve vašem životě, podle vaší víry (viz 2. Nefi 26:13). Víra v Ježíše Krista vám pomáhá přijmout skrze Jeho usmíření duchovní a fyzické uzdravení (viz 3. Nefi 9:13–14). Když přijde čas zkoušek, víra vám může dodat sílu, abyste se prodírali kupředu a s odvahou čelili těžkostem. I když se budoucnost zdá nejistá, vaše víra ve Spasitele vás může naplňovat pokojem (viz Římanům 5:1; Helaman 5:47).

Posilujte svou víru

Víra je dar od Boha, ale vy si musíte víru pěstovat, abyste si ji udrželi silnou. Víra je jako sval na ruce. Jestliže s ní cvičíte, nabývá na síle. Zavěsíte-li ji na šátek a necháte-li ji tam, slábně.

Dar víry můžete pěstovat tím, že se budete modlit k Nebeskému Otci ve jménu Ježíše Krista. Když budete vyjadřovat vděčnost svému Otci a když Ho budete prosit o požehnání, která vy a další potřebují, budete se Mu přibližovat. Budete se přibližovat ke Spasiteli, jehož usmíření vám umožňuje prosit o milosrdenství (viz Alma 33:11). Budete také vnímaví k tichému vedení Ducha Svatého.

Víru můžete posilovat tím, že budete dodržovat přikázání. Víru, podobně jako všechna požehnání od Boha, lze získat a posilovat poslušností a spravedlivými skutky. Přejete-li si rozvinout víru na nejvyšší možný stupeň, musíte zachovávat smlouvy, jež jste učinili.

Vkládání rukou

Víru můžete také rozvíjet studiem písem a slov proroků posledních dnů. Prorok Alma učil, že slovo Boží posiluje víru. Přirovnal slovo k seménku a řekl, že přání věřit může vést k tomu, že dopřejete místa slovu, aby vám bylo zasazeno do srdce. Potom pocítíte, že slovo je dobré, neboť začne rozšiřovat vaši duši a osvěcovat vaše porozumění. To bude posilovat vaši víru. Když budete i nadále pečovat o slovo ve svém srdci, „s velikou pílí a s trpělivostí, a jestliže budete vyhlížeti ovoce jeho, zapustí kořeny; a vizte, bude to strom vyrůstající k životu věčnému“. (Viz Alma 32:26–43.)

Další odkazy: Židům 11; Jakub 1:5–6; 2:14–26; Eter 12:4–27; Moroni 7:20–48; NaS 63:7–11; 90:24

Viz také Bůh Otec; Ježíš Kristus; Křest; Pokání

Vkládání rukou

Vkládání rukou je postup zjevený Pánem pro vykonávání mnoha obřadů v kněžství, například konfirmace, vysvěcení, ustanovení členů pro službu v povolání, přisluhování nemocným a udělování dalších kněžských požehnání (viz NaS 42:44; Články víry 1:4–5). Ti, kteří mají příslušnou pravomoc kněžství, vloží ruce na hlavu člověka, který obřad přijímá. Takto slouží jako nástroj, jímž Pán žehná svým dětem (viz NaS 36:2).

Tento postup používali nositelé kněžství vždy. Adam vysvětil své spravedlivé mužské potomky vkládáním rukou (viz NaS 107:40–50). Když Jákob pronášel požehnání na Efrima a Manasse, vložil své ruce na jejich hlavu (viz Genesis 48:14–19). Alma „vysvětil kněze a starší vkládáním rukou svých podle řádu Božího“ (Alma 6:1). Apoštolové Petr a Jan předávali dar Ducha Svatého vkládáním rukou (viz Skutkové 8:14–17). V této dispensaci předal Jan Křtitel Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu vkládáním rukou Aronovo kněžství (viz Joseph Smith–Životopis 1:68–69).

Další odkazy: Numeri 27:18–23; Skutkové 19:1–6; 1. Timoteovi 4:14; NaS 33:15; 35:6

Viz také Duch Svatý; Kněžství

Vláda (Viz Stát a zákony)

Výuka evangelia

Pán prohlásil: „Dávám vám přikázání, že budete učití jeden druhého nauce království. Učte pilně a milost má vás bude provázeti, abyste mohli býti poučeni dokonaleji v teorii, v zásadě, v nauce, v zákonu evangelia, ve všech věcech, které se týkají království Božího, kterým je nutné, abyste porozuměli“ (NaS 88:77–78).

Tímto přikázáním nám Pán dává posvátnou zodpovědnost. Také nás přivádí k bezpočtu příležitostí ke smysluplné službě. Jen málo zážitků je srovnatelných s radostí, kterou pocítíme, když pomáháme druhým poznávat evangelium a žít podle něj.

Toto přikázání se vás týká, i když v současné době nejste oficiálně povoláni, abyste učili. Příležitosti k výuce máte ve své rodině, jako domácí učitel nebo navštěvující učitelka, a dokonce i jako spolupracovník, soused a přítel. Někdy učíte prostřednictvím slov, která jste si připravili. Jindy můžete využít nečekaně naskytnutého okamžiku, abyste se podělili o pravdy evangelia. Nejčastěji učíte prostřednictvím příkladu.

Učte tak, jak učil Spasitel

Když se snažíte učit evangelium, hleďte na Ježíše Krista jako na svůj příklad. Studujte zprávy o Jeho službě ve smrtelnosti a snažte se učit tak, jak učil On. Ježíš projevoval upřímnou lásku k těm, jimž sloužil, a měl o ně zájem. Posiloval lidi jednotlivě a učil zásadám evangelia tak, aby lidem pomáhaly v jejich rozličných potřebách. V některých probouzel přání porozumět

evangelia a žít podle něj. Občas pokládal otázky, které jim pomáhaly uplatňovat to, čemu se naučili. Učil spásným pravdám evangelia a svým posluchačům pomáhal porozumět tomu, co potřebovali znát a dělat a kým potřebovali být, aby mohli obdržet dar věčného života.

Budete-li následovat Spasitelův příklad, vaše výuka bude vyživovat a povznášet druhé, bude budovat jejich víru a dodá jim důvěru v to, že životní zkoušky zvládnou. Povzbudí je k tomu, aby zanechali hříchu a byli poslušni příkázání. Pomůže jim přijít ke Kristu a setrvat v Jeho lásce.

Učte Duchem

Pán řekl: „Duch vám bude dán skrze modlitbu víry; a neobdržíte-li Ducha, učiti nebudete.“ (NaS 42:14.) Duch, neboli Duch Svatý, je členem Božstva. Jeden ze záměrů Ducha je „[projevovat]... pravdivost... všech věcí“ (Moroni 10:4–5). Pouze skrze vliv Ducha může výuka evangelia vzdělávat a inspirovat.

Jako učitelé evangelia máte výsadu být nástrojem, skrze něž může Duch Svatý učit, svědčit, utěšovat a inspirovat. Prorok Nefi o tom učil: „Když člověk promlouvá mocí Ducha Svatého, moc Ducha Svatého to nese do srdce dětí lidských.“ (2. Nefi 33:1.)

Budete-li se duchovně připravovat, Duch Svatý vám bude pomáhat poznat, co dělat a co říkat při své výuce. Připravovat se můžete tím, že se budete často modlit, že budete studovat písmo, žít podle evangelia a že budete pokorní.

Metody výuky

Vaše výuka bude neefektivnější, když budete používat rozmanité a vhodné metody. Například můžete vyprávět příběhy a uvádět příklady, abyste si udrželi pozornost těch, které učíte, a vysvětlovat, jak se zásady evangelia týkají

každodenního života. Aby druzí lépe porozuměli zprávám z písem a zásadám evangelia, můžete používat obrázky a předměty. Prostřednictvím hudby můžete vy i ti, které učíte, přizvat vliv Ducha Svatého a vyjádřit pocity, jež může být těžké vyjádřit jinými způsoby. Můžete pokládat otázky, které povzbuzují pečlivé studium a plodnou diskusi a které vedou k vyprávění vhodných osobních zážitků a zkušeností. Jednoduché činnosti mohou studentům pomoci, aby se soustředili.

Když zvažujete, jaké konkrétní metody výuky použít, položte si tyto otázky: Přizve tato metoda vliv Ducha? Nebude v rozporu s posvátností zásad, kterým učím? Bude vzdělávat a posilovat ty, které učím?

Pamatujte na to, že jako učitel evangelia zastupujete Pána. Dbejte na to, aby všechno, co děláte a říkáte, bylo uctivé a v souladu s Jeho vůlí.

Další náměty pro výuku evangelia najdete v těchto materiálech: *Učení – není většího povolání* (36123 121); *Příručka pro výuku* (34595 121); a „Výuka evangelia a vedení“, oddíl 16 v *Církevní příručce pokynů, Kniha 2: Vedoucí kněžství a pomocných organizací* (35903 121).

Další odkazy: Mosiáš 18:19; Alma 1:26; 17:2–3; 31:5; NaS 11:21

Vzdělávání

Pán přikázal: „Usilujte o vědomosti, dokonce studiem a také vírou“ (NaS 88:118). Radí nám, abychom se učili evangeliu a snažili se získat znalosti „o věcech na nebi i na zemi a pod zemí; o věcech, které byly, o věcech, které jsou, o věcech, které musejí brzy nastati; o věcech, které jsou doma, o věcech, které jsou v jiných zemích; o válkách a zmatcích mezi národy a o soudech, které jsou na zemi; a také o poznání zemí a království – abyste mohli býti připraveni ve všech věcech“ (NaS 88:78–80).

Školní vzdělávání a příprava na zaměstnání

Vždy se máte snažit o to, abyste vzdělávali mysl a osvojovali si dovednosti, abyste byli úspěšní ve zvoleném oboru. Využívejte své vzdělání k tomu, abyste šířili dobro. Když to budete dělat, stanete se známým jako bezúhonný člověk. Připraví vás to na příležitosti, které budou přicházet, a budete velkým přínosem pro rodinu, Církev a pro obec, ve které žijete.

Snažte se získat to nejlepší školní vzdělání, které je dostupné. Můžete mít možnost studovat například na vysoké škole, vyšší odborné škole, v rámci dálkového studia, místních kurzů a soukromé výuky.

Seminář a institut

Svatí posledních dnů po celém světě ve věku od 14 do 18 let navštěvují seminář, v němž probíhá v pracovních dnech výuka z písem. V institutu náboženství se vyučují v pracovních dnech různá témata z evangelia pro Svaté posledních dnů ve věku od 18 do 31 let.

Tyto programy zajišťují duchovní a společenské prostředí, kde mohou studenti společně trávit čas, zatímco získávají další poznatky z evangelia.

Další informace o semináři a institutu můžete získat od místních vedoucích kněžství.

Celoživotní vzdělávání

Příležitosti ke vzdělávání vyhledávejte celý život. To přispěje k tomu, že budete ovládat nejnovější poznatky ve zvoleném zaměstnání i v rámci svých dovedností a zájmů. V tomto rychle se měnícím světě si musíte najít čas, abyste se vzdělávali pro přítomnost i pro budoucnost.

Kromě vzdělávání, kterého se vám dostává v rámci školní výuky, se můžete dále vzdělávat četbou, návštěvou dobrých

kulturních akcí, návštěvou muzeí a historických míst a pozorováním světa kolem sebe.

Další odkazy: Přísloví 1:5; NaS 130:18–19

Vzkříšení

Kvůli pádu Adama a Evy jsme podrobeni tělesné smrti, což je oddělení ducha od těla. Skrze usmíření Ježíše Krista budou všichni lidé vzkříšeni – spaseni od tělesné smrti (viz 1. Korintským 15:22). Vzkříšení je opětovné spojení ducha s tělem do dokonalého nesmrtelného stavu, v němž již nebudeme podrobeni chorobám nebo smrti (viz Alma 11:42–45).

Spasitel byl na této zemi prvním člověkem, který byl vzkříšen. Nový zákon obsahuje několik zpráv svědčících o tom, že vstal z hrobu (viz Matouš 28:1–8; Marek 16:1–14; Lukáš 24:1–48; Jan 20:1–29; 1. Korintským 15:1–8; 2. Petrova 1:16–17).

Když se vzkříšený Pán ukázal svým apoštolům, pomohl jim pochopit, že má tělo z masa a kostí. Řekl: „Vizte ruce mé i nohy mé, já zajisté jsem ten. Dotýkejte se mne a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte mítí.“ (Lukáš 24:39.) Po svém vzkříšení se ukázal i Nefitům (viz 3. Nefi 11:10–17).

V době vzkříšení budeme „souzeni podle skutků svých... Budeme předvedeni, abychom stáli před Bohem, vědouce tak, jako víme nyní, a budeme mítí jasnou vzpomínku na veškerou svou vinu“ (Alma 11:41, 43). Věčná sláva, kterou obdržíme, bude záležet na naší věrnosti. I když vzkříšeni budou všichni lidé, pouze ti, kteří přicházejí ke Kristu a přijímají plnost Jeho evangelia, zdědí oslavení v celestiálním království.

Porozumět vzkříšení a mít o něm svědectví znamená mít naději a perspektivu ve chvílích, kdy vás v životě potkávají překážky, zkoušky, ale i vítězství. Můžete nacházet útěchu v jistotě, že Spasitel žije a že skrze své usmíření „[láme] pouta

smrti, aby hrob neměl žádného vítězství a aby byl osten smrti pohlcen v nadějích slávy“ (Alma 22:14).

Další odkazy: Izaiáš 25:8; 26:19; Jan 5:25–29; 11:25–26; 1. Korintským 15; Enos 1:27; Alma 40:23–26; 41; Mormon 9:12–14; NaS 88:15–16; 93:33–34; Mojžíš 1:39

Viz také Duše; Království slávy; Plán spasení; Smrt, tělesná; Spasení; Usmíření Ježíše Krista

Závislost (*Viz* Hazardní hry; Pornografie; Slovo moudrosti)

Zjevení

Zjevení je sdělení od Boha přicházející k Jeho dětem. Toto vedení přichází různými cestami podle potřeb jednotlivců, rodin a Církve jako celku a podle podmínek, v nichž se nacházejí.

Když Pán zjevuje svou vůli Církvi, promlouvá prostřednictvím svého proroka. Písma obsahují mnoho takových zjevení – slovo Páně, které bylo předáváno prostřednictvím dávných proroků a prostřednictvím proroků posledních dnů. Pán i dnes vede Církev tak, že zjevuje svou vůli svým vyvoleným služebníkům.

Proroci nejsou jedinými lidmi, kteří mohou přijímat zjevení. Vy můžete, podle své věrnosti, přijímat zjevení, aby vám pomáhalo ve vašich konkrétních potřebách, zodpovědnostech a otázkách a aby vám pomáhalo posilovat vaše svědectví.

Připravujte se přijímat zjevení skrze Ducha Svatého

V písmech se mluví o různých druzích zjevení, například o viděních, snech a návštěvách andělů. Pán těmito cestami v těchto posledních dnech znovuzřídil své evangelium a zjevoval pravdy ohledně takových nauk, jako je předsmrtná existence, vykoupení mrtvých a tři království slávy. Avšak

většina zjevení přichází k vedoucím a ke členům Církve skrze našeptávání Ducha Svatého.

Může se zdát, že tichá duchovní nabádání nejsou tak velkolepá, jako vidění nebo návštěvy andělů, ale jsou mocnější a trvalejší a do života vnášejí větší změny. Svědectví Ducha Svatého ovlivní duši mnohem významněji než cokoli, co vidíte nebo slyšíte. Prostřednictvím takových zjevení získáte trvalou sílu k tomu, abyste zůstali věrni evangeliu a abyste pomáhali druhým činit totéž.

Níže uvedené rady vám pomohou připravit se přijímat nabádání od Ducha Svatého:

Modlete se o vedení. Pán řekl: „Proste, a dáno budeť vám; hledejte, a naleznete; tlucte, a bude vám otevříno. Nebo každý, kdož prosí, béře; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož tluče, bude otevříno.“ (Matouš 7:7–8.) Abyste mohli najít a obdržet, musíte hledat a prosit. Jestliže neklepete – jestliže se nemodlíte ke svému Nebeskému Otci o vedení – dveře zjevení se vám neotevřou. Ale když se budete obracet na svého Otce s pokornou modlitbou, můžete posléze „[přijímat] zjevení za zjevením, poznání za poznáním, abys mohl znáti tajemství a pokojné věci – to, co přináší radost, to, co přináší život věčný“ (NaS 42:61).

Bud'te uctiví. Máte-li k někomu úctu, znamená to, že si ho hluboce vážíte a projevujete mu lásku. Když jste uctiví a pokojní, zvete k sobě zjevení. I když je vše kolem vás ve zmatku, můžete si zachovat uctivý postoj a být připraveni přijímat od Pána vedení.

Bud'te pokorní. Pokora úzce souvisí s úctou. Když jste pokorní, uznáváte svou závislost na Pánovi. Prorok Mormon učil: „Pro mírnost a pokoru srdce přichází navštívení Duchem Svatým, kterýžto Utěšitel naplňuje nadějí a dokonalou láskou.“ (Moroni 8:26.)

Dodržujte příkázání. Když dodržujete příkázání, jste připraveni přijímat, rozpoznávat a následovat nabádání Ducha

Svatého. Pán slíbil: „Tomu, kdo zachovává přikázání má, dám tajemství svého království, a ta budou v něm studnicí živé vody tryskající k životu věčnému.“ (NaS 63:23.)

Buďte hodni přijímat svátost a přijímejte ji. Modlitby svátosti učí, jak získat stálé společenství Ducha Svatého. Když přijímáte svátost, svědčíte Bohu, že jste ochotni vzít na sebe jméno Jeho Syna, že na něj budete vždy pamatovat a že budete vždy dodržovat Jeho přikázání. Nebeský Otec slibuje, že když budete dodržovat tyto smlouvy, budete mít vždy Ducha, aby byl s vámi. (Viz NaS 20:77, 79.)

Studujte písmo každý den. Když pilně studujete písmo, učíte se z příkladů mužů a žen, jejichž život byl požehnan, protože následovali zjevenou vůli Páně. I vy se tak stanete v životě vnímavějšími vůči Duchu Svatému. Když čtete a přemítáte, můžete získat zjevení ohledně toho, jak se určitá pasáž z písmo týká vás, nebo ohledně čehokoli jiného, co si Pán přeje vám sdělit. Protože čtení písem vám může pomáhat přijímat osobní zjevení, máte písmo studovat každý den.

Věnujte čas přemítání. Když věnujete čas přemítání o pravdách evangelia, otevíráte svou mysl a srdce vlivu Ducha Svatého, který vás povede (viz 1. Nefi 11:1; NaS 76:19; 138:1–11). Přemítání odvádí vaše myšlenky od nicotných věcí světa a přivádí vás blíže k Duchu.

Když usilujete o vedení v určité záležitosti, nejprve si ji promyslete. Občas Pánovo sdělení přijde až poté, co si danou záležitost promyslete. Pán vysvětlil tento proces Oliveru Cowderymu, který sloužil jako písař Josepha Smitha po většinu doby, kdy byla překládána Kniha Mormonova. Pán prostřednictvím proroka Josepha Smitha promluvil k Oliveru Cowderymu a vysvětlil mu, proč nebyl schopen překládat Knihu Mormonovu, i když mu byl dán dar překládat: „Viz, ty jsi nerozuměl; domníval ses, že ti to dám, i když tomu nevěnuješ žádné myšlenky leda tu, abys mne požádal. Ale, viz, pravím tobě, že ty to musíš promyslet i v mysli své; potom se

mne musíš tázati, zda je to správné, a jestliže je to správné, já způsobím, aby nitro tvé v tobě hořelo; tudíž, ty pocítíš, že je to správné.“ (NaS 9:7–8.)

Trpělivě hledejte Boží vůli. Bůh zjevuje sebe „[ve svém] vlastním čase a [svým] vlastním způsobem a podle [své] vlastní vůle“ (viz NaS 88:63–68). Zjevení k vám bude pravděpodobně přicházet „[řádek za řádkem], předpis za předpisem, tu trochu a tam trochu“ (2. Nefi 28:30; viz také Izaiáš 28:10; NaS 98:12). Nesnažte se vynutit si duchovní věci silou. Zjevení tímto způsobem nepřichází. Buďte trpěliví a důvěřujte Pánovu časovému rozvrhu.

Rozpoznávejte nabádání Ducha Svatého

Dnešní svět je plný mnoha hlasů a poslů, a proto se musíte naučit rozpoznávat našeptávání Ducha Svatého. Níže jsou uvedeny některé základní způsoby, jimiž s námi Duch Svatý komunikuje:

Promlouvá k mysli a k srdci tichým, jemným hlasem. Pán učil: „Budu mluvit k tobě v mysli tvé a v srdci tvém skrze Ducha Svatého, jenž sestoupí na tebe a jenž bude dlít v srdci tvém. Nyní, viz, toto je duch zjevení.“ (NaS 8:2–3.) Někdy vám bude Duch Svatý pomáhat porozumět nějaké pravdě evangelia nebo vás bude k něčemu nabádat, což, „zdá se, zaměstnává mysl [vaši] a dotýká se pocitů [vašich]“ (NaS 128:1). Ačkoli takové zjevení může mít na vás mocný vliv, téměř vždy přichází tiše jako „tichý, jemný hlas“ (viz 1. Královská 19:9–12; Helaman 5:30; NaS 85:6).

Nabádá nás skrze naše pocity. Ačkoli často popisujeme sdělení od Ducha jako hlas, onen hlas je to, co spíše pocítujeme, než to, co slyšíme. A i když mluvíme o tom, že „nasloucháme“ našeptávání Ducha Svatého, často popisujeme duchovní nabádání slovy: „Měl jsem pocit...“ Rada, kterou dal Pán Oliveru Cowderymu v oddíle 9 Nauky a smluv, o níž se píše na straně 182–183, učí této zásadě. Tato rada je však někdy špatně

pochopena. Když si někteří členové Církve přečtou tento úryvek, jsou zmateni a mají obavy, že nikdy neobdrželi nabádání od Ducha Svatého, protože ve svém nitru nikdy nepocítili hoření. Všimněte si Pánových závěrečných slov v Nauce a smlouvách 9:8: „Tudíž, ty pocítíš, že je to správné.“ Hoření popsané v tomto úryvku z písmá značí pocit útěchy a klidu, není to nutně vjem tepla. Když se budete snažit i nadále vyhledávat ve svém životě Pánovu vůli a následovat ji, poznáte, jak Duch Svatý ovlivňuje vás osobně.

Přináší pokoj. Duch Svatý se často nazývá Utěšitel (viz Jan 14:26; NaS 39:6). Když vám zjevuje vůli Páně, „[vnáší] pokoj do mysli [vaší]“ (NaS 6:23). Pokoj, který On dává, nemůže být napodoben světskými vlivy nebo falešným učením. Jde o pokoj, který Spasitel slíbil, když ujišťoval své učedníky, že jim pošle Utěšitele: „Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutiž se srdce vaše, ani strachuj.“ (Jan 14:27.)

Další odkazy: Amos 3:7; Matouš 16:13–18; 1. Korintským 2:9–14; 12:3; Zjevení 19:10; Alma 5:43–48; 17:2–3; NaS 76:5–10; 121:26–33; Články víry 1:7, 9

Viz také Duch Svatý; Duchovní dary; Modlitba; Písmá; Úcta; Víra

Znamení

Znamení jsou události nebo zážitky, které dokazují moc Boží. Často jsou zázračné. Určují a oznamují velké události, například narození, smrt a druhý příchod Spasitele. Připomínají nám smlouvy, které s námi Pán učinil. Znamení také mohou přinášet svědectví o božském povolání nebo vyjadřovat Pánův nesouhlas.

Někteří lidé tvrdí, že by uvěřili v Boha nebo v Jeho dílo, kdyby mohli obdržet znamení. Ale Pán řekl: „Víra nepřichází znameními, ale znamení následují ty, kteří věří.“ (NaS 63:9.) Taková znamení jsou dávana těm, kteří jsou věrní a poslušní, aby je posílila v jejich víře.

Další odkazy: Matouš 12:38–39; Marek 13:22–27; Lukáš 2:8–17; Alma 30:43–52; Helaman 14; 3. Nefi 1:13–21; 8:2–25; Eter 12:6; NaS 63:7–12

Viz také Druhý příchod Ježíše Krista; Poslušnost; Víra

Zneužívání a týrání

Zneužívání a týrání je takové zacházení s druhými nebo se sebou, které zraňuje nebo ubližuje. Škodí mysl i duchu a často také zraňuje tělo. Může vést ke zmatku, pochybám, nedůvěře a strachu. Porušuje zákony společnosti a je v naprostém protikladu k učení Spasitele. Pán odsuzuje zneužívání a týrání v jakékoli formě – tělesné, sexuální, slovní nebo citové. Zneužívání a týrání může vést k církevnímu disciplinárnímu řízení.

Rada pro ty, kteří zneužívají a týrají

Jestliže jste někoho zneužívali nebo týrali, musíte činit z tohoto hříchu pokání. Proste Pána, aby vám odpustil. Požádejte o odpuštění ty, jimž jste ublížili. Promluvte si o tom s biskupem nebo s presidentem odbočky, aby vám mohl pomáhat v procesu pokání, a je-li tu nutné, aby vám pomohl zajistit další radu a pomoc odborníka.

Pokud vás k zneužívání a týrání podněcují pocity hněvu, učte se ovládat své nálady. Obraťte se na Pána v modlitbě a požádejte Ho o pomoc. Poznáte, že z pohledu věčnosti je váš hněv téměř vždy reakcí na to, co není příliš důležité.

Jestliže jste se provinili sexuálním zneužíváním, snažte se ukázat svou mysl. Pamatujte na to, že vaše myšlenky mají mocný vliv na váš život, neboť jak člověk smýšlí v srdci svém, takový je (viz Přísloví 23:7). Vyhýbejte se pornografii a čemukoli jinému, co může podněcovat nemorální sexuální touhy. Modlete se, abyste dokázali umožnit ctnosti, aby „[zdobila] myšlenky [vaše] neustále“ (NaS 121:45).

Pomoc pro oběti zneužívání a týrání

Jste-li obětí zneužívání a týrání, okamžitě vyhledejte pomoc. Promluvte si o tom s vedoucím kněžství, zpravidla s biskupem nebo s presidentem odbočky, a někdy také se členem předsednictva kůlu nebo okrsku. Pomůže vám poznat, co máte dělat.

Buďte si jisti, že vy za špatné chování druhých vinu nenesete. Nemusíte mít pocit viny. Jestliže jste obětí znásilnění nebo jiného sexuálního zneužití, ať už se jedná o zneužití někým známým, cizím, nebo dokonce členem rodiny, vy jste se sexuálním hříchem neprovinili. Vězte, že jste nevinní a že vás váš Nebeský Otec miluje.

Modlete se o pokoj, jenž přichází pouze skrze Ježíše Krista a Jeho usmíření (viz Jan 14:27; 16:33). Spasitel prošel všemi vašimi bolestmi a strastmi, i těmi, které způsobují druhí, a On ví, jak vám pomoci (viz Alma 7:11–12). Místo usilování o pomstu se zaměřte na to, co můžete sami ovlivnit, například na svůj pohled na život. Modlete se o to, abyste měli sílu odpustit těm, kteří vám ublížili.

I nadále vyhledávejte pomoc u svého vedoucího kněžství, aby vás mohl vést procesem citového uzdravení. Prostřednictvím požehnání evangelia můžete zastavit cyklus zneužívání a týrání a osvobodit se z utrpení, které jste zažili.

Další odkazy: Matouš 18:1–6; NaS 121:34–46

Viz také Odpuštění; Pokání

Znovuzrozen (Viz Křest; Obrácení; Spasení)

Znovuzřízení evangelia

Když byl Ježíš Kristus na zemi, založil mezi svými následovníky svou Církev. Po Jeho ukřižování a po smrti Jeho apoštolů byla kvůli obecně rozšířenému odpadlictví plnost

evangelia ze země odňata (viz „Odpadlictví“, strany 84–85). Mnoho mužů a žen hledalo během staletí velkého odpadlictví plnost pravdy evangelia, ale nebyli schopni ji najít. Ačkoli mnozí kázali o Spasiteli a o Jeho učení upřímně, nikdo neměl plnost pravdy ani kněžskou pravomoc od Boha.

Velké odpadlictví bylo dobou duchovní temnoty, ale nyní žijeme v době, kdy můžeme přijímat světlo slavného evangelia Kristova (viz 2. Korintským 4:4; viz také NaS 45:28). Plnost evangelia byla znovuzřízena a pravá Církev Ježíše Krista je opět na zemi. Žádná jiná organizace s ní není srovnatelná. Není výsledkem reformace, při níž muži a ženy s dobrými úmysly dělali vše, co bylo v jejich moci, aby uskutečnili změnu. Jde o znovuzřízení Církve založené Ježíšem Kristem. Jde o dílo Nebeského Otce a Jeho Milovaného Syna.

Protože jste členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, můžete obdržet požehnání, která nebyla na zemi k dispozici téměř 2000 let. Skrze obřady křtu a konfirmace můžete obdržet odpuštění hříchů a stálé společenství Ducha Svatého. Můžete žít podle evangelia v jeho plnosti a jednoduchosti. Můžete porozumět podstatě Božství, usmíření Ježíše Krista, účelu života na zemi a tomu, že život po smrti je skutečností. Máte výsadu, že jste vedeni žijícími proroky, kteří učí to, co je Boží vůlí v dnešní době. Chrámové obřady vám umožňují získávat vedení a pokoj, připravovat se na věčný život, být zpečetěni na věčnost ke své rodině a zajišťovat spasné obřady pro vaše zesnulé předky.

Události znovuzřízení

Níže uvedený přehled shrnuje několik důležitých událostí, které doprovázely znovuzřízení evangelia a založení Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, o níž Pán prohlásil, že je „jedinou pravou a živou [církví] na tváři celé země“ (NaS 1:30).

Počátek jara 1820. Čtrnáctiletý Joseph Smith hledal pravou Církev Ježíše Krista, a proto se modlil v háji poblíž svého domova v Palmyře, stát New York. V odpověď na jeho pokornou modlitbu se mu ukázali Nebeský Otec a Ježíš Kristus a řekli mu, že se nesmí připojit k žádné církvi, které byly v té době na zemi. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:11–19.) V Církvi o této události hovoříme jako o Prvním vidění Josepha Smitha.

21.–22. září 1823. Josepha Smitha navštívil anděl, který se jmenoval Moroni. Moroni prorokoval o nadcházejících událostech a řekl Josephovi o záznamu Knihy Mormonovy na zlatých deskách. Anděl Josephovi dovolil spatřit zlaté desky, které byly uloženy v zemi na blízkém pahorku Kumora. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:27–53.)

22. září 1827. Joseph Smith obdržel od Moroniho na pahorku Kumora zlaté desky poté, co se s Moronim během předchozích čtyř let vždy 22. září scházel. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:53, 59.)

15. května 1829. Když Joseph Smith a Oliver Cowdery pracovali na překladu zlatých desek, dočetli se o křtu na odpuštění hříchů, a tak odešli na odlehlé místo, aby se na tuto věc zeptali Pána. Tam, na břehu řeky Susquehanna poblíž Harmony ve státě Pensylvánie, obdrželi odpověď na svou modlitbu. Jan Křtitel, vzkríšená bytost, k nim přišel jako „posel z nebe ... v oblaku světla“. Předal jim Aronovo kněžství. Potom se Joseph a Oliver, uposlechnuvši jeho pokyny, navzájem pokřtili a navzájem se vysvětili do Aronova kněžství. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:68–72; viz také NaS 13.)

Květen 1829. Dávni apoštolové Petr, Jakub a Jan předali Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu Melchisedechovo kněžství. (Viz NaS 128:20.)

Červen 1829. Prorok Joseph Smith vedený „darem a mocí Boží“ (NaS 135:3) dokončil překlad *Knihy Mormonovy*.

26. března 1830. První výtisky *Knihy Mormonovy* jsou k dispozici v Palmyře ve státě New York.

6. dubna 1830. V okrese Fayette ve státě New York byla šesti členy zorganizována *Církev*.

27. března 1836. Zsvěcení chrámu Kirtland, prvního chrámu postaveného v této dispensaci. Prorok Joseph Smith pronesl zsvěcovací modlitbu, kterou obdržel prostřednictvím zjevení. (Viz NaS 109.)

3. dubna 1836. V chrámu Kirtland se Josephu Smithovi a Oliveru Cowderymu ukázal Spasitel. Josephovi a Oliverovi se také ukázali Mojžíš, Elias a Eliáš a předali jim klíče kněžství. Eliáš přinesl klíče pečetící moci, což umožňuje, aby rodiny byly zpečetěny na věky. (Viz NaS 110.)

Osud Církve

Starozákonní prorok Daniel prorokoval, že Bůh „vzbudí... království“, které „na věky nebude zkaženo“ a které bude „státi... na věky“ (Daniel 2:44). Když prorokoval tyto věci, mluvil o *Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů*, o království Božím na zemi v dnešní době. *Církev* se od onoho dne, kdy ji zorganizovalo šest členů, rozrůstá a vzkvétá a bude postupovat vpřed i nadále, dokud „[nenaplní] všecku zemi“

(Daniel 2:35; viz také NaS 65:2). Každý rok jsou pokřtěny stovky tisíc lidí. Kniha Mormonova je překládána do mnoha jazyků. Po celém světě se stavějí chrámy. Žijící proroci spolu s Ježíšem Kristem, který stojí v čele Církve, budou řídit pokrok Církve, dokud země nebude připravena na Spasitelův druhý příchod.

Prorok Joseph Smith takto mluvil o požehnání znovuzřízení: „Nyní, co slyšíme v evangeliu, které jsme obdrželi? Hlas veselí! Hlas milosrdenství z nebe; a hlas pravdy ze země; radostné zvěsti pro mrtvé; hlas veselí pro žijící a mrtvé; radostné zvěsti veliké radosti.“ (NaS 128:19.)

Další odkazy: Izaiáš 2:1–3; 29:13–14; Skutkové 3:19–21; Zjevení 14:6–7; 2. Nefi 3:3–15; NaS 128:19–21; 133:36–39, 57–58; Joseph Smith–Životopis

Viz také Druhý příchod Ježíše Krista; Joseph Smith; Odpadlictví; Zjevení

*Uč se ode mne a naslouchej slovům mým;
kráčeť v mírnosti Ducha mého,
a budeš míti pokoj ve mně.*

Nauka a smlouvy 19:23

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

